

UDKAST

Forslag

til

Lov om ændring af lov om sikkerhed for gasanlæg og gasinstallationer
(gassikkerhedsloven)
(Tilføje regler om naturgas til lovens anvendelsesområde og nye regler om
godkendelse af tredjeparter)

§ 1

I lov nr. 61 af 30. januar 2018 om sikkerhed for gasanlæg og gasinstallationer (gassikkerhedsloven), som ændret ved § 6 i lov nr. 1533 af 18. december 2018 og § 43 i lov nr. 799 af 9. juni 2020, foretages følgende ændringer:

1. Lovens *titel* affattes således:

**»Lov om sikkerhed for gasanlæg, gasinstallationer og rørledninger til
gas (gassikkerhedsloven)«.**

2. I § 1, *stk. 1*, ændres »og gasinstallationer« til: », gasinstallationer og rørledninger til gas«.

3. § 1, *stk. 4*, affattes således:

»Stk. 4. Loven gælder ikke for gastanke, i det omfang sikkerheden for disse er reguleret i anden lovgivning.«

4. I § 2, *nr. 1*, indsættes efter »eller som er beregnet til«: »transport i rørledninger og«.

5. § 2, *nr. 2*, affattes således:

»2) Gasanlæg: Anlæg, der anvendes til produktion, forsyning, udvinding, opgradering, blanding eller påfyldning af gas. Omfattet er også stationer eller anlæg til behandling, oplagring, måling og regulering af tryk og kompression.«

6. I § 2 indsættes som nr. 6:

»6) Rørledninger: Et rør eller en ledning, herunder rørsystemer, der anvendes til transport af gas fra en produktionskilde eller et forsyningspunkt. Rørledninger kan være en del af et ledningsnet, gasanlæg eller en gasinstallation m.v. og omfatter både over- og underjordiske rør og ledninger.«

UDKAST

7. Efter § 2 indsættes:

»§ 2 a. Overholdelse af gassikkerhedsloven og regler fastsat i medfør heraf, fritager ikke for overholdelse af regler under andre myndigheders ansvarsområde.«

8. I § 3, § 5, stk. 2 og 3, og § 23, stk. 1, ændres »og gasinstallationer« til: », gasinstallationer og rørledninger«.

9. I § 5, stk. 1, indsættes efter nr. 2 som nyt nummer:

»3) udførelse, drift og vedligehold af rørledninger og arbejde i nærheden af etablerede rørledninger,«.

Nr. 3 og 4 bliver herefter nr. 4 og 5.

10. I § 5, stk. 3, ændres »nr. 1 og 2« til: »nr. 1-3«.

11. I § 7, stk. 1, 1. pkt., ændres »eller gasinstallationer« til: », gasinstallationer eller rørledninger« og »§ 5, stk. 1,« ændres til: »§ 5, stk. 1 og 2,«.

12. Efter § 7 indsættes:

»§ 8. Den, der ejer et gasanlæg, en gasinstallation eller en rørledning skal anmelde disse til Sikkerhedsstyrelsen efter reglerne fastsat i henhold til stk. 2.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter regler om pligten til anmeldelse, herunder tidspunktet for anmeldelse.«

13. Efter § 10 indsættes:

»§ 10 a. Ejeren eller brugeren af en rørledning er ansvarlig for, at rørledningen overholder regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 3, og sikkerhedskravet i § 3.

Stk. 2. Ejeren eller brugeren af en rørledning er ansvarlig for, at rørledningen drives og vedligeholdes forsvarligt i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 3. Ejeren eller brugeren af en rørledning skal lade fejl og mangler afhjælpe snarest muligt og hurtigst muligt træffe foranstaltninger for at hindre, at fejl og mangler kan foranledige fare, jf. § 3.

Stk. 3. Ejeren eller brugeren af en rørledning skal udvise omhu med hensyn til at afværge, at rørledningen udsættes for overlast.

§ 10 b. Ejeren eller brugeren af et gasanlæg, en gasinstallation eller en rørledning skal straks give Sikkerhedsstyrelsen meddelelse, hvis der i forbindelse med drift, herunder idriftsættelse, eller vedligeholdelse af disse sker skade herpå eller på personer, husdyr eller ejendom.

Stk. 2. Meddelelsen skal som minimum indeholde oplysninger om

- 1) hændelsesforløbet,
- 2) skadens omfang,
- 3) hvilke foranstaltninger ejeren eller brugeren har udført for at begrænse eller afhjælpe skaden, og
- 4) ejeren eller brugerens eventuelle henvendelser til andre offentlige myndigheder angående skaden.«

14. I § 12 indsættes som *stk. 3*:

» *Stk. 3.* Sikkerhedsstyrelsen kan foretage eller deltage i undersøgelse af en gasrelateret ulykke, hvis det er nødvendigt for at afklare en overtrædelse af denne lov og regler fastsat i medfør heraf, eller hvis det af hensyn til den generelle sikkerhedsovervågning af området anses for nødvendigt.«

15. I § 14 indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Sikkerhedsstyrelsen kan som led i kontrollen søge bistand hos andre sagkyndige til gennemførelse af undersøgelser, prøvninger og besigtigelser.«

Stk. 2 bliver herefter *stk. 3*.

16. I § 15, *stk. 1, nr. 1*, indsættes efter »foretages eftersyn«: »eller verificering« og efter »virksomhed,« indsættes: » og at eventuelle fejl og mangler ved anlægget udbedres, eller«.

17. I § 15, *stk. 1, nr. 2*, ændres »risiko, og« til: »risiko.« og *nr. 3* ophæves.

18. I § 16, *stk. 1, nr. 1*, indsættes efter »foretages eftersyn«: »eller verificering« og efter »vvs-installatørvirksomhed,« indsættes: » og at eventuelle fejl og mangler ved installationen udbedres, eller«.

19. I § 16, *stk. 1, nr. 2*, ændres »risiko, og« til: »risiko.« og *nr. 3* ophæves.

20. I § 16 indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde, at en gasinstallation, der ikke overholder regler fastsat i medfør af § 5, *stk. 1, nr. 2*, skal afmonteres. Omkostninger forbundet med afmonteringen sker for ejer eller brugers egen regning.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

21. Efter § 16 indsættes:

»§ 16 a. Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde ejeren eller brugeren af en rørledning, at der

1) foretages eftersyn eller verificering af hele eller dele af rørledningen af en relevant gasfaglig virksomhed, og at eventuelle fejl og mangler ved rørledningen udbedres, eller

2) foretages ændring af rørledningen, hvis der ved anvendelsen er en sikkerhedsmæssig risiko.

Stk. 2. Omkostninger forbundet med at efterkomme et påbud i henhold til stk. 1 er for ejers eller brugers egen regning.«

22. I § 17, *stk. 1*, ændres »og gasinstallationer« til: », gasinstallationer eller rørledninger« og »§ 5, stk. 1, nr. 1 eller 2,« ændres til: »§ 5, stk. 1, nr. 1, 2 eller 3,«.

23. I § 17, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres »eller installationen« til: », installationen eller rørledningen«.

24. Efter § 17 indsættes:

»§ 18. Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde den, der leverer en brændbar gas, at tilbagekalde eller standse levering af gas, hvis gassen ikke lever op til reglerne i denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov, jf. § 5, stk. 1, nr. 5.

Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen kan samtidig med påbud efter stk. 1 udstede et midlertidigt forbud mod levering, markedsføring eller anden tilgængeliggørelse af gassen, hvis det vurderes at kunne udgøre en risiko. Forbuddets varighed kan ikke strække sig ud over, hvad der er nødvendigt for at træffe foranstaltninger til brug for undersøgelser eller vurderinger af gassens sikkerhed.«

25. I § 23, *stk. 1*, indsættes efter »§ 16, stk. 1,«: »§ 16 a, stk. 1,«.

26. I § 24, *stk. 1*, ændres »gasinstallationer og visse gasanlæg« til »gasanlæg, gasinstallationer og rørledninger« og »§ 5, stk. 1, nr. 3.« ændres til: »§ 5, stk. 1, nr. 4.«

27. I § 24, *stk. 2*, indsættes efter »§ 16, stk. 1,«: »§ 16 a, stk. 1,«.

28. I § 24 indsættes som *stk. 5*:

»Stk. 5. Gasdistributionsselskabernes omkostninger ved kontrol og udførelse af det sikkerhedstekniske arbejde, der udføres i medfør af stk. 1, skal refunderes af det selskab, der opkræver gasdistributionsafgiften hos forbrugeren.«

29. *Overskriften* til kapitel 5 affattes således:

»Kapitel 5
Godkendelse af tredjepart«.

30. § 25 ophæves.

31. I kapitel 5 indsættes:

»§ 25 a. Sikkerhedsstyrelsen kan efter ansøgning udpege private og offentlige virksomheder samt offentlige myndigheder til at gennemføre godkendelses- og overensstemmelsesvurderingsopgaver af opgaver, der relaterer sig til brint efter bekendtgørelse om sikkerhed for gasanlæg og bekendtgørelse om sikkerhed for rørledninger til gas.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om udpegning, herunder om ansøgning, akkreditering, tilsyn og kontrol med udpegede virksomheder og myndigheder, og om, hvilke opgaver den udpegede skal udføre.«

32. I § 28, *stk. 1*, ændres »gasmateriel« til: »rørledninger«.

33. § 29 affattes således:

»§ 29. Sikkerhedsstyrelsen opkræver årligt et gasgebyr til dækning af Sikkerhedsstyrelsens omkostninger på gasområdet.

Stk. 2. Gebyret opkræves hos gasaktører, der afregner punktafgifter til Skattestyrelsen på relevante gasarter omfattet af Sikkerhedsstyrelsens markedsovervågning efter denne lov. Gebyret fordeles på baggrund af den enkelte gasaktørs markedsandel på det danske marked. Fastlæggelse af den enkelte aktørs markedsandel foretages på baggrund af aktørens forholdsmæssige andel af de samlede punktafgifter på de omfattede gasarter indberettet til Skattestyrelsen. Aktører med en opgjort markedsandel på under 0,1 promille udelades fra at indgå i det punktafgiftsgrundlag, der lægges til grund for den endelige gebyrfordeling.

Stk. 3. Til brug for fordelingen af gebyret efter stk. 1 og 2 kan Sikkerhedsstyrelsen indhente ikkeoffentligt tilgængelige oplysninger om de indberettede punktafgifter hos Skattestyrelsen.

UDKAST

Stk. 4. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om størrelsen og opkrævningen af gebyret efter stk. 1 og undtagelser fra fordeling af gebyrer efter stk. 2.«

34. I § 31, stk. 1, nr. 1, ændres »§§ 3 eller 4« til: »§ 3«.

35. I § 31, stk. 1, indsættes efter nr. 1 som nyt nummer:

»2) ikke foretager anmeldelse af et gasanlæg, en gasinstallation eller en rørledning, jf. § 8, stk. 1,«.

Nr. 2 og 3 bliver herefter nr. 3 og 4.

36. I § 31, stk. 1, nr. 3, der bliver nr. 4, ændres »§ 17, stk. 1 eller 2, eller §§ 21 eller 22« til: »»§ 16 a, stk. 1, § 17, stk. 1 eller 2, §§ 18, 21 eller 22«.

37. Efter § 31 indsættes:

»§ 31 a. Forældelsesfristen for straffeansvar er 10 år.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2026.

§ 3

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

UDKAST

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse	
1.	Indledning
2.	Lovforslagets hovedpunkter
2.1.	Udvidelse af gassikkerhedslovens anvendelsesområde
2.1.1.	Gældende ret
2.1.2.	Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
2.2.	Rørledninger
2.2.1.	Gældende ret
2.2.2.	Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
2.3	Påbud og forbud mod levering af gas, der udgør en risiko
2.3.1.	Gældende ret
2.3.2.	Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
2.4	Godkendelse af tredjeparter på brintområdet
2.4.1.	Gældende ret
2.4.2.	Erhvervsministeriet overvejelser og den foreslåede ordning
2.5.	Finansiering af gasområdet
2.5.1.	Gældende ret
2.5.2.	Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

UDKAST

2.6	Udvidelse af forældelsesfristen
2.6.1.	Gældende ret
2.6.2.	Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3.	Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4.	Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5.	Administrative konsekvenser for borgerne
6.	Klimamæssige konsekvenser
7.	Miljø- og naturmæssige konsekvenser
8.	Forholdet til EU-retten
9.	Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10.	Sammenfattende skema

1. Indledning

Energisektoren er i konstant udvikling. Der undersøges nye metoder, særligt som følge af den grønne omstilling, men også for at sikre, at Danmark i fremtiden har de nødvendige forsyningsmuligheder. Det er afgørende, at Danmark får det optimale ud af eksisterende og nye energiforsyningsmuligheder, uden at vi går på kompromis med sikkerheden.

Det er også en udvikling, der kan ses i gassektoren. Der sker en udvikling i hvilke gasarter og anlægstyper, der anvendes til energiforsyning i Danmark, eller som forventes anvendt inden for den nærmeste fremtid, f.eks. er brint en gasart, der vinder indpas.

I marts 2022 indgik et bredt flertal i Folketinget den første Aftale om udvikling og fremme af brint og grønne brændstoffer (Power-to-X-aftalen). Aftalen indeholder blandt andet en ambition om 4-6 GW elektrolysekapacitet i 2030 og skal sikre gode rammevilkår for en stærk Power-to-X-sektor i Danmark. Brintinfrastruktur er desuden en afgørende

brik i realiseringen af de store Power-to-X-ambitioner, så den grønne brint effektivt kan transporteres og eksporteres til vores europæiske nabolande. For at understøtte udviklingen er der siden 2023 indgået to centrale politiske aftaler om rammerne for etablering af brintinfrastruktur. I EU er det bl.a. også vedtaget, at medlemslandene over tid skal udfase fossile brændstoffer og erstatte dem med grøn brint og andre Power-to-X-løsninger.

Udviklingen i gassektoren betyder, at der nødvendigvis vil opstå situationer, hvor erfaringen hos myndighederne eller virksomhederne i Danmark generelt er mindre for brint end for de gasarter og anlægstyper m.v., som allerede anvendes og har været anvendt igennem årtier.

Med lovforslaget foreslås det at skabe et opdateret regelsæt for gasområdet, som udgør en mere sammenhængende og fremtidssikret regulering af området. Der foreslås ændringer i lov nr. 61 af 30. januar 2018 om sikkerhed for gasanlæg og gasinstallationer (gassikkerhedsloven), som skal suppleres af en række nye bekendtgørelser vedrørende regulering af bl.a. anlæg, installationer, rørledninger og gaskvalitet m.v.

Et opdateret regelsæt skal tage udgangspunkt i de regler, der allerede gælder på området, men der skal samtidig fastsætte nye krav til sikkerhedsaspekterne for særligt nogle af de nyere anvendte gasarter, herunder kompetence- og uddannelseskra, autorisationskra og krav til gasinfrastrukturen generelt. Eksempelvis er der behov for, at det tydeligt fremgår af de relevante bestemmelser i loven, at der kan stilles særskilte krav til rørledningernes udførelse m.v.

De nuværende bestemmelser om f.eks. gaskvalitet og gasblandinger er til en vis grad forældede i forhold til flere af de gastyper, som i stigende grad anvendes i gasinfrastrukturen i Danmark. Derudover er der ingen specifik regulering af brintområdet, hvilket aktuelt kan hæmme udviklingen inden for Power-to-X-teknologier. Power-to-X og grøn brint forventes at blive en vigtig brik i både Danmarks og Europas grønne omstilling.

Herudover besluttede regeringen pr. 1. marts 2023 at samle ressortansvaret for sikkerhed i forbindelse med naturgas- og bionaturgasanlæg i Sikkerhedsstyrelsen, som i forvejen er ressortmyndighed for gassikkerhedsloven. Det er derfor naturligt at føje naturgasområdet til gassikkerhedslovens anvendelsesområde og samle reglerne for naturgas med de øvrige af lovens underliggende bekendtgørelser.

En sammenhængende og fremtidssikret regulering af gasområdet skal bevirke, at der både tages højde for de nødvendige sikkerhedsaspekter samt fremtidens udvikling af området, hvor nye energiformer kan rummes af lovgivningen. Dette skal samtidig understøtte, at nye forretningsmodeller på området lettere kan realiseres, mens der skabes bedre mulighed for tests og forsøg ved brug af nye teknologier. Den nye regulering skal være med til at sikre, at gasområdet indgår som led i et fleksibelt energisystem med øje for den grønne omstilling og en styrket forsyningssikkerhed – både i Danmark og Europa – uden at gå på kompromis med de nødvendige sikkerhedsmæssige hensyn. Det vil kunne bidrage til de politisk aftalte CO₂-reduktioner og øge de danske eksport- og vækstmuligheder, hvormed Danmark kan udbygge sine grønne styrkepositioner.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Udvidelse af gassikkerhedslovens anvendelsesområde

2.1.1. Gældende ret

Gassikkerhedslovens anvendelsesområde følger af lovens § 1. Her fremgår det af stk. 1, at loven gælder for gasanlæg og gasinstallationer. Af stk. 2 fremgår det, at loven endvidere gælder for gas, der indgår ved brug af gasanlæg, gasinstallationer og gasmateriel.

Herefter følger undtagelserne til gassikkerhedslovens anvendelsesområde af lovens § 1, stk. 3 og 4. Her fremgår det af stk. 3, at loven ikke gælder for gasinstallationer om bord på skibe, offshoregasanlæg og gasinstallationer til fremdrift af transportmidler eller opvarmning af køretøjer. Af stk. 4 fremgår det, at loven ikke gælder for distributionsledninger til forsyning af naturgas eller bionaturgas eller transmissionsledninger til naturgas. Loven gælder dog for kvaliteten af den gas, der føres i disse ledninger.

Distributionsledninger til forsyning af naturgas eller bionaturgas eller transmissionsledninger til naturgas er i stedet omfattet af bekendtgørelse om sikkerhedsbestemmelser for naturgasanlæg og bionaturgasanlæg efter lov om arbejdsmiljø, der er fastsat med hjemmel i lov om arbejdsmiljø, jf. lovbekendtgørelse nr. 2062 af 16. november 2021 (herefter arbejdsmiljøloven). Det fremgår af § 1, at bekendtgørelsen omfatter anlæg til transmission, oplagring, fordeling og distribution af naturgas i gasfasen, herunder rørledninger, kompressoranlæg, reguleringsanlæg, armatur og andet tilbehør.

Af bekendtgørelsens § 1, stk. 2, fremgår det, at denne endvidere omfatter anlæg til transmission, oplagring, fordeling og distribution af opgraderet biogas i gasfasen, herunder rørledninger, kompressoranlæg,

UDKAST

reguleringsanlæg, armatur og andet tilbehør. Sådanne anlæg betegnes herefter som ”bionaturgasanlæg”.

Det fremgår herefter af § 15 i bekendtgørelsen, at der skal indhentes godkendelse fra Arbejdstilsynet for naturgas- og bionaturgasanlæg eller dele heraf med et driftstryk højere end 0,1 bar blandt andet for konstruktionen af alle anlæggets trykbærende dele. Med ansøgning om godkendelse skal følge konstruktionstegninger med beregninger samt oplysninger om, hvilke materialer, der skal anvendes, og hvilken svejsning og kontrol med udførelsen, der skal foretages.

Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed sendte i foråret 2022 en anbefaling til Erhvervsministeren vedr. fremtidens myndighedsansvar på gassikkerhedsområdet. Heri blev det blandt andet anbefalet at samle myndighedsansvaret på gassikkerhedsområdet for at sikre transparente rammer og smidig myndighedsvaretagelse.

Efterfølgende blev det i forbindelse med regeringsdannelsen i december 2022 besluttet at overføre opgaver fra Arbejdstilsynet til Sikkerhedsstyrelsen på gassikkerhedsområdet. På det tidspunkt varetog Sikkerhedsstyrelsen opgaver omkring gasanlæg, gasinstallationer og gasmateriel samt den gas, der indgår ved brug af disse, mens Arbejdstilsynet havde ansvaret for sikkerhed i forbindelse med ledninger og installationer til naturgas og bionaturgas på land frem til stikledninger og husinstallationer. Arbejdstilsynet havde ligeledes ansvaret for godkendelser til konstruktion af transmissionsnettet med tilhørende behandlingsanlæg og lagerfaciliteter samt distributionsnettet til naturgas eller bionaturgas.

Fra den 1. marts 2023 blev Arbejdstilsynets opgaver vedr. natur- og bionaturgas flyttet til Sikkerhedsstyrelsen, og myndighedsansvaret på naturgas og bionaturgasområdet (herefter naturgasområdet) blev dermed samlet i Sikkerhedsstyrelsen. Dette skete med en ambition om at gøre det lettere for de virksomheder, der opererer på gassikkerhedsområdet, at navigere i myndighedsvaretagelsen. Samtidig blev myndighedskompetencerne på gassikkerhedsområdet samlet ét sted, med det formål at sikre mere smidige rammer på området for den grønne omstilling.

Regler for naturgas foreskriver, at der skal søges om godkendelse hos Sikkerhedsstyrelsen til konstruktion af naturgasanlæg og bionaturgasanlæg, inden konstruktion af anlægget må påbegyndes. Der skal også søges om godkendelse til ibrugtagning af et anlæg, inden anlægget må tages i brug. Dette gælder for alle typer af naturgas- og bionaturgasanlæg. Under

etableringen fører Sikkerhedsstyrelsen løbende kontrol med anlægget indtil den afsluttende ibrugtagningsgodkendelse. Når et gasanlæg er etableret, har ejeren ansvaret for drift og vedligeholdelse af anlægget. Sikkerhedsstyrelsen fører også kontrol med driften og vedligeholdelsen af natur- og biogasanlæg. Det sker ved gennemførelse af audittilsyn.

2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Formålet med at flytte naturgasområdet til Sikkerhedsstyrelsens ressort var bl.a. i højere grad at samle myndighedsvaretagelsen af gasområdet på færre myndigheder, og dermed gøre det lettere for virksomhederne at navigere i myndighedsvaretagelsen på området. Erhvervsministeriet vurderer, at det ligeledes vil være en fordel, hvis reglerne for naturgasområdet bliver samlet med de øvrige gasområder under gassikkerhedsloven. Når reglerne samles i én lov og tilhørende bekendtgørelser kan reglerne i højere grad ensrettes og tilpasses hinanden, hvor det giver mening, ligesom det kan være med til at skabe en bedre overblik over det samlede regelsæt på området.

Erhvervsministeriet forslår derfor at udvide gassikkerhedslovens anvendelsesområde, så reglerne for naturgasområdet omfattes af gassikkerhedsloven. Det vurderes, at hovedparten af reglerne for naturgasområdet kan omfattes af gassikkerhedsloven i sin nuværende form, med enkelte tilpasninger.

Erhvervsministeriet vurderer samtidig, at der er behov for at ensarte de anmeldelses- og godkendelsesprocesser, der findes på gasområdet. Hvor de gasanlæg m.v., der er omfattet af gassikkerhedsloven i dag, følger en ordning, hvor anlægget skal anmeldes til Sikkerhedsstyrelsen inden etablering og idriftsættelse, skal anlæg på naturgasområdet i stedet godkendes af Sikkerhedsstyrelsen inden etablering og idriftsættelse. Det vurderes at være mere hensigtsmæssigt, at processerne er ensartede, og at dette kan gøres uden at gå på kompromis med gassikkerheden.

Derfor foreslår Erhvervsministeriet, at naturgasområdet samtidig med at blive omfattet af gassikkerhedslovens anvendelsesområde, også omfattes af den anmeldelsesordning, der gælder i de regler, der er fastsat i medfør af loven. Som følge heraf foreslås det, at det af gassikkerhedsloven fremgår, at gasanlæg, gasinstallation og rørledninger skal anmeldes til Sikkerhedsstyrelsen. Det foreslås endvidere, at de nærmere regler for denne anmeldelse fastsættes ved regler i bekendtgørelser, som det også i dag er tilfældet for gasanlæg og gasinstallationer.

UDKAST

Erhvervsministeriet foreslår endvidere en række tilpasninger af gassikkerhedsloven som følge af, at naturgasområdet omfattes af lovens anvendelsesområde.

Det foreslås bl.a., at rørledninger defineres særskilt i loven. Baggrunden for dette forslag beskrives nærmere i pkt. 2.2.2 i dette lovforslag. Som følge heraf foreslås en række nye bestemmelser for rørledninger, der er tilsvarende de bestemmelser for gasanlæg og gasinstallationer, der allerede findes i loven, f.eks. at det er ejeren eller brugeren af en rørledning, der er ansvarlig for, at rørledningen overholder sikkerhedskravene, og regler om, at Sikkerhedsstyrelsen kan meddele påbud til ejeren eller brugeren af en rørledning. Endelig foreslås sproglige tilpasninger og konsekvensrettelser i loven.

For nærmere om ejeren eller brugerens ansvar for rørledningen henvises til lovforslagets § 1, nr. 13, og bemærkningerne hertil. For nærmere om Sikkerhedsstyrelsen mulighed for at meddele et påbud til ejeren eller brugeren af en rørledning henvises til lovforslagets § 1, nr. 21, og bemærkningerne hertil.

Erhvervsministeriet vurderer, at reglerne om meddelelse til Sikkerhedsstyrelsen, hvis der opstår skader på et anlæg, som i dag følger af bekendtgørelserne på gasområdet, bør fastsættes i gassikkerhedsloven. Det er samtidig vurderingen, at en sådan anmeldelse bør gælde for alle gasanlæg, gasinstallationer eller rørledninger, hvis der er sket en skade på disse i forbindelse med driften af et anlæg, en installation eller en rørledning. Det er afgørende, at Sikkerhedsstyrelsen er bekendt med sådanne skader, først og fremmest for at sikre, at de foranstaltninger, som ejeren eller brugeren foretager sig, er tilstrækkelige i forhold til den fare, som skaden måtte medføre. Det vil også gælde for så vidt angår idriftsættelse på ny efter udbedringer af skaderne. Dernæst kan oplysninger om eventuelle skader have en betydning for det risikobillede, det måtte være for det pågældende anlæg. Oplysningerne vil derfor kunne bidrage til, at Sikkerhedsstyrelsen kan føre en mere effektiv kontrol, og dermed underbygge den risikobaserede tilgang, som Sikkerhedsstyrelsen har til kontrol på gasområdet.

For nærmere om anmeldelse af skader på gasanlæg m.v. til Sikkerhedsstyrelsen henvises til lovforslagets § 1, nr. 13, og bemærkningerne hertil.

Som følge af udviklingen inden for den grønne omstilling, samt udbredelsen af gassikkerhedsloven til også at omfatte naturgasområdet, vurderer Erhvervsministeriet, at det er nødvendigt også at foretage en revidering af

de tekniske regler m.m., der er fastsat efter gassikkerhedsloven. Derfor vil der blive foretaget en revidering af de bekendtgørelser, som er fastsat efter gassikkerhedsloven, så de også kommer til at indeholde regler og krav på naturgasområdet, og regler og krav, der i højere grad tager højde for udviklingen på gasområdet, herunder den grønne omstilling og den stigende brug af biogas og brint m.v. Revideringerne foretages sideløbende med dette lovforslag.

2.2. Rørledninger

2.2.1. Gældende ret

Gassikkerhedsloven indeholder ikke en definition for rørledninger til gas, ligesom den heller ikke indeholder særskilte bestemmelser for rørledninger til gas.

Det følger imidlertid af definitionen af et gasanlæg, at også stik- og distributionsledninger er omfattet af definitionen, jf. § 2, nr. 2, i gassikkerhedsloven.

Det er samtidig defineret i regler, der er fastsat i medfør af gassikkerhedsloven, hvad der forstås ved gasrør og gasledninger. I bekendtgørelse nr. 253 af 4. april 2018 om sikkerhed for gasanlæg er det i § 2, nr. 15, fastsat, at ved gasrør forstås et rør over jord til transport af gas. Slang, fittings, formstykker, flanger, armaturer m.m., der indgår i rørsystemet, anses som værende en del af gasrøret. Af samme bekendtgørelses § 2, nr. 16, er det fastsat, at ved gasledning forstås en ledning i jord til transport af gas. Fittings, formstykker, flanger, transitionsstykker, ventiler m.m., der indgår i ledningssystemet, anses som værende en del af gasledningen.

I bekendtgørelsen nr. 247 af 26. marts 2018 om sikkerhed for gasinstallationer i henholdsvis § 2, stk. 1, nr. 12 og 13, findes tilsvarende definitioner af gasledning og gasrør, der er enslydende med definitionerne i bekendtgørelse nr. 253 af 4. april 2018 om sikkerhed for gasanlæg.

I begge ovenstående bekendtgørelser er der fastsat en række krav til gasrør og rørledninger m.v.

I arbejdsmiljøloven og de dertilhørende bekendtgørelser, som for nuværende regulerer naturgasområdet, er der ikke fastsat definitioner for gasrør, gasledninger eller lignende. I bekendtgørelse nr. 1988 af 9. december 2020 om sikkerhedsbestemmelser for naturgasanlæg og bionaturgasanlæg efter lov om arbejdsmiljø er der dog fastsat en række krav til ”rørledninger”, uden at begrebet er endeligt defineret.

2.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Naturgasnettet består i høj grad af store rørsystemer med kilometervis af rørledninger, der transporterer naturgas til produktions- og forsyningspunkterne i Danmark. Naturgasnettet bliver løbende udvidet og omlagt, uden at der nødvendigvis foretages store ændringer ved de anlæg, der er tilknyttet rørledningerne. Derudover planlægges også etableringen af en ny brintinfrastruktur i Danmark (det såkaldte Syvtal), hvor der i første omgang arbejdes på at etablere en større rørledning til transport af brint fra Esbjerg til den dansk/tyske grænse.

De store rørledningssystemer og særligt etableringen af en ny brintinfrastruktur er blot en del af en større udvikling på forsyningsområdet, hvor den grønne omstilling er i højsædet. Med udviklingen følger også en stigende opmærksomhed på de sikkerhedstekniske krav til rørledninger, især når rørledningerne f.eks. skal anvendes til at transportere brint i en størrelsesorden, som ikke hidtil har været tilfældet på dansk jord. Det er generelt Erhvervsministeriets vurdering, at rørledninger bør reguleres særskilt fra gasanlæg, da særligt de større rørledningssystemer, der placeres over store strækninger i landskabet, stiller andre sikkerhedsmæssige krav end hvad gælder for gasanlæg. Det er på den baggrund Erhvervsministeriets vurdering, at dette også bør afspejles i gassikkerhedsloven.

Erhvervsministeriet foreslår derfor, at rørledninger defineres særskilt i gassikkerhedsloven. Der foreslås en definition, der rummer både rør og ledninger, når de anvendes til transport af gas fra en produktionskilde eller et forsyningspunkt. Definitionen vil også omfattet rørsystemer og ikke kun den enkelte rørledning. Med forslaget vil Erhvervsministeriet sikre, at der kommer et særligt fokus på, at netop rørledninger og sikkerheden ved disse også er en vigtig del af den gasinfrastruktur, som findes og udvikles i Danmark.

Derfor foreslår Erhvervsministeriet også, at rørledninger tydeligt skal fremgå af gassikkerhedslovens anvendelsesområde, så krav til og ansvar for rørledningers drift og vedligehold også fastsættes som særskilte krav i loven, fremfor som hidtil at være omfattet af gasanlæg eller gasinstallationer. Forslaget har ikke i sig selv til formål at ændre væsentligt på de regler og krav, der allerede gælder for rørledninger til gas, men skal derimod tydeliggøre, at rørledninger er selvstændige dele af gasinfrastrukturen, som i sig selv skal leve op til de krav, der fremgår af gassikkerhedsloven og regler fastsat i medfør heraf.

Det er samtidig vurderingen, at regler for udførelse, drift og vedligehold af rørledninger bør fastsættes i en særskilt bekendtgørelse for rørledninger, og ikke fastsættes som et kapitel i bekendtgørelserne, der omhandler gasanlæg eller gasinstallationer. Dermed sikres et mere overskueligt regelsæt, og gøre det nemmere for virksomhederne at finde regler og krav for henholdsvis gasanlæg, gasinstallationer og rørledninger.

Derfor foreslår Erhvervsministeriet en bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter erhvervsministeren kan fastsætte regler om udførelse, drift og vedligehold af rørledninger. Med bestemmelsen foreslår Erhvervsministeriet endvidere, at ministeren også kan fastsætte regler om arbejde i nærheden af etablerede rørledninger. Bestemmelsen forventes anvendt til at fastsætte krav i en bekendtgørelse til rørledninger og forpligtelser for rørledningernes ejer eller bruger og regler om, hvilke hensyn og tiltag, der skal iagttages, når der f.eks. foretages gravearbejde i nærheden af en rørledning, der indeholder gas.

Erhvervsministeriet vurderer, at det er særligt vigtigt, at der fastsættes regler og ansvar for det arbejde, der ofte foretages i nærheden af nedgravede rørledninger. Sikkerhedsstyrelsen har modtaget oplysninger om, at der er sket ca. 780 pågravninger i 2024. Det er afgørende, at der gøres mest muligt for at sikre, at der sker så få pågravninger af rørledninger som muligt, da der kan være stor fare forbundet med pågravninger, særligt hvis de er af så voldsom karakter, at der slås hul på rørledningen. Med bemyndigelsen vil der f.eks. kunne fastsættes krav om, at der skal indhentes tegninger af rørlægning på den matrikel, hvor der skal foregå gravearbejde, for at sikre, at etablerede rørledninger ikke pågraves.

For nærmere om den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse henvises til lovforslagets § 1, nr. 9, og bemærkningerne hertil.

2.3. Påbud og forbud mod levering af gas, der udgør en risiko

2.3.1. Gældende ret

Gasnettet i Danmark består af et overordnet transmissionsnet og en række distributionsnet, som fordeler gassen ud til slutbrugerne. Herudover leveres gas også i flasker, som slutbrugeren selv kan tilslutte til relevante installationer eller produkter, f.eks. en gasgrill.

Den gas, der produceres, transporteres, opbevares eller leveres i Danmark skal leve op til de gaskvalitetskrav som følger af bekendtgørelse nr. 230 af 21. marts 2018 om gaskvalitet. Det er den, der leverer brændbare gasser, som er ansvarlig for at leve op til kravene i bekendtgørelsen, jf. § 1, stk. 2.

I gassikkerhedsloven er der imidlertid ikke fastsat bestemmelser om, at Sikkerhedsstyrelsen kan meddele påbud og forbud mod selve leveringen af en gas, der udgør en risiko eller ikke lever op til kravene. Der kan dog foretages en politianmeldelse af de gasdistributionsselskaber, som ikke opfylder bestemte krav i bekendtgørelse om gaskvalitet. Det fremgår f.eks. af bekendtgørelsens § 60, stk. 1, nr. 1, at med mindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der leverer gas, som ikke opfylder de generelle sikkerhedskrav, jf. §§ 3-11.

2.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med udviklingen på gasområdet, hvor nye gastyper og nye forhold i forbindelse med produktion og distribution i højere grad bliver anvendt på gasnettet, er det vurderingen, at det er vigtigt, at Sikkerhedsstyrelsen har de nødvendige beføjelser til at sikre, at fare for brugere undgås i situationer, hvor der er risiko for fejl i forbindelse med gaskvaliteten.

I langt de fleste tilfælde skyldes det en fejl eller mangel ved et gasanlæg, en gasinstallation eller en rørledning, at en fare eller risiko opstår. Men der er også set eksempler på, at det er selve kvaliteten i gassen eller manglende opfyldelse af krav til kvaliteten af denne, der gør, at risici opstår. Det vurderes ikke hensigtsmæssigt, at Sikkerhedsstyrelsen ikke har de rette beføjelser til at sikre, at brugerne eller andre personer m.v. ikke udsættes for en risiko eller fare i en sådan forbindelse.

På den baggrund foreslår Erhvervsministeriet, at Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde den, der leverer brændbare gasser, at tilbagekalde eller standse levering af gas, hvis den ikke lever op til gassikkerhedsloven eller regler fastsat i medfør heraf.

Derudover foreslås det, at Sikkerhedsstyrelsen samtidig med påbud kan udstede et midlertidigt forbud mod levering, markedsføring eller anden tilgængeliggørelse af gassen, hvis det vurderes at kunne udgøre en risiko.

Det er alene hensigten, at Sikkerhedsstyrelsen skal anvende påbud eller midlertidige forbud, hvor det er nødvendigt henset til den risiko, som gassens manglende opfyldelse af kravene, indebærer.

For nærmere om bestemmelsens anvendelse henvises til lovforslagets § 1, nr. 24, og bemærkningerne hertil.

2.4. Godkendelse af tredjeparter på brintområdet

2.4.1. Gældende ret

Gassikkerhedsloven indeholder ikke bestemmelser om godkendelse af tredjeparter.

Godkendelse af tredjeparter er imidlertid almindeligt anvendt inden for produktreguleringen i EU. Det gælder også for gasapparater, der er reguleret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/426 af 9. marts 2016 om apparater, der forbrænder gasformigt brændstof og om ophævelse af direktiv 2009/142/EF. Her fremgår det bl.a. af artikel 19, at medlemsstaterne underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater om, hvilke organer der er bemyndiget til som uafhængig tredjepart at udføre overensstemmelsesvurderingsopgaver i henhold til denne forordning.

2.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Markedet, for hvilke gasarter og gasanlægstyper der anvendes til energiforsyning m.v. i Danmark, er stadig i en udviklingsfase, hvori der opbygges erfaring om gasarternes og anlæggenes optimale anvendelse. Det sker som led i den grønne omstilling, men også som led i at sikre tilstrækkelig energiforsyning i Danmark.

I den forbindelse er brint en af de gasarter, der ses et stort potentiale i, men som danske myndigheder og aktører på markedet generelt har væsentlig mindre erfaring med end de gasarter, der i øvrigt anvendes til energiforsyning i Danmark.

Brint adskiller sig f.eks. væsentligt fra andre gasarter i det danske forsyningssystem, da brint i de rette koncentrationer kan detonere fremfor at eksplodere. En detonation forårsager normalt langt større skader på grund af den hurtige energifrigivelse og høje trykbølge, hvilket potentielt kan føre til en større fare for menneskelig eller strukturelle sammenbrud.

Erhvervsministeriet vurderer, at der generelt er et behov for en ny og opdateret sikkerhedsprofil på gasområdet, som tager højde for de nye typer af gasanlæg og rørledninger m.v. Henset til brintens anderledes karakter og den mindre erfaring på området i Danmark, vurderer Erhvervsministeriet, at det er afgørende, at virksomheder eller personer med de rette kompetencer indenfor anvendelse af brint m.v. deltager i forbindelse med anlæggene, installationernes og rørledningernes konstruktion m.v.

Erhvervsministeriet foreslår derfor, at Sikkerhedsstyrelsen får ansvar for at godkende tredjeparter til at gennemføre godkendelses- og overensstemmelsesvurderingsopgaver på de opgaver, der relaterer sig til brint.

Det vil være hensigten med godkendelsen af tredjeparter, at en godkendt tredjepart skal verificere bygherres detaildesign, når der f.eks. skal etableres et anlæg eller en rørledning til brint. Ligeledes er det også hensigten, at de godkendte tredjeparter skal verificere, at anlæg og rørledninger til brint er udført i overensstemmelse med de gældende regler og krav hertil. Krav om verificering fra en godkendt tredjepart forventes at blive fastsat i de bekendtgørelser, der stiller sikkerhedsmæssige krav til gasanlæg, gasinstallationer og rørledninger.

Derudover foreslår Erhvervsministeriet også en bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter erhvervsministeren kan fastsætte regler om godkendelse og udpegning af tredjeparter, herunder krav om akkreditering, tilsyn og kontrol med de udpegede tredjeparter, og om hvilke opgaver de udpegede skal udføre.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at der skal fastlægges klare rammer for, hvornår virksomheder eller myndigheder kan godkendes som tredjeparter. Det er afgørende, at de pågældende tredjeparter besidder de rette kompetencer til at kunne udføre de verificeringsopgaver, som er nødvendige indenfor brintområdet. Det er vurderingen, at de godkendte tredjeparter så vidt muligt bør være akkrediterede af det danske akkrediteringsorgan DANAK. Dette kræver imidlertid, at de opgaver, som tredjeparter skal udføre, rent faktisk har en karakter, som gør dem mulige at akkreditere. Da opgavernes indhold endnu ikke er endeligt fastlagte, som følge af at reglerne fortsat er under revidering, er det ikke endeligt fastlagt, at godkendte tredjeparter skal være akkrediterede.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 31, og bemærkningerne hertil.

2.5. Finansieringen af gasområdet

2.5.1. Gældende ret

Det fremgår af § 29, stk. 1, i gassikkerhedsloven, at udgifterne til Sikkerhedsstyrelsens virksomhed på gasområdet dækkes af afgifter, som opkræves hos gasdistributionsselskaberne, i det omfang gebyrer og indtægter ikke dækker udgifterne. Afgiftens størrelse fastsættes på de årlige bevillingslove.

UDKAST

Det følger endvidere af § 29, stk. 2, at gasdistributionsselskabernes omkostninger ved kontrol og udførelse af det sikkerhedstekniske arbejde i henhold til regler fastsat i medfør af loven om bl.a. udførelse, drift og vedligehold af gasanlæg og gasinstallationer skal refunderes af det selskab, der opkræver gasdistributionsafgiften hos forbrugeren.

Af § 29, stk. 3, fremgår det, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om betaling af omkostninger forbundet med Sikkerhedsstyrelsens kontrol på området.

Med finansloven for 2024 blev der foretaget en omlægning af gebyrmodellen på gasområdet, som efterfølgende er videreført i finansloven for 2025. Udgifterne til Sikkerhedsstyrelsens virksomhed på gasområdet dækkes derfor ikke af afgiftsordningen i § 29, stk. 1, i gassikkerhedsloven, men derimod af § 08.22.41, Tekstanmærkning nr. 102, i Finanslov for finansåret 2025.

Det fremgår således af bestemmelsens stk. 1 i finanslov for finansåret 2025, at erhvervsministeren bemyndiges til at opkræve et gasgebyr på 26,2 mio. kr. til dækning af Sikkerhedsstyrelsens omkostninger på gasområdet, i det omfang disse ikke dækkes af øvrige indtægter eller gebyrer.

Herefter følger det af bestemmelsens stk. 2, at gebyret skal opkræves hos gasaktører, der afregner punktafgifter til Skattestyrelsen på relevante gasarter omfattet af Sikkerhedsstyrelsens markedsovervågning, og at gebyret skal fordeles på baggrund af aktørernes forholdsmæssige andel af de pågældende punktafgifter. Vurderingen af den enkelte aktørs markedsandel foretages på baggrund af aktørens forholdsmæssige andel af de nævnte punktafgifter. Aktører med en opgjort markedsandel på under 0,1 promille udelades dog fra det punktafgiftsgrundlag, der lægges til grund for den endelige gebyrfordeling.

Herudover er det også fastsat, at Sikkerhedsstyrelsen kan indhente ikkeoffentligt tilgængelige oplysninger om de indberettede punktafgifter hos Skattestyrelsen, jf. stk. 3. Det er endvidere fastsat, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om undtagelser fra fordelingen af gebyret, jf. stk. 4, og at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om størrelsen og opkrævningen af gebyret, jf. stk. 5.

Det følger herefter af stk. 6, at gebyret er underlagt prisstigningsloftet og fratrækkes en produktivitetstfaktor på 2 pct., mens det af stk. 7 følger, at

gebyret opkræves årligt ad to omgange, idet der hvert år opkræves et acontobeløb pr. 30. juni, hvorefter der foretages en endelig afregning af opkrævningen pr. 31. december.

Endelig er det fastsat i stk. 8, at foretages der efterfølgende korrektioner i den punktafgift, der ligger til grund for vurderingen af gasaktørens markedsandele og hermed gebyret, foretages eventuelle korrektioner heraf i det år, hvor Skattestyresen foretager korrektionen.

Af anmærkningen til tekstanmærkningerne nr. 102 finanslov for finansåret 2025 fremgår det, at tekstanmærkningen svarer til nr. 102 på finansloven for 2024 bortset fra ændring af gebyrniveau. Det fremgår endvidere, at ved tekstanmærkningen etableres det nødvendige hjemmelsgrundlag for at kunne fastsætte det årlige gebyr til dækning af Sikkerhedsstyrelsens udgifter til markedsovervågning på gasområdet samt bestemmelser for opkrævning af gebyret. Det anførte justeres ift. lov om sikkerhed for gasanlæg, gasinstallationer og gasmateriel (gassikkerhedsloven) § 29, stk. 1.

Af samme tekstanmærkning fremgår det endvidere, at den tidligere benævnte afgift/gasafgift nu benævnes ”gasgebyr”, gasgebyret opkræves ikke alene hos ”gasdistributionsselskaberne”, men hos alle relevante gasaktører; gebyret for godkendelse af natur- og biogasanlæg, jf. bekendtgørelse nr. 1988 af 9. december 2020 om sikkerhedsbestemmelser for naturgasanlæg og bionaturgasanlæg efter lov om arbejdsmiljø, ophørte pr. 1. januar 2024. Opgaverne er herfra finansieret af gasgebyret.

Den nuværende bestemmelse i § 29, stk. 1, i gassikkerhedsloven finder derfor ikke anvendelse i sin oprindelige form, men gasgebyret følger i stedet den fastsatte gasgebyrmodel i finansloven for 2025.

Desuden er gebyrniveauet frem til 2027 allerede fastlagt i den pågældende gebyrmodel. Det betyder, at gasgebyret i 2026 forventes at udgøre 24,5 mio. kr. og i 2027 forventes at udgøre 30 mio. kr. ud fra 2024 prisniveau og inden produktivitetstfaktor fradraget på de 2%.

2.5.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Den grønne omstilling er i kraftig udvikling og på særligt brintområdet er der stort fokus på bl.a. Power-to-X og de muligheder, som udviklingen af nye energiforsyninger kan føre til.

I takt med at fokus for udviklingen flytter sig fra naturgas til brint og grønne gasser, forventes der at komme flere aktører på markedet, ligesom der vil ske en udvikling i, hvilke gastyper, gasanlæg, gasinstallationer og

UDKAST

rørledninger, der vil dominere markedet. Med nye aktører på markedet og med en øget anvendelse af mere risikobetonede gastyper som brint, er det afgørende, at gassikkerheden fortsat prioriteres højt, så hverken personer, husdyr eller ejendom udsættes for fare.

Det er vigtigt, at udviklingen af såvel nye som grønne energiforsyningsmuligheder inden for gasområdet sker, uden at der gås på kompromis med sikkerheden.

Erhvervsministeriet vurderer, at det er vigtigt, at alle gasaktører på markedet, der er underlagt kontrol efter gassikkerhedsloven, bidrager til finansiering af den kontrol, der netop skal være med til at sikre en høj gasteknisk sikkerhed i Danmark.

Den nuværende hjemmel til gasgebyret i finanslovene for finansårene 2024 og 2025, har karakter af en midlertidig foranstaltning, idet gasgebyret forventedes at blive fastsat med hjemmel i gassikkerhedsloven.

Erhvervsministeriet foreslår derfor, at gebyrmodellen som fastsat ved Finanslov for finansåret 2025 fastsættes ved en nyaffattelse af § 29 i gassikkerhedsloven. Det er formålet med den nye affattelse, at der i loven eller regler fastsat i medfør af loven, fastsættes tilsvarende bestemmelser, som de, der gælder for gasgebyret i finansloven for 2025, med de tilpasninger som er nødvendige for tilpasningen til gassikkerhedsloven.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at selve hjemlen til at opkræve gebyret skal tilfalde Sikkerhedsstyrelsen, da det er omkostningerne til Sikkerhedsstyrelsens virksomhed, der danner grundlag for gebyropkrævningen. Samtidig er det Erhvervsministeriets vurdering, at gebyret fortsat skal opkræves hos de gasaktører, der afregner punktafgifter til Skattestyrelsen.

Derfor foreslås det, at Sikkerhedsstyrelsen opkræver det årlige gasgebyr, og at gebyret betales af de gasaktører, der afregner punktafgifter på relevante gasarter omfattet af Sikkerhedsstyrelsens kontrol efter gassikkerhedsloven.

Det foreslås endvidere at markedsandelen fastsættes, som angivet efter finansloven, dvs. på baggrund af aktørernes andel af den samlede punktafgift til Skattestyrelsen, under hensyn til eventuelle efterfølgende korrektioner af punktafgiften. Som følge heraf foreslås det også, at Sikkerhedsstyrelsen kan indhente ikkeoffentligt tilgængelige oplysninger

fra Skattestyrelsen om de indberettede punktafgifter. Oplysninger vil således være afgørende for en korrekt gebyrfordeling mellem gasaktørerne. Det foreslås samtidig, at erhvervsministeren kan fastsætte undtagelser til gebyrfordelingen. Dette for at sikre, at gebyrets fordeling følger markedet, og at der kan tages højde for eventuelle forskydninger heri.

Afhensyn til et eventuelt behov for justering af gebyrets størrelse, afhængig af de reelle omkostninger ved Sikkerhedsstyrelsens virksomhed på gasområdet, vurderes det mest hensigtsmæssigt, at gasgebyrets størrelse og de nærmere regler for opkrævningen af dette fastsættes administrativt ved regler i bekendtgørelse.

Derfor foreslås det, at erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om størrelsen og opkrævningen af gebyret.

2.6. Forlængelse af forældelsesfristen

2.6.1. Gældende ret

Gassikkerhedsloven indeholder ikke regler om forlængelse af forældelsesfristen for strafansvaret efter loven. Derfor er det den almindelige forældelsesfrist på 2 år for strafansvar, der finder anvendelse.

I den tidligere gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel, jf. lovbekendtgørelse nr. 556 af 2. juni 2014, der blev ophævet med den nuværende gassikkerhedslov, var der fastsat regler om forlængelse af forældelsesfristen. Det fulgte således af § 25, stk. 4, at forældelsesfristen for overtrædelse af bestemmelser fastsat i medfør af loven var 10 år.

Det er anført i bemærkningerne til den tidligere bestemmelse om forældelsesfrist, at begrundelsen for bestemmelsen er, at overtrædelse af installationsforskrifter typisk vil optræde som skjulte fejl, og først vil kunne konstateres længe efter arbejdets udførelse, jf. Folketingstidende 1999-00, tillæg A, side 2161.

Det er ikke anført i bemærkningerne til den nuværende gassikkerhedslov, hvorfor den tidligere forældelsesfrist på 10 år ikke er videreført i loven.

Til sammenligning er der i elsikkerhedsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 26 af 10. januar 2019, fastsat regler om forlængelse af forældelsesfristen. Her fremgår det således af § 36, at forældelsesfristen for strafansvaret er 10 år.

Derudover er der også for så vidt angår gasmateriel fastsat en mulighed for forlængelse af forældelsesfristen. Regler for gasmateriel er omfattet af lov

nr. 799 af 9. juni 2020 om produkter og markedsovervågning. Her følger det af § 37, stk. 3, 3. pkt., at der kan fastsættes forlængede forældelsesfrister på op til 5 år i regler udstedt i medfør af loven.

Det er anført i bemærkningerne til bestemmelsen, at for gasmateriel vil en forældelsesfrist for strafansvaret på 5 år være hensigtsmæssig. Forældelsesfristen var tidligere 10 år som for el, men blev ved den seneste revision udeladt ved en fejl, jf. Folketingstidende 2019-20, tillæg A, L 179 som fremsat, side 101.

2.6.2. Erhvervsministeriet overvejelser og den foreslåede ordning

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at det ikke var hensigten med gassikkerhedsloven, at fjerne den forlængede forældelsesfrist for strafansvaret efter loven.

Gas anlæg, gasinstallationer og rørledninger har det tilfældes, at der i udgangspunktet er tale om genstande, der har en relativ lang levetid, og vil blive anvendt over en lang periode. Derudover vil særligt gas anlæg og gasinstallationer være opbygget af forskellige komponenter, der tilsammen giver et anlæg eller en installation. Denne opbygning gør, at der også er en stor risiko for, at fejl i anlæg eller installationer ofte først viser sig over tid. Det kan derfor være vanskeligt at opdage overtrædelser, fordi de ganske enkelt først viser sig lang tid efter, at overtrædelserne er begået. Fejlene vil oftest først vise sig ved f.eks. ejerskifte, hvor den nye ejer bliver bekendt med fejlene i forbindelse med renovering eller lignende ved eftersyn på et anlæg, en installation eller en rørledning, eller i forbindelse med et kontroleftersyn eller en opstået skade på anlægget, installationen eller rørledningen.

Erhvervsministeriet vurderer, at den almindelige forældelsesfrist på 2 år ikke er hensigtsmæssigt for overtrædelse af gassikkerhedslovens regler. Den korte forældelsesfrist vil i flere tilfælde medføre, at der ikke kan pålægges et strafansvar overfor den ansvarlige, da de fleste fejl først viser sig en årrække efter overtrædelserne har fundet sted.

Erhvervsministeriet foreslår derfor, at forældelsesfristen efter gassikkerhedsloven fastsættes til 10 år, som det også var tilfældet for reglerne forud for den nugældende lov.

Der er tale om en fravigelse fra den almindelige forældelsesfrist i straffeloven, men henset til de særlige vanskeligheder ved at opdage en overtrædelse, vurderes en forlængelse nødvendig. Da det ikke var hensigten

af fjerne den forlængede forældelsesfrist, vurderes det hensigtsmæssigt, at fastsætte en tilsvarende frist igen.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 37, og bemærkningerne hertil.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Det vurderes, at lovforslaget samlet set ikke vil medføre væsentlige implementeringskonsekvenser for stat, regioner eller kommuner.

Erhvervsministeriet vurderer, at lovforslaget efterlever principperne for digitaliseringsklar lovgivning.

Forslaget er udformet i overensstemmelse med princip 1 om enkle og klare regler, idet de foreslåede ændringer er udformet på en entydig og konsistent måde i forhold til gassikkerhedslovens gældende regler. Herudover samles reglerne for naturgasområdet med de øvrige gasområder under gassikkerhedsloven, hvilket bidrager til at skabe et bedre overblik for borgere og virksomheder over det samlede regelsæt på området.

I overensstemmelse med princip 2 og 3 ændrer lovforslaget ikke på udgangspunkt om anvendelse af digital kommunikation og mulighed for automatisk sagsbehandling i de regler, som lovforslaget vedrører.

Lovforslaget understøtter princip 4 om sammenhæng på tværs, idet lovforslaget tager udgangspunkt i begreber, der allerede følger af den eksisterende gassikkerhedslov. Ligeledes understøttes princippet i forhold til genbrug af data på tværs af myndigheder, idet Sikkerhedsstyrelsen for at sikre korrekt gebyrfordeling mellem aktørerne på gasområdet kan indhente oplysninger fra Skattestyrelsen om de indberettede punktafgifter.

I overensstemmelse med princip 5 om tryk og sikker datahåndtering prioriteres datasikkerhed højt på de eksisterende områder, som lovforslaget vedrører.

Lovforslaget tager hensyn til princippet om anvendelse af eksisterende offentlig infrastruktur, jf. princip 6, idet de foreslåede ændringer vil blive indarbejdet i Sikkerhedsstyrelsens eksisterende IT-systemer.

I henhold til princip 7 om forebyggelse af snyd og fejl, indfører lovforslaget bl.a. regler om godkendelse af tredjepartsorganer, som skal være med til at sikre, at kravene opretholdes og dermed, at risikoen for fejl, minimeres.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Det vurderes, at lovforslaget har mindre administrative konsekvenser for erhvervslivet.,

Det foreslås med § 1, nr. 13, at indføre en bestemmelse i gassikkerhedsloven, hvorefter ejeren eller brugeren af et gasanlæg, en gasinstallation eller en rørledning skal give Sikkerhedsstyrelsen meddelelse, hvis der sker skade på anlægget, installationen eller rørledningen under driften. Dette er i forvejen et krav, hvis skaderne har karakter af en sikkerhedskritisk hændelse, men nu foreslås en udvidelse af kravet til at omfatte skader, der opstår i forbindelse med driften af anlægget, installationen eller rørledningen. Et sådant krav vil nødvendigvis medføre mindre administrative konsekvenser for ejeren eller brugeren, idet de vil skulle afsætte tid til at anmelde alle opståede skader i forbindelse med driften af et anlæg, en installation eller en rørledning til Sikkerhedsstyrelsen.

Idet flere virksomheder dog i forvejen indberetter alle skader, uanset at der kun er krav om indberetning af kritiske skader, forventes de administrative konsekvenser kun at være af mindre karakter.

Det foreslås endvidere, at reglerne for naturgasområdet indføres i gassikkerhedsloven. Det medfører, at udførelse og idriftsættelse af naturgasanlæg og rørledninger til naturgas overgår fra en ordning, hvor anlæg og idriftsættelse skal godkendes af Sikkerhedsstyrelsen, til en anmeldelsesordning. Dermed skal virksomheder fremover alene indsende anmeldelse om henholdsvis konstruktion og idriftsættelse til Sikkerhedsstyrelsen i stedet for at gennemgå en fuld godkendelsesproces. Dette forventes at medføre mindre omstillingsomkostninger for erhvervslivet, idet der fremadrettet skal indsendes idriftsættelsesansøgning m.v. Trods disse omkostninger vurderes det, at anmeldelsesordningen på sigt vil medføre en samlet administrativ lettelse for erhvervslivet, idet Sikkerhedsstyrelsen ikke længere behøver besigtige alle anlæg før ibrugtagning. De nærmere krav til anmeldelserne vil blive fastsat ved bekendtgørelse.

Lovforslaget giver desuden hjemmel til udstedelse af bekendtgørelser, som vil indebære administrative konsekvenser for erhvervslivet, lovforslagets §

5, stk. 2, § 8, stk. 2 og § 25 a., stk. 2. De administrative konsekvenser består i, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om bl.a. nye krav til rørledninger til anvendelse af brint, krav om tidspunkt for og indhold af en anmeldelse samt nærmere regler om akkreditering, tilsyn og kontrol med udpegede virksomheder. Særligt for så vidt angår krav til brint vil der blive indført regulering på et område, der ikke tidligere har været reguleret. Det vurderes dog, at etableringen af brintinfrastruktur i Danmark forudsætter regulering, der kan understøtte et højt sikkerhedsniveau. Reglerne vil desuden skabe større forudsigelighed og sikkerhed, hvilket er positivt for virksomhederne.

De administrative konsekvenser vil blive vurderet, når bemyndigelsesbestemmelserne udmøntes på bekendtgørelsesniveau.

De administrative konsekvenser for erhvervslivet vurderes samlet at være under 4 mio. kr., hvorfor de ikke er kvantificeret nærmere.

Lovforslaget vurderes ikke i øvrigt at have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

6. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke, at have klimamæssige konsekvenser.

Revisionen af de tilhørende bekendtgørelser til gassikkerhedsloven forventes dog at kunne indeholde klimamæssige konsekvenser, da der bl.a. vil blive stillet nye sikkerhedsmæssige krav på brintområdet, der kan danne det sikkerhedsmæssige grundlag for en øget anvendelse af brint i Danmark, og derved understøtte den grønne omstilling.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljø- og naturmæssige konsekvenser.

UDKAST

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget vurderes ikke at have relevante EU-retslige aspekter. Det skyldes bl.a., at de områder som omfattes af loven er pt. ikke EU-reguleret.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 27. juni 2025 til den 20. august 2025 (54 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

...

10. Sammenfattende skema		
	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Mindre administrative konsekvenser for erhvervslivet på under 4 mio. kr. årligt.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retslige aspekter	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU- regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-	Ja	Nej X

UDKAST

erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	
--	--

UDKAST

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Den gældende lovs titel er lov om sikkerhed for gasanlæg og gasinstallationer (gassikkerhedsloven).

Det foreslås, at lovens *titel* fremover skal være lov om sikkerhed for gasanlæg, gasinstallationer og rørledninger til gas (gassikkerhedsloven).

Ændringen foreslås som følge af, at naturgasområdet foreslås omfattet af gassikkerhedslovens anvendelsesområde med dette lovforslags § 1, nr. 3. At naturgas omfattes af loven vil føre til, at regler og krav til rørledninger fremover vil blive reguleret særskilt fremfor i de gældende bekendtgørelser for henholdsvis gasanlæg og gasinstallationer.

Den foreslåede ændring af lovens titel vil derfor medføre, at det også i titlen tydeliggøres, at rørledninger til gas er omfattet af loven.

Til nr. 2

Det fremgår af § 1, stk. 1, i gassikkerhedsloven, at loven gælder for gasanlæg og gasinstallationer.

Det foreslås, at i § 1, stk. 1, ændres »og gasinstallationer« til », gasinstallationer og rørledninger til gas«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det tydeliggøres, at rørledninger er omfattet af gassikkerhedslovens anvendelsesområde.

Ændringen foreslås som følge af, at naturgasområdet foreslås omfattet af gassikkerhedslovens anvendelsesområde med dette lovforslags § 1, nr. 3, og at rørledninger foreslås som særskilt definition i loven ved dette lovforslags § 1, nr. 6. At naturgas omfattes af loven vil bl.a. føre til, at regler og krav til rørledninger fremover vil blive reguleret særskilt fremfor i de gældende bekendtgørelser for henholdsvis gasanlæg og gasinstallationer.

Om baggrunden for særskilt regulering af rørledninger henvises til pkt. 2.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

UDKAST

Der findes ikke i gassikkerhedsloven en tydelig afgrænsning af, at gastanke, hvis sikkerhedsindretning er reguleret i anden lovgivning, ikke er omfattet af gassikkerhedsloven.

Den sikkerhedsmæssige indretning er dog for nogle gastanke omfattet af anden regulering. Det følger eksempelvis af § 1 i bekendtgørelse nr. 289 af 24. april 2001 om transportabelt trykbærende udstyr, der henhører under Beskæftigelsesministeriets ressort, at bekendtgørelsen omfatter de i § 2 nævnte beholdere, tanke og armaturer, som flyttes eller transporteres med indhold til anvendelse på skiftende brugssteder eller til tømnings- eller opbevaringssteder. Dette omfatter f.eks. gastanke på fyldestationer, hvor der bl.a. kan ske påfyldning af gas på flasker.

Det fremgår af § 1, stk. 4, i gassikkerhedsloven, at loven ikke gælder for distributionsledninger til forsyning af naturgas eller bionaturgas eller transmissionsledninger til naturgas. Loven gælder dog for kvaliteten af den gas, der føres i disse ledninger.

Endvidere følger det af § 3 i den kongelige resolution af 10. februar 2023, at ressortansvaret for sager vedrørende sikkerhed i forbindelse med indretning og betjening af anlæg til transmission, oplagring, fordeling samt distribution af naturgas og bionaturgas, herunder rørledninger, kompressoranlæg, reguleringsanlæg, armatur og andet tilbehør, på land frem til stikledninger og husinstallationer overføres fra beskæftigelsesministeren til erhvervsministeren pr. 1. marts 2023.

Erhvervsministeriet er derfor ressortansvarlig for de områder, der på nuværende tidspunkt er undtaget fra gassikkerhedsloven efter lovens § 1, stk. 4.

Det foreslås, at distributionsledninger til forsyning af naturgas eller bionaturgas eller transmissionsledninger til naturgas ikke længere undtages fra gassikkerhedslovens anvendelsesområde, som følge af at området nu også er under Erhvervsministeriets ressort.

På den baggrund foreslås en nyaffattelse af § 1, stk. 4, hvorefter loven ikke gælder for gastanke, i det omfang sikkerheden for disse er reguleret i anden lovgivning.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at der ikke foretages en dobbeltregulering af gastanke, og at krav til forsyning og transmission af natur- og bionaturgas omfattes af gassikkerhedslovens regler.

UDKAST

Den foreslåede ændring vil først og fremmest medføre, at det tydeliggøres, at loven ikke finder anvendelse for de gastanke, der sikkerhedsmæssigt allerede er reguleret i anden lovgivning. Det vil f.eks. være gastanke på fyldestationer, der er omfattet af Arbejdstilsynets bekendtgørelse nr. 289 af 24. april 2001 om transportabelt trykbærende udstyr med senere ændringer.

Den foreslåede ændring vil derudover medføre, at loven fremadrettet også gælder for rørledninger til forsyning eller transport af naturgas eller bionaturgas.

Endelig vil ændringen medføre, at gassikkerhedslovens regler fremadrettet finder anvendelse på de pågældende rørledninger, herunder også de kontrolbeføjelser, som Sikkerhedsstyrelsen har i henhold til loven.

Om baggrunden for, at rørledninger til forsyning eller transport af naturgas eller bionaturgas omfattes af gassikkerhedsloven, henvises til pkt. 2.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Det fremgår af § 2, nr. 1, i gassikkerhedsloven, at gas er defineret som flaskegas, naturgas, biogas, bygas og brint eller tilsvarende brændbare gasser i luftformig eller flydende tilstand, som indgår ved brug af gasanlæg, eller som er beregnet til anvendelse i gasinstallationer.

Det foreslås, at i § 2, *nr. 1*, efter »eller som er beregnet til« indsættes »transport i rørledninger og«.

Naturgas er allerede omfattet af gassikkerhedslovens definition af gas, og ændringen foreslås som følge af, at reguleringen af naturgas foreslås omfattet af gassikkerhedslovens anvendelsesområde med dette lovforslags § 1, nr. 3.

Den foreslåede ændring vil medføre, at definitionen af gas i gassikkerhedsloven også omfatter gas, der transporteres i rørledninger. På naturgasområdet foregår en stor del af distributionen af naturgas via transport i store rørsystemer. Denne form for anvendelse af gas har ikke hidtil været omfattet af gassikkerhedslovens anvendelsesområde, idet regler for naturgasområdet har været reguleret under arbejdsmiljøloven. Ændringen skal derfor sikre, at definitionen af gas også omfatter tidspunktet, hvor gassen transporteres.

Til nr. 5

UDKAST

Det fremgår af § 2, nr. 2, i gassikkerhedsloven, at gasanlæg er defineret som anlæg, der anvendes til produktion, forsyning, udvinding, opgradering, blanding eller påfyldning af gas. Til gasanlæg hører også stik- og distributionsledninger.

Der findes hverken i arbejdsmiljøloven eller tilhørende bekendtgørelser, der regulerer naturgasområdet en definition på gasanlæg eller naturgasanlæg. Det fremgår dog af § 1, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1988 af 9. december 2020 om sikkerhed for naturgasanlæg og bionaturgasanlæg, at bekendtgørelsen omfatter anlæg til transmission, oplagring, fordeling og distribution af naturgas i gasfasen, herunder rørledninger, kompressoranlæg, reguleringsanlæg, armatur og andet tilbehør. Af stk. 2 fremgår det, at bekendtgørelsen endvidere omfatter anlæg til transmission, oplagring, fordeling og distribution af opgraderet biogas i gasfasen, herunder rørledninger, kompressoranlæg, reguleringsanlæg, armatur og andet tilbehør.

For at sikre, at naturgas- og bionaturgasanlæg kan rummes af gassikkerhedslovens regler for gasanlæg, foreslås en nyaffattelse af definitionen af gasanlæg.

Der foreslås i § 2, nr. 2, at gasanlæg defineres som anlæg, der anvendes til produktion, forsyning, udvinding, opgradering, blanding eller påfyldning af gas. Omfattet er også stationer eller anlæg til behandling, oplagring, måling og regulering af tryk og kompression.

Alle former for anlæg, der producerer, forsyner, udvinder, opgraderer, blander eller påfylder gas, vil være omfattet af definitionen af gasanlæg. Gasanlæg omfatter f.eks. biogasproduktionsanlæg, opgraderingsanlæg til bionaturgas, bionaturgasanlæg, affaldsdeponeringsanlæg, forgasningsanlæg, metaniseringsanlæg, brintfyldestationer, flaskegasfyldestationer, LNG-anlæg på land, gasblandeanlæg, gasbehandlingsanlæg, gaslagre m.v.

Med den foreslåede nyaffattelse vil også anlæg, der behandler, oplagrer, måler og regulerer tryk og kompression være omfattet af definitionen af et gasanlæg. Det omfatter f.eks. kompressorstationer og måle- og reguleringsstationer, der anvendes på naturgasrørledninger til eksempelvis at regulere korrekt tryk i en rørledning. Det kan også være stationer til oplagring af gas, hvor der ikke sker en egentlig behandling af gassen.

Den foreslåede definition af gasanlæg vil desuden medføre, at stik- og distributionsledninger ikke længere omfattes af definitionen af gasanlæg. Stik- og distributionsledninger omfattes i stedet af definitionen af rørledninger, som foreslås indsat i gassikkerhedsloven i dette lovforslag § 1, nr. 6.

Til nr. 6

I gassikkerhedslovens § 2 defineres en række begreber. Bestemmelsen og gassikkerhedsloven i øvrigt indeholder ikke en definition af rørledninger, gasledninger eller lignende.

I bekendtgørelse nr. 253 af 4. april 2018 om sikkerhed for gasanlæg er der fastsat definitioner af henholdsvis gasrør og gasledning. Det fremgår således af bekendtgørelsens § 2, nr. 15, at gasrør defineres som rør over jord til transport af gas. Slangere, fittings, formstykker, flanger, armaturer m.m., der indgår i rørsystemet, anses som værende en del af gasrøret. Af § 2, nr. 16, fremgår definition af gasledning som ledning i jord til transport af gas. Fittings, formstykker, flanger, transitionsstykker, ventiler m.m., der indgår i ledningssystemet, anses som værende en del af gasledningen.

I bekendtgørelse nr. 247 af 26. marts 2018 om sikkerhed for gasinstallationer i henholdsvis § 2, stk. 1, nr. 12 og 13, findes tilsvarende definitioner af gasledning og gasrør, der er enslydende med definitionerne i bekendtgørelse nr. 253 af 4. april 2018 om sikkerhed for gasanlæg.

I arbejdsmiljøloven og de dertilhørende bekendtgørelser, som for nuværende regulerer naturgasområdet, er der ikke fastsat definitioner af gasrør, gasledninger eller lignende. I bekendtgørelse nr. 1988 af 9. december 2020 om sikkerhedsbestemmelser for naturgasanlæg og bionaturgasanlæg efter lov om arbejdsmiljø er der dog fastsat en række krav til ”rørledninger”, uden at begrebet er endeligt defineret.

Det foreslås, at der i § 2 indsættes et nyt *nr. 6*, hvorefter der ved rørledninger skal forstås et rør eller en ledning, herunder rørsystemer, der anvendes til transport af gas fra en produktionskilde eller et forsyningspunkt. Rørledninger kan være en del af et ledningsnet, gasanlæg eller en gasinstallation m.v. og omfatter både over- og underjordiske rør og ledninger.

UDKAST

Den foreslåede definition af rørledninger vil medføre, at der ikke i definitionen skelnes mellem rør og ledning, som det hidtil har været tilfældet i bekendtgørelser med hjemmel i gassikkerhedsloven.

Definitionen vil omfatte både gasrør og gasledninger, som defineret i bekendtgørelse nr. 253 af 4. april 2018 om sikkerhed for gasanlæg og bekendtgørelse nr. 247 af 26. marts 2018 om sikkerhed for gasinstallationer.

Det vil være alle rør og ledninger, der er omfattet af definitionen, når de transporterer gas, uanset om rørledningerne er placeret over eller under jord. Rørledninger, hvori der ikke sker transport af gas, vil således ikke være omfattet.

Ved produktionskilde forstås et sted, hvorfra der produceres gas, typisk et gasproduktionsanlæg. Ved forsyningspunkt forstås et sted, hvorfra røret forsynes med gas, f.eks. et gasoplag, gasbehandlingsanlæg og gasblandeoplæg m.v.

De rørledninger, der vil være omfattet af definitionen, vil bl.a. være rørledninger omfattet af de gasforsyningssystemer, som for så vidt angår selve forsyning er reguleret i lov om gasforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1100 af 16. august 2023.

Til nr. 7

Det fremgår af § 19 i bekendtgørelse nr. 1988 af 9. december 2020 om sikkerhedsbestemmelser for naturgasanlæg og bionaturgasanlæg efter lov om arbejdsmiljø, at godkendelse og tilsyn efter denne bekendtgørelse ikke fritager for godkendelser og tilsyn, som måtte følge af anden lovgivning.

Der er ikke gassikkerhedsloven eller i regler fastsat i medfør heraf en henvisning til, at overholdelsen af reglerne efter gassikkerhedsloven ikke fritager for overholdelse af regler og krav efter anden lovgivning.

Der foreslås en ny § 2 a, hvorefter overholdelse af gassikkerhedsloven og regler fastsat i medfør heraf, ikke fritager for overholdelse af regler under andre myndigheders ansvarsområde.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at det tydeligt vil fremgå af gassikkerhedsloven, at anden lovgivning på gasområdet også vil skulle overholdes.

UDKAST

Gasområdet er komplekst, og aktørernes handlinger på området vil ofte forudsætte kontakt til en række forskellige myndigheder, eksempelvis når de ønsker at bygge et gasanlæg eller en rørledning eller at tilslutte en gasinstallation. Derfor vil der ofte være en række andre regelsæt end gassikkerhedsloven og reglerne fastsat i medfør af denne, der skal overholdes i den forbindelse.

Der vil f.eks. skulle indhentes byggetilladelse fra kommunen til opførelse af et gasanlæg. Det kan også være nødvendigt at foretage en opstillingskontrol efter Arbejdstilsynets regler, ligesom der typisk skal udarbejdes en miljøkonsekvensrapport i henhold til Miljøstyrelsens regler herom. Derudover vil der også skulle indhentes nødvendige tilladelser fra beredskabsmyndighederne.

Den foreslåede bestemmelse vil derfor skulle bidrage til at sikre, at aktørerne på gasområdet bliver gjort opmærksomme på, at gassikkerhedsloven og regler fastsat i medfør heraf, ikke nødvendigvis er de eneste regelsæt, aktørerne skal overholde, når de udfører, driver eller vedligeholder et gasanlæg, en gasinstallation eller en rørledning.

Til nr. 8

Det fremgår af § 1, stk. 1, i gassikkerhedsloven, at loven gælder for gasanlæg og gasinstallationer.

Som konsekvens heraf er flere af de krav, der stilles i gassikkerhedsloven, knyttet op på, at genstanden for kravene er gasanlæg og gasinstallationer.

Det fremgår bl.a. af lovens § 3, at gasanlæg og gasinstallationer skal udføres og drives på en sådan måde, at de ikke frembyder fare for personer, husdyr eller ejendom.

Det fremgår af lovens § 5, stk. 2, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om dokumentation for udførelse, drift og vedligehold af gasanlæg og gasinstallationer og om dokumentation for opfyldelse af regler for gasdistributionsselskaber og opfyldelse af regler om gaskvalitet, jf. stk. 1. Det fremgår endvidere af stk. 3, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om særlige uddannelsesmæssige kompetencekrav for udførelse af visse typer af arbejder på gasanlæg og gasinstallationer, jf. stk. 1, nr. 1 og 2.

Herudover fremgår det af lovens § 23, stk. 1, at Sikkerhedsstyrelsen kan oplyse offentligheden om faren ved gasanlæg og gasinstallationer, når der

UDKAST

er meddelt et påbud eller et forbud efter § 15, stk. 1, § 16, stk. 1, eller § 17, stk. 1.

Fælles for § 3, § 5, stk. 2 og 3, og § 23, stk. 1, i gassikkerhedsloven er, at genstanden for bestemmelsen er gasanlæg og gasinstallationer.

Der foreslås en ændring i § 3, § 5, *stk. 2 og 3*, og § 23, *stk. 1*, hvorefter »og gasinstallationer« ændres til », gasinstallationer og rørledninger«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at de pågældende bestemmelser også finder anvendelse på rørledninger.

Ændringen foreslås som en konsekvens af ændringen i dette lovforslags § 1, nr. 2, hvorefter det anføres at loven også gælder for rørledninger til gas.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2.

Til nr. 9

Af § 5 i gassikkerhedsloven fremgår en række bestemmelser om, hvilke regler erhvervsministeren kan fastsætte.

Det fremgår således af § 5, stk. 1, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om 1) udførelse, drift og vedligehold af gasanlæg, 2) udførelse, drift og vedligehold af gasinstallationer, 3) godkendelse af og forpligtelser for gasdistributionsselskaber og 4) gaskvalitet.

Bestemmelserne er anvendt til at fastsætte krav til gasanlæg, gasinstallationer, gasdistributionsselskaber og gaskvalitet i bekendtgørelser.

I bekendtgørelse nr. 253 af 4. april 2018 om sikkerhed for gasanlæg er der bl.a. fastsat regler om gasrør- og ledninger i §§ 27-41.

Der er også i bekendtgørelse nr. 247 af 26. marts 2018 om sikkerhed for gasinstallationer fastsat regler om gasrør- og ledninger i bl.a. §§ 31-51.

For så vidt angår naturgasområdet, så fremgår det af § 40 i arbejdsmiljøloven, at hvor hensynet til de ansattes sikkerhed eller sundhed kræver det, kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om, at der skal udarbejdes planer over arbejdsgange, arbejdsprocesser og -metoder, og at sådanne planer og ændringer i dem skal forelægges Arbejdstilsynet til udtalelse eller godkendelse, før de bringes til udførelse.

UDKAST

Bestemmelsen er bl.a. anvendt til at fastsætte regler om naturgas- og bionaturgasanlæg, herunder også rør, i bekendtgørelse nr. 1988 af 9. december 2020 om sikkerhedsbestemmelser for naturgasanlæg og bionaturgasanlæg efter lov om arbejdsmiljø. I bekendtgørelsen er der bl.a. fastsat krav til rørledninger i §§ 3-8.

Det foreslås som nyt § 5, *stk. 1, nr. 3*, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om udførelse, drift og vedligehold af rørledninger og arbejde i nærheden af etablerede rørledninger.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at erhvervsministeren også kan fastsætte regler om udførelse, drift og vedligehold af rørledninger, ligesom det også er tilfældet for gasanlæg og gasinstallationer.

Bestemmelsen foreslås som en konsekvens af, at rørledninger defineres særskilt i gassikkerhedsloven ved dette lovforslags § 1, nr. 6, fremfor som hidtil at være omfattet af definitionen af et gasanlæg. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 6.

Bestemmelsen vil endvidere medføre, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om det arbejde, der foregår i nærheden af etablerede rørledninger.

Den foreslåede bestemmelse forventes at blive anvendt til at fastsætte krav til rørledningers udførelse, drift og vedligeholdelse i en særskilt bekendtgørelse.

Det forventes bl.a. at der vil blive fastsat krav til, hvilke materialer en rørledning skal udføres af, afhængigt af hvilken gastype og hvilket tryk, rørledningen skal anvendes til. Det kan eksempelvis være krav om, at rørledninger skal være udført i metallisk materiale, f.eks. stål eller materiale af tilsvarende styrke, hvis rørledningen er designet til at bestemt tryk eller derover eller til en bestemt gastype som eksempelvis brint.

Det forventes også, at der vil blive fastsat krav til rørledningers placering under og over jord, herunder afstandskrav til andre rørledninger og bygninger m.v. samt krav om nedgravningsdybde, når rørledninger placeres under jord.

Ligeledes forventes bestemmelsen anvendt til at fastsætte krav om bl.a. rørledningers samlinger, beskyttelse mod korrosion, mærkning og forsvarlig afpropning m.v.

Det forventes, at de krav, der vil blive fastsat efter den foreslåede bestemmelse, i hovedsagen vil være en videreførelse af allerede gældende ret eller praksis for udførelse, drift og vedligehold af rørledninger, med de nødvendige tilpasninger.

Dog forventes bestemmelsen også anvendt til at fastsætte nye krav til rørledninger, der anvendes til brint, da der efter de nuværende regler og krav til rørledninger ikke er taget særlige hensyn til de egenskaber og kvaliteter, som brint har i forhold til andre gastyper, herunder de risici som transport af brint kan medføre.

Det forventes bl.a., at der vil blive fastsat regler om, at til opfyldelse af sikkerhedskravene i gassikkerhedslovens § 3, kan den amerikanske standard ASME B31.12 Hydrogen Piping and Pipelines anvendes. Der henvises i øvrig til pkt. 2.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Derudover vil bestemmelsen forventeligt også blive anvendt til at fastsætte nye krav om, at der ved arbejde i nærheden af allerede etablerede rørledninger skal tages de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der ikke sker skader på den etablerede rørledninger. Ved allerede etablerede rørledninger forstås rørledninger, der er eller har været sat i drift.

Til nr. 10

Af § 5 i gassikkerhedsloven fremgår en række bestemmelser om, hvilke regler erhvervsministeren kan fastsætte.

Det fremgår bl.a. af § 5, stk. 3, i gassikkerhedsloven, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om særlige uddannelsesmæssige kompetencekrav for udførelse af visse typer af arbejder på gasanlæg og gasinstallationer, jf. stk. 1, nr. 1 og 2.

Bestemmelsen er anvendt til at fastsætte uddannelsesmæssige kompetencekrav i bekendtgørelse nr. 253 af 4. april 2018 om sikkerhed for gasanlæg og bekendtgørelse nr. 247 af 26. marts 2018 om sikkerhed for gasinstallationer.

Det fremgår eksempelvis af § 24 i bekendtgørelse nr. 253 af 4. april 2018 om sikkerhed for gasanlæg, at den, der udfører, driver eller vedligeholder et gasanlæg, skal have den nødvendige viden, færdighed og kompetence, der

modsvarer anlæggets kompleksitet og de opgaver, den pågældende skal løse. Dette skal gøre personen i stand til at identificere og håndtere de risici, der kan opstå og de farer, der er forbundet hermed.

I bekendtgørelse nr. 247 af 26. marts 2018 om sikkerhed for gasinstallationer er kompetencekravene fastsat i bekendtgørelsen kapitel 12.

Her fremgår det bl.a. af § 153, at den, der udfører idriftsættelse og eftersyn af gasinstallationer i gasinstallationsklasse 3, 4, 5 med apparater mindre end 135 kW og gasinstallationsklasse 6, 10 og 11, skal være ansat i en autoriseret virksomhed og have et personligt A-certifikat.

For så vidt angår naturgasområdet, fremgår det af § 41 i arbejdsmiljøloven, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, 1) at arbejder, der kan medføre betydelig fare for ulykker eller sygdom, kun må udføres af personer, der har gennemgået en nærmere angivet uddannelse, aflagt en prøve eller opnået en bestemt alder, 2) beskæftigelse af personer med legemlige eller åndelige mangler eller lidelser, der kan indebære øget fare for ulykker eller sygdom ved visse arbejder, og 3) begrænsninger i adgangen til at lade ansatte arbejde alene.

Bestemmelsen er for så vidt angår naturgasområdet anvendt til at fastsætte kompetencekrav til betjeningen af naturgas- og biogasanlæg, herunder også rør, i bekendtgørelse nr. 1988 af 9. december 2020 om sikkerhedsbestemmelser for naturgasanlæg og bionaturgasanlæg efter lov om arbejdsmiljø.

Det fremgår således af den pågældende bekendtgørelses § 11, at ved betjeningen af naturgas- og bionaturgasanlæg må kun beskæftiges personer, der har gennemgået en uddannelse, der gør dem kvalificerede til at udføre det pågældende arbejde. Naturgasselskaberne fastlægger uddannelsesniveau samt forestår tilrettelæggelsen og gennemførelsen af uddannelsen således, at faglig korrekthed og nødvendig sikkerhed opnås

Det foreslås, at i § 5, *stk.* 3, ændres »nr. 1 og 2« til »nr. 1-3«.

Ændringen foreslås som en konsekvens af de foreslåede ændringer i lovens § 5, *stk.* 1, hvor der med dette lovforslags § 1, nr. 9, foreslås et nyt nr. 3, hvorefter erhvervsministeren kan fastsætte regler om udførelse, drift og vedligehold af rørledninger og arbejde i nærheden af etablerede rørledninger.

Til nr. 11

Det fremgår af § 5, stk. 1, i gassikkerhedsloven, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om 1) udførelse, drift og vedligehold af gasanlæg, 2) udførelse, drift og vedligehold af gasinstallationer, 3) godkendelse af og forpligtelser for gasdistributionsselskaber og 4) gaskvalitet.

Det fremgår endvidere af § 5, stk. 2, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om dokumentation for udførelse, drift og vedligehold af gasanlæg og gasinstallationer og om dokumentation for opfyldelse af regler for gasdistributionsselskaber og opfyldelse af regler om gaskvalitet, jf. stk. 1.

Det fremgår af § 7, stk. 1, i gassikkerhedsloven, at den, der udfører eller driver gasanlæg eller gasinstallationer, skal følge regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1. Er der i regler fastsat i medfør heraf henvist til anerkendte standarder, anses sikkerhedskravet i § 3 for opfyldt, hvis de fastsatte regler og de anerkendte standarder, som reglerne henviser til, er fulgt.

Der foreslås en ændring i § 7, stk. 1, 1 pkt., hvorefter »eller gasinstallationer« ændres til », gasinstallationer eller rørledninger«.

Ændringen foreslås som en konsekvens af, at rørledninger defineres særskilt i gassikkerhedsloven med dette lovforslags § 1, nr. 6, fremfor som hidtil at være omfattet af definitionen af et gasanlæg. Derudover foreslås ændringen som en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 9, hvorefter det foreslås, at erhvervsministeren efter § 5, stk. 1, bemyndiges til at kunne fastsætte regler om udførelse, drift og vedligehold af rørledninger. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 6 og 9.

Ændringen vil derfor medføre, at det tydeligt fremgår af bestemmelsen, at også den, der udfører eller driver en rørledning, skal følge de regler, som fastsættes i medfør af bemyndigelsesbestemmelserne i § 5, stk. 1.

Ligeledes vil ændringen også medføre, at ejeren af en rørledning også fremadret vil kunne anvende den formodningsregel, der følger af § 7, stk. 1, 2. pkt., i gassikkerhedsloven, hvorefter sikkerhedskravet i lovens § 3 anses for opfyldt, hvis anerkendte standarder og de fastsatte regler opfyldes.

Det forventes eksempelvis, at der i regler om krav til rørledninger vil blive henvist til forskellige anerkendte standarder, som kan anvendes til at opfylde sikkerhedskravene, hvorfor formodningsreglen også kan anvendes på rørledninger.

UDKAST

Der vil fortsat være tale om frivillig anvendelse af anerkendte standarder. Dette medfører, at den, der udfører eller driver en rørledning, ikke er bundet til at anvende de anerkendte standarder, der henvises til, i regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1. Den, der driver eller udfører en rørledning, kan vælge en alternativ løsning, der giver et sikkerhedsniveau, som opfylder lovens § 3, dvs. hvor udførelsen eller driften af en rørledning ikke frembyder fare for personer, husdyr eller ejendom.

Der foreslås herefter yderligere en ændring af § 7, stk. 1, 1 pkt., hvorefter »§ 5, stk. 1,« ændres til »§ 5, stk. 1 og 2,«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det tydeligt fremgår af loven, at den, der udfører eller driver gasanlæg, gasinstallationer eller rørledninger også skal følge regler fastsat i medfør af § 5, stk. 2, dvs. regler om dokumentation for udførelse, drift og vedligehold af gasanlæg, gasinstallationer og rørledninger m.v.

Den dokumentation, som bestemmelsen vil kunne vedrøre kan f.eks. være tegninger, beregninger, testresultater eller lignende, der kan dokumentere overholdelsen af sikkerhedskravene.

Ansvar for den, der driver eller udfører et gasanlæg, en gasinstallation eller en rørledning fremgår i forvejen af de regler, som er fastsat efter bemyndigelsen i lovens § 5, stk. 2.

Til nr. 12

Det følger af § 5, stk. 1, nr. 1 og 2, i gassikkerhedsloven, at erhvervsministeren bemyndiges til at kunne fastsætte regler om udførelse, drift og vedligehold af gasanlæg og gasinstallationer.

Bemyndigelsesbestemmelsen i lovens § 5, stk. 1, nr. 1, er bl.a. anvendt til at fastsætte regler om, at gasanlæg skal anmeldes til Sikkerhedsstyrelsen. Det fremgår således af § 5, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 253 af 4. april 2018 om sikkerhed for gasanlæg, at inden påbegyndelse af opførelsen af et nyt gasanlæg skal ejeren sikre, at anlægget anmeldes til Sikkerhedsstyrelsen. Det følger endvidere af stk. 2, at væsentlige ændringer af et allerede opført gasanlæg også skal anmeldes til Sikkerhedsstyrelsen. Herudover fremgår det af samme bekendtgørelses § 6, at der skal gives idriftsættelsesmeddelelse til Sikkerhedsstyrelsen for nyopførte eller væsentlig ændrede gasanlæg senest 14 dage inden anlæggets idriftsættelse.

Bemyndigelsesbestemmelsen i lovens § 5, stk. 1, nr. 2, er bl.a. anvendt til at fastsætte regler om, at også gasinstallationer skal anmeldes til Sikkerhedsstyrelsen. Det fremgår således af § 5, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 247 af 26. marts 2018 om sikkerhed for gasinstallationer, at alle nye eller væsentligt ændrede gasinstallationer i gasinstallationsklasse 3-9 skal anmeldes på erhvervsportalen virk.dk. Ligeledes fremgår det af stk. 2, at anmeldelsen skal ske inden installationens idriftsættelse, mens det af stk. 3 fremgår, at fristen er senest 21 dage inden idriftsættelse for installationer i gasinstallationsklasse 7, 8 og 9.

Det følger af § 44 i arbejdsmiljøloven, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler, hvor hensynet til de ansattes sikkerhed eller sundhed kræver det. Beskæftigelsesministeren kan således efter § 44, nr. 1 og 2, fastsætte regler om, at 1) projekter og lignende til opførelse eller ombygning af virksomheder skal forelægges Arbejdstilsynet til udtalelse eller godkendelse, før de bringes til udførelse, og 2), at planer om indretning eller ændring af lokaler, tekniske anlæg og hjælpemidler mv. skal forelægges Arbejdstilsynet til udtalelse eller godkendelse, før de bringes til udførelse.

Bemyndigelserne i § 44, nr. 1 og 2, i arbejdsmiljøloven er bl.a. anvendt til at fastsætte regler om godkendelse af naturgasanlæg og bionaturgasanlæg, herunder de tilhørende rørsystemer. Reglerne om godkendelse af disse er fastsat i kapitel 3 om Arbejdstilsynets godkendelse og tilsyn i bekendtgørelse nr. 1988 af 9. december 2020 om sikkerhedsbestemmelser for naturgasanlæg og bionaturgasanlæg efter lov om arbejdsmiljø.

Det følger således af den pågældende bekendtgørelses § 15, stk. 1, at der for naturgas- og bionaturgasanlæg eller dele heraf med et driftstryk højere end 0,1 bar skal indhentes godkendelse fra Arbejdstilsynet vedrørende en række forhold angivet i nr. 1-5. Det gælder bl.a. godkendelse af 1) konstruktionen af alle anlæggets trykbærende dele, 2) foranstaltninger, der træffes til opfyldelse af bekendtgørelsens §§ 5-10, 3) de trykbærende deles udførelse i overensstemmelse med konstruktionsgodkendelsen efter nr. 1, 4) den skriftlige instruktion efter § 12, stk. 1, og 5) registre efter § 13.

Det fremgår endvidere af samme bekendtgørelses § 15, stk. 2, at godkendelse efter stk. 1, nr. 1 og 2, skal indhentes inden anlæg, ombygning eller væsentlig reparation af de pågældende dele. Godkendelse efter stk. 1, nr. 3-5, skal indhentes, inden anlægget tages i brug.

UDKAST

Ved kongelig resolution, jf. § 3 i bekendtgørelse nr. 174 af 10. februar 2023, blev ressortansvar for naturgas- og bionaturgas overført til Erhvervsministeriet, hvorefter det er Sikkerhedsstyrelsen, der udfører de opgaver på området, som Arbejdstilsynet hidtil har udført, herunder godkendelse af natur- og bionaturgasanlæg.

På den baggrund foreslås en ny § 8, hvor det i *stk. 1* foreslås, at den, der ejer et gasanlæg, en gasinstallation eller en rørledning skal anmelde disse til Sikkerhedsstyrelsen efter reglerne fastsat i henhold til stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at alle gasanlæg, gasinstallationer og rørledninger, der er omfattet af gassikkerhedsloven skal anmeldes til Sikkerhedsstyrelsen, samtidig med at det tydeligt fremgår af loven, at anmeldelse skal finde sted.

Den foreslåede bestemmelse vil således indebære, at anmeldelse og godkendelse af gasanlæg, gasinstallationer og rørledninger samles i gassikkerhedsloven, og at der fremover alene skal ske anmeldelse af disse.

For så vidt angår naturgas- og bionaturgasanlæg- og rørledninger vil dette konkret betyde, at de ikke fremover skal godkendes af Sikkerhedsstyrelsen, men at der alene skal foretages en anmeldelse til Sikkerhedsstyrelsen af disse. For de øvrige gasanlæg og gasinstallationer på gassikkerhedslovens anvendelsesområde vil der fortsat skulle ske anmeldelse, som det også har været tilfældet hidtil.

Bestemmelsen vil derfor føre til, at processen over for Sikkerhedsstyrelsen for opførelse og idriftsættelse af gasanlæg, gasinstallationer og rørledninger ensrettes for alle gasanlæg og rørledninger under gassikkerhedsloven, uanset hvilken gastype anlæg, rørledninger og installationerne vedrører.

Med den foreslåede bestemmelse fastsættes det endvidere, at det er ejeren, der skal anmelde gasanlægget, gasinstallationer eller rørledningen til Sikkerhedsstyrelsen. Det vil betyde, at det er ejeren, der er ansvarlig for, at anlægget, installationen eller rørledningen anmeldes til Sikkerhedsstyrelsen. I praksis vil der, som følge af den foreslåede stk. 2 nedenfor, kunne fastsættes regler om, at en anden kan foretage anmeldelsen på vegne af ejeren, f.eks. den projektansvarlige på et gasanlægsprojekt eller den autoriserede VVS-installatør, der har tilsluttet en gasinstallation. Det vil dog som følge af den foreslåede bestemmelse altid være ejeren, der er ansvarlig for, at anmeldelsen finder sted.

UDKAST

Det foreslås i *stk. 2*, at erhvervsministeren fastsætter regler om pligten til anmeldelse, herunder tidspunktet for anmeldelse.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte regler for, hvordan anmeldelse efter det foreslåede *stk. 1* skal finde sted, herunder på hvilket tidspunkt anmeldelsen skal ske, hvad anmeldelsen skal indeholde og eventuelle undtagelser til anmeldelse.

Det forventes, at bestemmelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler, som i vid udstrækning svarer til de gældende regler i bekendtgørelse nr. 253 af 4. april 2018 om sikkerhed for gasanlæg og bekendtgørelse nr. 247 af 26. marts 2018 om sikkerhed for gasinstallationer.

Der forventes, at der vil blive fastsat regler om, at anmeldelse af et gasanlæg, en gasinstallation eller en rørledning skal foretages digitalt via en blanketløsning eller lignende løsning, som Sikkerhedsstyrelsen stiller til rådighed.

Som det er tilfældet med anlæg omfattet af bekendtgørelse nr. 253 af 4. april 2018 om sikkerhed for gasanlæg forventes der at blive stillet krav om to anmeldelser, henholdsvis en anmeldelse forud for opførelsen af et gasanlæg eller rørledning og en anmeldelse i forbindelse med idriftsættelsen af gasanlægget eller rørledningen. Det forventes endvidere, at der fastsættes en mulighed for, at gasanlæg og rørledninger, der opføres samtidig og i sammenhæng med hinanden kan anmeldes samlet.

For gasinstallationer vil der forventeligt alene skulle foretages anmeldelse i forbindelse med idriftsættelsen af installationen, ligesom det er tilfældet efter de gældende regler, jf. § 5, *stk. 2*, i bekendtgørelse nr. 247 af 26. marts 2018 om sikkerhed for gasinstallationer.

Bemyndigelsesbestemmelsen vil også blive anvendt til at fastsætte nærmere regler om hvilken dokumentation, der skal følge anmeldelsen. Det er bl.a. forventningen, at der med anmeldelsen om opførelsen af et gasanlæg eller en rørledning vil skulle medfølge dokumentation for anlægget eller rørledningens konstruktion, placering og anvendelse samt en detaljeret designrapport, samtidig med at der også vil skulle medfølge en forventet tidsplan for anlægget eller rørledningens udførelse. Ved anmeldelse om idriftsættelse af et gasanlæg eller en rørledning er det hensigten, at der bl.a.

vil blive fastsat krav om, at anmeldelsen indeholder dokumentation for relevante verifikations- og eller inspektionsrapporter og relevante trykprøverapporter.

Dokumentationen, der vil skulle medfølge anmeldelsen, er dokumentation, som er nødvendig for Sikkerhedsstyrelsens eventuelle kontrol af anlægget, installationen eller rørledningen. Der vil alene blive fastsat krav om dokumentation, som i forvejen vil være nødvendig for at opføre eller idriftsætte anlægget, installationen eller rørledningen.

Bemyndigelsen forventes endvidere anvendt til at fastsætte regler om, på hvilket tidspunkt anmeldelsen skal finde sted. For så vidt angår anmeldelse om opførelse af et gasanlæg eller rørledning forventes det fastsat, at anmeldelse skal ske forud for, at opførelsen påbegyndes, mens det for anmeldelse af idriftsættelse af såvel et gasanlæg, en gasinstallation og en rørledning forventes at blive fastlagt en periode forud for idriftsættelsen, hvor anmeldelsen skal finde sted.

Bemyndigelsen vil herudover også kunne anvendes til at fastsætte undtagelser til, at anmeldelse skal finde sted. Det vil eksempelvis kunne være i såkaldte beredskabssituationer, hvor f.eks. pågravning af en rørledning eller lækage på et gasanlæg medfører, at gasforsyning afbrydes indtil rørledningen eller gasanlægget er reetableret. I disse tilfælde vil der på ny skulle foretages anmeldelse af idriftsættelse, når anlægget eller rørledningen igen forsynes med gas. Her forventes der fastsat undtagelser om tidspunktet, hvorpå denne anmeldelse skal foreligge.

De nærmere krav til anmeldelse af et gasanlæg, en gasinstallation eller en rørledning forventes fastsat i de enkelte bekendtgørelser, der i øvrigt fastsætter krav til udførelsen, driften og vedligeholdelsen m.v. af gasanlæg, gasinstallationer og rørledninger.

Til nr. 13

Kapitel 3 i gassikkerhedsloven indeholder en række forpligtelser for ejeren eller brugeren af et gasanlæg eller en gasinstallation.

Det fremgår bl.a. af § 9, stk. 1, at ejeren eller brugeren af et gasanlæg er ansvarlig for, at anlægget overholder regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 1, og sikkerhedskravet i § 3. Efter § 9, stk. 2, er ejeren eller brugeren af et gasanlæg ansvarlig for, at anlægget drives og vedligeholdes forsvarligt i

overensstemmelse med regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 1. Ejeren eller brugeren af et gasanlæg skal endvidere lade fejl og mangler afhjælpe snarest muligt og hurtigst muligt træffe foranstaltninger for at hindre, at fejl og mangler kan foranledige fare, jf. § 3. Efter § 9, stk. 3 skal ejeren eller brugeren af et gasanlæg udvise omhu med hensyn til at afværge, at anlægget udsættes for overlast.

En tilsvarende bestemmelse for gasinstallationer følger herefter af § 10 i loven. Det fremgår således af § 10, stk. 1, at ejeren eller brugeren af en gasinstallation er ansvarlig for, at installationen overholder regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 2, og sikkerhedskravet i § 3. Efter § 10, stk. 2 er ejeren eller brugeren af en gasinstallation ansvarlig for, at installationen drives og vedligeholdes forsvarligt i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 2. Ejeren eller brugeren af en gasinstallation skal endvidere lade fejl og mangler afhjælpe snarest muligt og hurtigst muligt træffe foranstaltninger for at hindre, at fejl og mangler kan foranledige fare, jf. § 3. Efter § 10, stk. 3 skal ejeren eller brugeren af en gasinstallation udvise omhu med hensyn til at afværge, at installationen udsættes for overlast.

Som konsekvens af den foreslåede ændring med dette lovforslags § 1, nr. 2, hvorefter rørledninger til gas eksplicit kommer til at fremgå af lovens anvendelsesområde, foreslås det, at der indsættes en ny bestemmelse tilsvarende §§ 9 og 10 for ejeren eller brugere af en rørledning ved at indsætte en ny § 10 a.

Det foreslås i § 10 a, stk. 1, at ejeren eller brugeren af en rørledning er ansvarlig for, at rørledningen overholder regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 3, og sikkerhedskravet i § 3.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at det er ejeren eller brugeren af en rørledning, der skal sørge for, at rørledningen overholder regler fastsat i medfør af den foreslåede § 5, stk. 1, nr. 3, der foreslås indsat i gassikkerhedsloven med dette lovforslags § 1, nr. 9, og sikkerhedskravet i lovens § 3. Bestemmelsen vil dermed lægge ansvaret for rørledningen på det mest naturlige ansvarssubjekt, nemlig ejeren eller brugeren af rørledningen. Det er ejeren eller brugeren, der er nærmest til at bære dette ansvar, ligesom det er ejeren eller brugeren, der har bedst mulighed for at få lovliggjort en rørledning i det tilfælde, at rørledningen ikke overholder regler fastsat i medfør af det foreslåede § 5, stk. 1, nr. 3, og sikkerhedskravet i lovens § 3.

Det vil være hensigten med bestemmelsen, at den skal anvendes i overensstemmelse med hensynene bag gassikkerhedslovens § 9, stk. 1, om gasanlæg og § 10, stk. 1, om gasinstallationer blot for så vidt angår rørledninger.

Bestemmelsen vil gælde for ejerne eller brugeren af en hvilken som helst rørledning til gas, der er omfattet af gassikkerhedslovens anvendelsesområde, herunder også rørledninger til naturgas- og bionaturgas, som foreslås omfattet af gassikkerhedslovens anvendelsesområde med dette lovforslag. Der henvises til pkt. 2.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3 og 4.

Det foreslås i § 10 a, stk. 2, 1. pkt., at ejeren eller brugeren af en rørledning er ansvarlig for, at rørledningen drives og vedligeholdes forsvarligt i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 3.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at det er ejeren eller brugeren af en rørledning, der har vedligeholdelsespligten for denne. Det foreslås som en naturlig følge af, at det også er ejeren og brugeren, der har ansvaret for selve rørledningen efter det foreslåede stk. 1. Ejeren eller brugeren er dermed den nærmeste til at have ansvaret for vedligeholdelsen.

Bestemmelsen vil endvidere medføre, at ejeren eller brugeren er ansvarlig for driften af rørledningen. Igen vil ejeren eller brugeren være nærmest til at drive rørledningen forsvarligt og i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af gassikkerhedsloven.

Det vil bl.a. betyde, at ejeren eller brugeren skal sikre, at gasforsyningen afbrydes ved mistanke om gasudslip eller en anden potentielt farlig situation som eksempelvis pågravning af en rørledning. Ejeren eller brugeren vil også skulle sikre, at driftstrykket i rørledningen er stabilt og ikke overskrider det tryk, som rørledningen er designet til. Det vil også være ejeren eller brugeren, der er ansvarlig for, at de rette reparationer m.v. på rørledningen bliver foretaget.

I de tilfælde, hvor ejer og bruger ikke er samme subjekt, vil driften og vedligeholdelsespligten påhvile brugeren, hvis brugeren har fået overdraget forpligtelsen til at drive og vedligeholde rørledningen, eller hvis det er brugeren, der har mulighed for at opdage fejl eller mangler ved rørledningen.

UDKAST

Det foreslås i § 10 a, stk. 2, 2.pkt., at ejeren eller brugeren af en rørledning endvidere skal lade fejl og mangler afhjælpe snarest muligt og hurtigst muligt træffe foranstaltninger for at hindre, at fejl og mangler kan foranledige fare, jf. § 3.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ejeren eller brugeren skal sikre, at eventuelt opståede fejl eller mangler på en rørledning hurtigst muligt rettes, og at der hurtigst træffes foranstaltninger for at forhindre, at en opstået fejl eller mangel kan foranledige en fare, som anført i § 3 i gassikkerhedsloven.

At ejeren eller brugeren af en rørledning skal lade fejl og mangler afhjælpe snarest muligt, vil betyde, at ejeren eller brugeren ved konstatering af en fejl eller mangel skal rette henvendelse til en relevant gasfaglig virksomhed med henblik på at få fejlen eller manglen udbedret. At ejeren eller brugeren af en rørledning hurtigst muligt skal træffe foranstaltninger for at hindre, at fejl og mangler kan foranledige fare, vil indebære, at ejeren eller brugeren ved mistanke om potentiel fare straks skal rette henvendelse til en relevant gasfaglig virksomhed med henblik på at afværge faren.

Ved relevant gasfaglig virksomhed skal forstås en virksomhed, der besidder den fornødne kompetence og viden om den specifikke rørledningstype. Det kan ud over en autoriseret vvs-installatørvirksomhed eller en virksomhed med virksomhedsgodkendelse på gasområdet være en rådgivende virksomhed eller en servicevirksomhed.

Det foreslås i § 10 a, stk. 3, at ejeren eller brugeren af en rørledning skal udvise omhu med hensyn til at afværge, at rørledningen udsættes for overlast.

At ejeren eller brugeren skal udvise omhu vil betyde, at ejeren eller brugeren skal reagere på hændelser og faresignaler, som opleves i forbindelse med den daglige drift.

Forpligtelsen til at udvise omhu med hensyn til at afværge, at rørledningen udsættes for overlast, påhviler i udgangspunktet ejeren af rørledningen. Er ejeren ikke selv bruger af rørledningen, påhviler forpligtelsen brugeren.

Ejeren eller brugeren skal f.eks. sørge for, at rørledningen ikke udsættes for overlast. Er ejeren eller brugeren eksempelvis bekendt med, at der skal foretages gravearbejde i nærheden af en nedgravet rørledning, skal ejeren

UDKAST

eller brugeren udvide fornødent omhu ved at sikre sig, at gravearbejdet ikke fører til pågravning af rørledningen.

Det følger af § 16, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1988 af 9. december 2020 om sikkerhedsbestemmelser for naturgasanlæg og bionaturgasanlæg efter lov om arbejdsmiljø, at hvis et anlæg, der er omfattet af bekendtgørelsen, får skader, der ikke umiddelbart kan udbedres, og som har indflydelse på anlæggets sikkerhed, skal Arbejdstilsynet underrettes.

Efter § 26, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 253 af 4. april 2018 om sikkerhed for gasanlæg skal anlægsejer indberette sikkerhedskritiske hændelser på gasanlægget til Sikkerhedsstyrelsen via blanket på erhvervsportalen Virk.

Det følger endvidere af § 152, stk. 1, 1. pkt., i bekendtgørelse nr. 247 af 26. marts 2018 om sikkerhed for gasinstallationer, at den, der driver en gasinstallation skal sikre, at sikkerhedskritiske hændelser på gasinstallationen indberettes til Sikkerhedsstyrelsen.

Det foreslås, at der i gassikkerhedsloven fastsættes et krav om, at der skal ske meddelelse til Sikkerhedsstyrelsen ved skade på et gasanlæg, en gasinstallation eller en rørledning i en ny § 10 b.

Det foreslås således i § 10 b, stk. 1, at ejeren eller brugeren af et gasanlæg, en gasinstallation eller en rørledning straks skal give Sikkerhedsstyrelsen meddelelse, hvis der i forbindelse med drift, herunder idriftsættelse, eller vedligeholdelse af disse sker skade herpå eller på personer, husdyr eller ejendom.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ejeren eller brugeren skal oplyse til Sikkerhedsstyrelsen, hvis der sker skade på en rørledning i drift eller ved idriftsættelse, eller hvis der som følge af driften eller idriftsættelsen af en rørledning sker skade på personer, husdyr eller ejendom.

Meddelelsen vil alene skulle gives til Sikkerhedsstyrelsen, hvis skaden sker på eller ved et gasanlæg, en gasinstallation eller en rørledning, der er i drift eller i forbindelse med idriftsættelsen. Bestemmelsen finder således ikke anvendelse på eventuelle skader opstået i designfasen, dvs. under opførelsen af anlægget, installationen eller rørledningen og dermed inden rørledningen forsynes med gas.

Den foreslåede bestemmelse vil sikre, at Sikkerhedsstyrelsen, som kontrolmyndighed på gasområdet, bliver gjort bekendt med skader, der kan

UDKAST

have betydning for gassikkerheden på et gasanlæg, en gasinstallation eller en rørledning. På den måde vil styrelsen i højere grad kunne målrette sin kontrol ud fra en risikobaseret tilgang.

Det vil alene være skader, der opstår i forbindelse med driften eller idriftsættelsen af anlægget, installationen eller rørledningen, som skal oplyses til Sikkerhedsstyrelsen. Skader der sker i nærheden af disse, men som ikke opstår i forbindelse med deres drift eller idriftsættelse vil således ikke være omfattet af bestemmelsen, f.eks. hvis en person kommer til skade i nærheden af en gasanlæg uden at skadens opståen har relation til anlæggets drift eller idriftsættelse.

Bestemmelsen vil ikke medføre, at Sikkerhedsstyrelsen skal føre kontrol med gasanlægget, gasinstallationen eller rørledning, som der er meddelt en skade på. Styrelsen kontrol vil fortsat skulle ske efter en risikobaseret tilgang, men den pågældende meddelelse efter den foreslåede bestemmelse kan anvendes til vurdering af risikoen, herunder vurdering af om et kontrolbesøg skal foretages.

At meddelelsen skal gives straks vil indebære, at der skal gives oplysninger om hændelsen i umiddelbar forlængelse af, at skaden er opstået, men dog ikke forud for, at skaden er forsøgt afhjulpet. Det vigtigste vil være i videst muligt omfang at stoppe og afhjælpe den fare, som skaden kan medføre. Derfor vil en meddelelse ikke skulle gives førend skaden i hvert fald er forsøgt stoppet eller afhjulpet. Viser det sig ikke muligt at stoppe eller afhjælpe skaden i fornødent omfang, bør meddelelse om skaden gives til Sikkerhedsstyrelsen umiddelbart efter, at ejeren eller brugeren bliver bekendt med, at skaden ikke kan stoppes eller afhjælpes i fornødent omfang.

Det foreslås i § 10 b, stk. 2, at meddelelsen som minimum skal indeholde de oplysninger som følger af nr. 1-4.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der stilles krav til indholdet af de oplysninger, som ejeren eller brugeren skal meddele Sikkerhedsstyrelsen efter det foreslåede stk. 1.

Det foreslås således i § 10 b, stk. 2, nr. 1, at meddelelsen skal indeholde oplysninger om hændelsesforløbet.

Bestemmelsen vil medføre, at ejeren eller brugeren skal oplyse Sikkerhedsstyrelsen om hændelsesforløbet i forbindelse med skaden. Det vil betyde, at der skal gives en nærmere forklaring af, hvornår og hvordan

UDKAST

skaden er opstået, hvornår der er truffet foranstaltninger på baggrund af skaden og eventuelt på hvilket tidspunkt anlægget, installationen eller rørledningen igen er sat i drift, i det omfang dette er sket.

Ejeren eller brugeren vil skulle give de oplysninger om hændelsesforløbet, som foreligger på tidspunktet for meddelelsen. Er det eksempelvis endnu ikke afklaret, hvordan skaden er opstået, er det denne oplysning, som ejeren eller brugeren skal give.

Oplysninger om hændelsesforløbet vil eksempelvis kunne meddeles i form af en kronologisk gennemgang af hændelsesforløbet.

Det foreslås herefter i § 10 b, stk. 2, nr. 2, at meddelelsen skal indeholde oplysninger om skadens omfang.

Bestemmelsen vil medføre, at ejeren eller brugeren skal oplyse Sikkerhedsstyrelsen, hvilke skader der er opstået på anlægget, installationen eller rørledningen. Det vil betyde, at der skal gives oplysninger om den konkrete skade, der er sket, skadens størrelse, den risiko skaden har medført eller kan medføre, herunder også oplysninger om eventuelle følgeskader på baggrund af skaden.

Hvilke oplysninger der vil skulle gives på baggrund af den foreslåede bestemmelse afhænger af hvilken skade, der er sket. Der vil eksempelvis skulle oplyses om, hvor meget gas, der er blevet udledt, hvis skaden har medført et gasudslip. Der vil skulle oplyses om en rørlednings nedsatte styrke, hvis skaden har medført nedsættelse af rørledningens ydeevne m.v. Indholdet af oplysninger vil derfor afhænge af den pågældende skade.

Endvidere foreslås der i § 10 b, stk. 2, nr. 3, at meddelelsen skal indeholde oplysninger om, hvilke foranstaltninger ejeren eller brugeren har udført for at begrænse eller afhjælpe skaden.

Bestemmelsen vil medføre, at ejeren eller brugeren skal oplyse Sikkerhedsstyrelsen om de konkrete foranstaltninger, som ejeren eller brugen har foretaget sig for at sikre, at skaden stoppes og ikke udvikler sig.

Eksempler på foranstaltninger kan være afbrydelse af gasforsyningen, nedkøling ved overophedning, nedblæsning, hvor en rørledning tømmes for gas, udskiftning af rørledninger, tanke eller lignende. Det kan også være foranstaltninger i form af undersøgelser og vurderinger af skadens omfang.

Oplysninger om trufne foranstaltning er afgørende for Sikkerhedsstyrelsens vurdering af, om ejeren eller brugeren skal træffe yderligere foranstaltninger. Hvis ejeren eller brugeren eksempelvis ikke har truffet foranstaltninger, der kan afhjælpe skaden, eller de foranstaltninger, der er truffet ikke er tilstrækkelig, har Sikkerhedsstyrelsen eksempelvis beføjelse til at påbyde ejeren eller brugeren at træffe yderligere foranstaltninger til sikring af, at anlægget, installationen eller rørledningen igen lever op til kravene i gassikkerhedsloven eller regler fastsat i medfør heraf, jf. henholdsvis §§ 15 og 16 i gassikkerhedsloven og § 16 a i samme lov, der foreslås med dette lovforslags § 1, nr. 21.

Endelig foreslås det i § 10 b, stk. 2, nr. 4, at meddelelsen skal indeholde oplysninger om ejeren eller brugerens eventuelle henvendelser til andre offentlige myndigheder angående skaden.

Bestemmelsen vil medføre, at ejeren eller brugeren skal oplyse Sikkerhedsstyrelsen, hvis den opståede hændelse er oplyst til andre offentlige myndigheder.

Der vil eksempelvis kunne være tale om, at skaden eller hændelsen er oplyst til de lokale beredskaber, da de kan være behjælpelige med afhjælpning af skaden eller følgerne af denne. Det kan også være henvendelse til Miljøstyrelsen i det tilfælde, at der er sket udslip af gas i mængder, der er til fare for personer, husdyr eller det omkringliggende miljø. Det kan endvidere være en henvendelse til arbejdstilsynet, hvis der er tale om en hændelse eller skade for så vildt angår arbejdsmiljø.

Ved at meddelelsen indeholder oplysninger om, hvilke andre myndigheder, der er oplyst om hændelsen eller potentiel skade, kan Sikkerhedsstyrelsen sikre sig, at de rette myndigheder er orienteret om hændelsen. Skulle det vise sig, at der er relevante myndigheder, som endnu ikke er orienteret om hændelse, vil styrelsen kunne foranledige, at de relevante myndigheder oplyses herom.

Til nr. 14

Det følger af § 12, stk. 1, i gassikkerhedsloven, at Sikkerhedsstyrelsen fører kontrol med, at loven og regler fastsat i medfør heraf overholdes.

Det fremgår herefter af § 12, stk. 2, at Sikkerhedsstyrelsen kan kræve at få meddelt alle oplysninger, der er nødvendige for udførelse af kontrollen. Gasdistributionsselskaber, der udfører kontrol efter § 24, kan ligeledes

UDKAST

kræve at få meddelt alle oplysninger, der er nødvendige for udførelse af kontrollen.

Det foreslås, at der i § 12 indsættes et nyt *stk. 3*, hvorefter Sikkerhedsstyrelsen kan foretage eller deltage i undersøgelse af en gasrelateret ulykke, hvis det er nødvendigt for at afklare en overtrædelse af denne lov og regler fastsat i medfør heraf, eller hvis det af hensyn til den generelle sikkerhedsovervågning af området anses for nødvendigt.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at det sikres, at Sikkerhedsstyrelsen enten selv kan foretage en undersøgelse af en gasrelateret ulykke, eller kan deltage i en sådan undersøgelse, der forestås af en anden myndighed.

Bestemmelsen vil kunne anvendes i de tilfælde, hvor det er nødvendigt at få afklaret, hvorvidt der er sket en overtrædelse af reglerne i gassikkerhedsloven eller regler fastsat i medfør heraf. Det kan f.eks. være til undersøgelse af, om en gasinstallation var lovligt installeret eller om et gasanlæg var vedligeholdt i tilstrækkeligt grad inden den gasrelaterede ulykke indtraf. Det behøver ikke at være Sikkerhedsstyrelsen selv, der starter undersøgelsen op. Styrelsen vil også kunne deltage i forbindelse med en anden myndigheds undersøgelse, f.eks. Arbejdstilsynets undersøgelse af en gasrelateret ulykke.

Til nr. 15

Det følger af § 12, stk. 1, i gassikkerhedsloven, at Sikkerhedsstyrelsen fører kontrol med, at loven og regler fastsat i medfør heraf overholdes.

Det følger endvidere af gassikkerhedslovens § 24, stk. 1, at gasdistributionsselskaber skal føre kontrol med gasinstallationer og visse gasanlæg efter regler udstedt i medfør af loven.

Det fremgår af § 14, stk. 1, i gassikkerhedsloven, at Sikkerhedsstyrelsen og gasdistributionsselskaber, jf. § 24, til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse har adgang til offentlige og private ejendomme og lokaliteter for at føre en effektiv kontrol efter denne lov. Det fremgår herefter af stk. 2, at politiet om fornødent yder Sikkerhedsstyrelsen og gasdistributionsselskaber bistand til gennemførelse af kontrol efter stk. 1.

UDKAST

Det fremgår af § 17, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 1988 af 9. december 2020 om sikkerhedsbestemmelser for naturgasanlæg og bionaturgasanlæg efter lov om arbejdsmiljø, at ved gennemførelse af undersøgelser, prøvninger og besigtigelser kan direktøren for Arbejdstilsynet søge bistand hos andre sagkyndige.

Det foreslås som nyt § 14, stk. 2, at Sikkerhedsstyrelsen som led i kontrollen kan søge bistand hos andre sagkyndige til gennemførelse af undersøgelser, prøvninger og besigtigelser.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Sikkerhedsstyrelsen i forbindelse med udøvelse af kontrollen efter lovens § 12, stk. 1, kan søge bistand hos andre sagkyndige i forbindelse med de undersøgelser, prøvninger eller besigtigelser, der foretages som led i kontrollen.

Bestemmelsen foreslås først og fremmest som konsekvens af, at naturgasområdet omfattes af loven, og at sagkyndig bistand på dette område allerede er en del af gældende ret. Bestemmelsen forventes dog også anvendt inden for gassikkerhedslovens øvrige anvendelsesområde.

I forbindelse med kontrol, der kræver særligt udstyr eller specialistviden, vil Sikkerhedsstyrelsen kunne have behov for bistand fra en eller flere sagkyndige med henblik på at oplyse sagen i tilstrækkeligt omfang. Dette forventes særligt at være tilfældet inden for brintområdet, hvor udviklingen går meget hurtigt og efterspørgslen på brintforsyning stiger. Bestemmelsen er dog ikke begrænset hertil.

Den sagkyndige vil kunne bistå ved de undersøgelser eller prøvninger, som Sikkerhedsstyrelsen vil skulle foretage i forbindelse med en kontrol, herunder også ved eventuelle analyser af de pågældende undersøgelser og prøver. Det betyder, at den sagkyndige vil kunne bistå ved såvel fysiske undersøgelser og prøvninger, men også ved eksempelvis undersøgelser af den dokumentation, som Sikkerhedsstyrelsen gennemgår i forbindelse med en kontrol. Den sagkyndige vil også kunne bistå ved besigtigelser af et gasanlæg, en installation eller en rørledning. Her vil der være tale om bistand i forbindelse med fysiske besigtigelser.

Den eller de sagkyndige har efter den foreslåede bestemmelse adgang til samme lokaliteter som Sikkerhedsstyrelsen, så længe den eller de sagkyndige ledsages af mindst en medarbejder fra styrelsen.

Det vil bero på en konkret og individuel vurdering, om en sagkyndig er uafhængig. Eksempelvis kan Sikkerhedsstyrelsen ikke medbringe en sagkyndig til et kontrolbesøg hos en gasaktør, hvis den pågældende sagkyndige samtidig er konkurrent til den pågældende gasaktør. Er der tale om et område, hvor der er meget få sagkyndige, vil der således skulle foretages en afvejning af, hvor stort behovet er for at medbringe en sagkyndig over for beskyttelsen af forretningshemmeligheder, hos den, som kontrollen føres over for, der må anses som tungtvejende.

Den foreslåede bestemmelse finder ikke anvendelse for gasdistributionsselskabernes kontrol efter lovens § 24. Gasdistributionsselskaberne fører netop kontrol efter regler, hvor de vurderes at have de nødvendige kompetencer og viden til at føre kontrollen.

Til nr. 16

Det fremgår af § 15, stk. 1, i gassikkerhedsloven, at Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde ejeren eller brugeren af et gasanlæg, at der 1) foretages eftersyn af hele eller dele af anlægget af en relevant gasfaglig virksomhed, 2) foretages ændring af anlægget, hvis der ved anvendelsen er en sikkerhedsmæssig risiko, og 3) udbedres fejl og mangler ved anlægget.

For naturgasområdet følger muligheden for at give påbud på nuværende tidspunkt af § 77, stk. 1, i arbejdsmiljøloven. Herefter kan Arbejdstilsynet træffe afgørelse om forhold, der strider mod loven eller mod regler eller afgørelser i medfør af loven, og Arbejdstilsynet kan f.eks. påbyde, at forholdene bringes i orden straks, f.eks. ved standsning af arbejde, eller inden en frist.

Der foreslås en ændring i § 15, stk. 1, nr. 1, hvor der efter »foretages eftersyn« indsættes »eller verificering«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Sikkerhedsstyrelsen i stedet for at påbyde, at der foretages et eftersyn af et gasanlæg, kan påbyde, at der foretages en verificering af dette.

Et påbud om verificering fremfor eftersyn vil typisk skulle anvendes i de tilfælde, hvor der allerede er krav om, at en tredjepart skal verificere hele eller dele af anlægget, og at det er disse dele, der gives påbud om verificering af. Hvis eksempelvis et anlæg er udført ved brug af trykbærende udstyr kan

der være krav om tredjepartsverifikation af disse dele. Derudover foreslås det også med dette lovforslags § 1, nr. 31, at der kan ske udpegelse af tredjepartsorganer inden for brintområdet, hvorefter der forventes at blive fastsat regler om krav til tredjepartsverificering inden for brintområdet. Det vil derfor også kunne være nødvendigt at påbyde en verificering af gasanlæg til brint.

Det kan også være nødvendigt at påbyde verificering fremfor eftersyn i de tilfælde, hvor de dele af gasanlægget, som skal efterses ikke er tilgængelige eller er svært tilgængelig, eksempelvis hvor dele af anlægget er placeret under jorden.

Verificering vil samtidig kunne være relevant at anvende i tilfælde, hvor der er udført autorisationskrævende arbejde. Her vil en verificering kunne synliggøre, hvorvidt arbejdet er udført i overensstemmelse med de tekniske krav.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen ændrer i øvrigt ikke på, at Sikkerhedsstyrelsen i forbindelse med udstedelse af påbud skal overholde proportionalitetsprincippet.

Den nuværende opbygning af § 15, stk. 1, i gassikkerhedsloven har i praksis betydet, at i tilfælde hvor et eftersyn som følge af et påbud fra Sikkerhedsstyrelsen efter § 15, stk. 1, nr. 1, har vist, at der er fejl eller mangler ved anlægget, og ejeren eller brugeren af gasanlægget ikke af egen drift udbedrer fejl eller mangler ved anlægget, da har Sikkerhedsstyrelsen skulle udstede et nyt påbud efter § 15, stk. 1, nr. 3, om at udbedre de pågældende fejl og mangler.

Derfor foreslås yderligere en ændring af § 15, stk. 1, nr. 1, hvor der efter »virksomhed,« indsættes »og at eventuelle fejl og mangler ved anlægget udbedres, eller«.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen vil medføre, at Sikkerhedsstyrelsen kan give et samlet påbud om, at ejeren eller brugeren skal have foretaget et eftersyn eller en verificering af sit gasanlæg, og at eventuelle fejl og mangler ved anlægges skal udbedres.

Det vil betyde, at Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde ejeren eller brugeren at få foretaget et eftersyn eller en verificering af gasanlægget, og at eventuelle

fejl og mangler, som konstateres ved eftersynet eller verificeringen, skal udbedres.

Den foreslåede bestemmelse vil være med til at sikre, at Sikkerhedsstyrelsen kan foretage en mere effektiv kontrol efter gassikkerhedsloven. Samtidig vil der kunne opnås en mere sammenhængende sagsbehandling, hvor modtagerne af et påbud også tidligere i processen vil blive oplyst om eventuelle konsekvenser ved et påbud om eftersyn eller verificering af den pågældendes gasanlæg. Det vil samtidig kunne føre til, at eventuelle fejl og mangler ved et gasanlæg vil blive udbrederet hurtigere, og dermed vil nogle potentielt farlige situationer kunne undgås.

Sikkerhedsstyrelsen vil også kunne anvende bestemmelsen på en måde, hvor der alene gives påbud om eftersyn eller verificering, eller alene gives påbud om at fejl og mangler udbedres. Ændringen medfører derfor ikke, at der altid vil skulle gives et samlet påbud. Det vil afhænge af en konkret vurdering i den enkelte sag, hvilken type af påbud, der skal anvendes.

Det vil eksempelvis kunne være relevant for Sikkerhedsstyrelsen at udstede et påbud om, at fejl og mangler skal udbedres uden et forudgående eftersyn eller verificering. Det gælder eksempelvis hvor Sikkerhedsstyrelsen har været på kontrolbesøg og konstateret fejl og mangler ved gasanlægget, eller hvor en relevant gasfaglig virksomhed har konstateret fejl og mangler ved gasanlægget.

Til nr. 17

Det fremgår af § 15, stk. 1, i gassikkerhedsloven, at Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde ejeren eller brugeren af et gasanlæg, at der 1) foretages eftersyn af hele eller dele af anlægget af en relevant gasfaglig virksomhed, 2) foretages ændring af anlægget, hvis der ved anvendelsen er en sikkerhedsmæssig risiko, og 3) udbedres fejl og mangler ved anlægget.

Det foreslås, at i § 15, stk. 1, nr. 2, ændres »risiko, og« til: »risiko.« Det foreslås endvidere at nr. 3 ophæves.

Ændringen i § 15, stk. 1, nr. 2, og ophævelsen af nr. 3 foreslås som en konsekvens af de foreslåede ændringer af § 15, stk. 1, nr. 1, som foreslås med dette lovforslags § 1, nr. 16.

UDKAST

§ 15, stk. 1, nr. 3, foreslås således ophævet som følge af, at Sikkerhedsstyrelsens mulighed for at give påbud om, at fejl og mangler skal udbedres, foreslås indsat i § 15, stk. 1, nr. 1.

Som konsekvens af den foreslåede ophævelse af § 15, stk. 1, nr. 3, foreslås en lovteknisk ændring af nr. 2, hvorved sætningskæden afsluttes.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 16.

Til nr. 18

Det fremgår af § 16, stk. 1, i gassikkerhedsloven, at Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde ejeren eller brugeren af en gasinstallation, 1) at der foretages eftersyn af hele eller dele af installationen af en virksomhed med virksomhedsgodkendelse på gasområdet eller en autoriseret vvs-installatørvirksomhed, 2) at der foretages ændring af installationen, hvis der ved anvendelsen er en sikkerhedsmæssig risiko, og 3) at der udbedres fejl og mangler ved installationen.

For naturgasområdet følger muligheden for at give påbud på nuværende tidspunkt af § 77, stk. 1, i arbejdsmiljøloven, hvorefter Arbejdstilsynet kan træffe afgørelse om forhold, der strider mod loven eller mod regler eller afgørelser i medfør af loven, og kan herunder påbyde, at forholdene bringes i orden straks, f.eks. ved standsning af arbejde, eller inden en frist.

Der foreslås en ændring i § 16, stk. 1, nr. 1, hvor der efter »foretages eftersyn« indsættes »eller verificering«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Sikkerhedsstyrelsen i stedet for at påbyde, at der foretages et eftersyn af en gasinstallation, kan påbyde, at der foretages en verificering af denne.

Et påbud om verificering fremfor eftersyn vil typisk skulle anvendes i de tilfælde, hvor der allerede er krav om, at en tredjepart skal verificere hele eller dele af installationen, og at det er disse dele, der gives påbud om verificering af. Verificering vil eksempelvis kunne være relevant at anvende i de tilfælde, hvor der er udført autorisationskrævende arbejde på en installation. Her vil en verificeringen kunne synliggøre, hvorvidt arbejdet er udført i overensstemmelse med de tekniske krav.

Derudover foreslås det også med dette lovforslags § 1, nr. 31, at der kan ske udpegelse af tredjepartsorganer inden for brintområdet, hvorefter der

forventes at blive fastsat regler om krav til tredjepartsverificering inden for brintområde. Det vil derfor også kunne være nødvendigt at påbyde en verificering af en gasinstallation til brint.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen ændrer i øvrigt ikke på, at Sikkerhedsstyrelsen i forbindelse med udstedelse af påbud skal overholde proportionalitetsprincippet.

Den nuværende opbygning af § 16, stk. 1, i gassikkerhedsloven har i praksis betydet, at i tilfælde hvor et eftersyn som følge af et påbud fra Sikkerhedsstyrelsen efter § 16, stk. 1, nr. 1, har vist, at der er fejl eller mangler ved gasinstallationen, og ejeren eller brugeren af installationen ikke af egen drift udbedrer fejl eller mangler ved installationen, da har Sikkerhedsstyrelsen skulle udstede et nyt påbud efter § 16, stk. 1, nr. 3, om at udbedre de pågældende fejl og mangler.

Derfor foreslås yderligere en ændring af § 16, stk. 1, nr. 1, hvor der efter »vvs-installatørvirksomhed,« indsættes: »og at eventuelle fejl og mangler ved installationen udbedres, eller«.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen vil medføre, at Sikkerhedsstyrelsen kan give et samlet påbud om, at ejeren eller brugeren skal have foretaget et eftersyn eller en verificering af sin gasinstallation, og at eventuelle fejl og mangler ved installationen skal udbedres.

Det vil betyde, at Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde ejeren eller brugeren at få foretaget et eftersyn eller en verificering af gasinstallationen, og at eventuelle fejl og mangler, som konstateres ved eftersynet eller verificeringen, skal udbedres.

Den foreslåede bestemmelse vil være med til at sikre, at Sikkerhedsstyrelsen kan foretage en mere effektiv kontrol efter gassikkerhedsloven. Samtidig vil der kunne opnås en mere sammenhængende sagsbehandling, hvor modtagerne af et påbud også tidligere i processen vil blive oplyst om eventuelle konsekvenser ved et påbud om eftersyn eller verificering af den pågældendes gasinstallation. Det vil samtidig kunne føre til, at eventuelle fejl og mangler ved en installation, vil blive udbrederet hurtigere, og dermed vil nogle potentielt farlige situationer kunne undgås.

Sikkerhedsstyrelsen vil også kunne anvende bestemmelsen på en måde, hvor der alene gives påbud om eftersyn eller verificering, eller alene gives

UDKAST

påbud om at fejl og mangler udbedres. Ændringen medfører derfor ikke, at der altid vil skulle gives et samlet påbud. Det vil afhænge af en konkret vurdering i den enkelte sag, hvilken type af påbud, der skal anvendes.

Det vil eksempelvis kunne være relevant for Sikkerhedsstyrelsen at udstede et påbud om, at fejl og mangler skal udbedres uden et forudgående eftersyn eller verificering. Det gælder eksempelvis hvor Sikkerhedsstyrelsen har været på kontrolbesøg og konstateret fejl og mangler ved gasanlægget, eller hvor en autoriseret vvs-installatørvirksomhed eller virksomhed med virksomhedsgodkendelse på gasområdet har konstateret fejl og mangler ved installationen.

Til nr. 19

Det fremgår af § 16, stk. 1, i gassikkerhedsloven, at Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde ejeren eller brugeren af en gasinstallation, 1) at der foretages eftersyn af hele eller dele af installationen af en virksomhed med virksomhedsgodkendelse på gasområdet eller en autoriseret vvs-installatørvirksomhed, 2) at der foretages ændring af installationen, hvis der ved anvendelsen er en sikkerhedsmæssig risiko, og 3) at der udbedres fejl og mangler ved installationen.

Det foreslås, at i § 16, stk. 1, nr. 2, ændres »risiko, og« til: »risiko.« Det foreslås endvidere at nr. 3 ophæves.

Ændringen i § 16, stk. 1, nr. 2, og ophævelsen af nr. 3 foreslås som en konsekvens af de foreslåede ændringer af § 16, stk. 1, nr. 1, som foreslås ved dette lovforslags § 1, nr. 18.

§ 16, stk. 1, nr. 3, foreslås således ophævet, som følge af, at Sikkerhedsstyrelsens mulighed for at give påbud om at fejl og mangler skal udbedres, foreslås indsat i § 16, stk. 1, nr. 1.

Som konsekvens af den foreslåede ophævelse af § 16, stk. 1, nr. 3, foreslås en lovteknisk ændring af nr. 2, hvorved sætningskæden afsluttes.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 18.

Til nr. 20

Sikkerhedsstyrelsens mulighed for at give påbud til ejeren eller brugeren af en gasinstallation følger af § 16 i gassikkerhedsloven.

UDKAST

Det fremgår af § 16, stk. 1, at Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde ejeren eller brugeren af en gasinstallation, 1) at der foretages eftersyn af hele eller dele af installationen af en virksomhed med virksomhedsgodkendelse på gasområdet eller en autoriseret vvs-installatørvirksomhed, 2) at der foretages ændring af installationen, hvis der ved anvendelsen er en sikkerhedsmæssig risiko, og 3) at der udbedres fejl og mangler ved installationen. Det fremgår herefter af stk. 2, at omkostninger forbundet med efterkommelse af påbud efter stk. 1 er for ejerens eller brugerens egen regning.

Det foreslås som et nyt § 16, stk. 2, 1. pkt., at Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde, at en gasinstallation, der ikke overholder regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 2, skal afmonteres.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at hvor en ejer eller bruger ikke efterkommer det påbud, som den pågældende har modtaget vedr. en gasinstallation fra Sikkerhedsstyrelsen efter § 16, stk. 1, da kan Sikkerhedsstyrelsen påbyde, at gasinstallationen afmonteres.

Bestemmelsen vil kun skulle anvendes i helt særlige tilfælde, hvor det er konstateret eller der er en kraftig formodning for, at gasinstallationen udgør en væsentlig risiko, hvis den anvendes. Det betyder også, at Sikkerhedsstyrelsen skal vurdere, hvorvidt mindre indgribende foranstaltninger kan anvendes, f.eks. forbud mod anvendelse eller afbrydelse af gassen jf. lovens § 17, stk. 1 og 2, inden påbud om afmontering anvendes.

Det foreslås endvidere i § 16, stk. 2, 2. pkt., at omkostninger forbundet med afmonteringen sker for ejer eller brugers egen regning.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den, som et påbud om afmontering retter sig mod, er den, der skal afholde omkostningerne ved afmonteringen.

Det er ejeren eller brugeren, der er ansvarlig for, at en gasinstallation udføres og drives på en sådan måde, at den ikke frembyder fare for personer, husdyr eller ejendom, jf. gassikkerhedslovens § 3. Derfor vil ejeren eller brugeren også være nærmest til at afholde de omkostninger, der følger af at skulle efterkomme et påbud, på samme vis, som det også er tilfældet ved påbud efter lovens § 16, stk. 1.

UDKAST

Med bestemmelsen sikres det samtidigt, at den, der foretager afmonteringen som følge af et påbud herom, er sikret omkostningsdækning for det udførte arbejde.

Hvorvidt ejeren eller brugeren selv må afmontere gasinstallationen afhænger af, om der allerede er sket afbrydelse af gassen eller ej. Hvis der er gas tilsluttet installation, så skal afmonteringen foretages af en autoriseret VVS-installatørvirksomhed. Hvis der allerede er sket afbrydelse af gassen med korrekt afpropning, kan ejer eller bruger selv afmontere installationen.

Til nr. 21

Sikkerhedsstyrelsens kontrolbeføjelser følger af kapitel 4 i gassikkerhedsloven. Kontrolbeføjelserne omfatter bl.a. styrelsen mulighed for at udstede påbud efter §§ 15 og 16.

Det fremgår af lovens § 15, stk. 1, at Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde ejeren eller brugeren af et gasanlæg, 1) at der foretages eftersyn af hele eller dele af anlægget af en relevant gasfaglig virksomhed, 2) at der foretages ændring af anlægget, hvis der ved anvendelsen er en sikkerhedsmæssig risiko, og 3) at der udbedres fejl og mangler ved anlægget. Det fremgår herefter af stk. 2, at omkostninger forbundet med efterkommelse af påbud efter stk. 1 er for ejers eller brugers egen regning.

En tilsvarende bestemmelse om påbud for så vidt angår gasinstallationer følger herefter af § 16 i loven. Det fremgår således af stk. 1, at Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde ejeren eller brugeren af en gasinstallation, 1) at der foretages eftersyn af hele eller dele af installationen af en virksomhed med virksomhedsgodkendelse på gasområdet eller en autoriseret vvs-installatørvirksomhed, 2) at der foretages ændring af installationen, hvis der ved anvendelsen er en sikkerhedsmæssig risiko, og 3) at der udbedres fejl og mangler ved installationen. Det fremgår herefter af stk. 2, at omkostninger forbundet med efterkommelse af påbud efter stk. 1 er for ejerens eller brugerens egen regning.

Såvel § 15, stk. 1, og § 16, stk. 1, foreslås ændret ved dette lovforslag ved henholdsvis § 1, nr. 16-19.

For naturgasområdet følger muligheden for at give påbud af § 77, stk. 1, i arbejdsmiljøloven, hvorefter Arbejdstilsynet kan træffe afgørelse om

forhold, der strider mod loven eller mod regler eller afgørelser i medfør af loven, og kan herunder påbyde, at forholdene bringes i orden straks, f.eks. ved standsning af arbejde, eller inden en frist.

Som konsekvens af ændringen i dette lovforslags § 1, nr. 2, hvor rørledninger til gas eksplicit kommer til at fremgå af lovens anvendelsesområde, foreslås det, at der indsættes en ny bestemmelse tilsvarende §§ 15 og 16 med et i dette lovforslag foreslåede ændringer af disse, vedrørende påbud til ejeren og brugeren af en rørledning ved at indsatte en ny § 16 a.

Det foreslås i § 16 a, stk. 1, Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde ejeren eller brugeren af en rørledning, at få foretaget de i nr. 1 og 2 nævnte tiltag.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Sikkerhedsstyrelsens mulighed for at give påbud til ejeren eller brugeren af en rørledning vil fremgå særskilt af loven fremfor som hidtil at være omfattet af bestemmelsen i lovens § 15 vedrørende gasanlæg. Bestemmelsen foreslås som en konsekvens af, at rørledninger defineres særskilt i gassikkerhedsloven ved dette lovforslags § 1, nr. 6, fremfor som hidtil at være omfattet af definitionen af et gasanlæg. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 6.

Det vil være hensigten med bestemmelsen, at den skal anvendes i overensstemmelse med hensynene bag gassikkerhedslovens §§ 15 og 16 om hhv. gasanlæg og gasinstallationer, blot for så vidt angår rørledninger og under hensyn til de foreslåede ændringer af de pågældende bestemmelser, som følger af dette lovforslag.

Et påbud vil kunne rette sig mod ejeren eller brugeren af en rørledning. Det vil afhænge af en konkret vurdering, om det er ejeren eller brugeren, der er nærmest til at modtage et påbud. Det vil oftest være ejeren, der er rette modtager af et påbud, men i tilfælde hvor brugeren eksempelvis har overtaget forpligtelsen til at vedligeholde en rørledning, vil det i stedet kunne være brugeren, som et påbud vil skulle rettes mod. Det kan også være tilfældet, hvor brugeren er nærmest til at opdage, hvis der skulle være sket skade på en rørledning.

Det foreslås i § 16 a, stk. 1, nr. 1, at Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde ejeren eller brugeren af en rørledning at foretage eftersyn eller verificering af hele eller dele af rørledningen af en relevant gasfaglig virksomhed, og at eventuelle fejl og mangler ved rørledningen udbedres.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Sikkerhedsstyrelsen kan give ejeren eller brugeren af en rørledning et påbud om enten at foretage et eftersyn eller en verificering af hele eller dele af denne, samtidig med at der gives påbud om, at eventuelle fejl og mangler, som eftersynet eller verificeringen måtte identificere, skal udbedres.

Bestemmelsen vil dog ikke være begrænset til at skulle indeholde påbud om både eftersyn eller verificering og udbedring af fejl og mangler. Sikkerhedsstyrelsen vil også kunne give påbud om udbedring af fejl og mangler, uden at der skal foretages et forudgående eftersyn eller en forudgående verificering.

Hvorvidt der vil skulle gives påbud om eftersyn eller verificering og udbedring af fejl og mangler, eller blot påbud om udbedring af fejl og mangler, vil afhænge af den konkrete sag, herunder også af farligheden af de fejl og mangler, der måtte være konstateret under sagens behandling. Er der eksempelvis konstateret et større gasudslip fra en rørledning, er det ikke nødvendigt at påbyde eftersyn eller verificering, da fejlen allerede er konstateret. Er der i stedet i forbindelse med kontrol af en rørledning fundet fejl på en samling, hvor det er sandsynligt, at den konstaterede fejl vil forekomme på øvrige samlinger på rørledningen, eller hvor rørledningen i øvrigt er i dårlig stand, kan et eftersyn eller en verificering af rørledningen være påkrævet med henblik på at afværge faren ved ledningen og finde eventuelle andre samlingsfejl.

Den foreslåede bestemmelse vil både være relevant at anvende i de tilfælde, hvor Sikkerhedsstyrelsen på et kontrolbesøg har konstateret fejl og mangler på en rørledning og i de tilfælde, hvor Sikkerhedsstyrelsen af anden årsag har grund til at tro, at rørledningen er farlig, men ikke selv har konstateret alle konkrete fejl og mangler. Det kan eksempelvis være tilfældet, hvor ejer eller bruger selv har oplyst om fejl eller skader på rørledningen, eller hvor Sikkerhedsstyrelsen fra anden myndighed eller tredjepart er blevet oplyst om fejl eller mangler på en rørledning.

Hvorvidt der vil skulle gives påbud om eftersyn eller verificering vil ofte afhænge af, hvor rørledningen er placeret. Et eftersyn er således et fysisk eftersyn, hvor rørledningens tilstand tilses ved bl.a. at inspicere selve røret. En verificering behøver omvendt ikke at skulle foretages ved fysisk at tilse røret. Det kan i stedet ske ved, at der foretages en efterprøvning af de

trykprøver, der tidligere er foretaget på røret. På naturgasområdet vil hovedparten af et rørledningssystem være placeret i jord. Det vil derfor ikke være muligt at foretage et eftersyn af rørledningen, uden at jorden rundt om rørledningen fjernes, hvilket kan medføre en uforholdsmæssigt stor omkostning for ejeren eller brugeren af en rørledning. Her kan det derfor være mere proportionalt at udstede et påbud om verificering af rørledningen.

Med relevant gasfaglig virksomhed forstås en virksomhed, der besidder den fornødne kompetence og viden om den specifikke rørledningstype. Det kan være en autoriseret vvs-installatørvirksomhed eller en virksomhed med virksomhedsgodkendelse på gasområdet, men det vil også kunne være en rådgivende virksomhed eller en servicevirksomhed. Der er således ikke krav om, at en relevant gasfaglig virksomhed er autoriseret eller virksomhedsgodkendt af Sikkerhedsstyrelsen, men virksomheden skal have de relevante kompetencer til at foretage eftersynet eller verificeringen og opfylde de krav, som følger af reglerne om at kunne foretage det pågældende eftersyn eller den pågældende verificering.

Et påbud om, at der skal foretages eftersyn eller verificering vil oftest blive meddelt til den, der ejer en rørledning. Det kan dog ud fra en konkret vurdering, f.eks. i erhvervslejemål, være relevant at meddele påbuddet til brugeren af rørledningen.

Det foreslås i § 16 a, stk. 1, nr. 2, at Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde ejeren eller brugeren af en rørledning at foretage ændring af rørledningen, hvis der ved anvendelsen er en sikkerhedsmæssig risiko.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Sikkerhedsstyrelsen får beføjelse til at give påbud i tilfælde, hvor der ikke er tale om fejl og mangler på en rørledning, men hvor anvendelsen af rørledningen kan medføre fare for personer, husdyr og ejendom. Der vil f.eks. kunne meddeles påbud om opsætning af ekstra sikkerhedsanordninger, som en gasdetektor eller sikkerhedsventil eller ombygning af rørledningen, så den eksempelvis føres uden om et område, hvor ledningen ellers vil kunne føre til fare for personer i dette område.

Det foreslås i § 16 a, stk. 2, at omkostninger forbundet med at efterkomme et påbud i henhold til stk. 1 er for ejers eller brugers egen regning.

UDKAST

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den, som påbuddet efter det foreslåede stk. 1, nr. 2 eller 3, er rettet mod, selv skal afholde de omkostninger, som måtte opstå som følge af at efterkomme påbuddet.

Ejeren eller brugeren af en rørledning har efter § 3 i gassikkerhedsloven, jf. den foreslåede ændring heraf i dette lovforslags § 1, nr. 8, ansvaret for, at rørledningen udføres og drives på en sådan måde, at det ikke frembyder fare for personer, husdyr eller ejendom. Påbud efter det foreslåede stk. 1 vil alene blive meddelt i tilfælde, hvor Sikkerhedsstyrelsen har grund til at tro, at rørledningen kan forvolde fare. I overensstemmelse med gassikkerhedslovens § 3 vil det derfor også være ejeren eller brugeren, der skal afholde de udgifter, som er forbundet med påbud efter stk. 1. Med bestemmelsen sikres det samtidigt, at den, der f.eks. foretager eftersynet eller verificeringen som følge af et påbud herom er sikret omkostningsdækning for det udførte arbejde.

Til nr. 22

Det følger af definitionen af et gasanlæg i § 2, nr. 2, i gassikkerhedsloven, at til gasanlæg hører også stik- og distributionsledninger.

Det fremgår af § 17, stk. 1, i gassikkerhedsloven, at Sikkerhedsstyrelsen kan forbyde ejeren eller brugeren at anvende gasanlæg og gasinstallationer, der ikke overholder regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 1 eller 2, eller sikkerhedskravet i § 3.

Det foreslås, at i § 17, stk. 1, ændres »og gasinstallationer« til », gasinstallationer eller rørledninger« og »§ 5, stk. 1, nr. 1 eller 2,« ændres til »§ 5, stk. 1, nr. 1, 2 eller 3,«.

Den første ændring i bestemmelsen foreslås som en konsekvens af, at rørledninger defineres særskilt i gassikkerhedsloven med dette lovforslags § 1, nr. 6, fremfor som hidtil at være omfattet af definitionen af et gasanlæg. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 6.

§ 17, stk. 1, i gassikkerhedsloven vil fremadrettet også finde anvendelse for naturgasområdet som følge af, at naturgasområdet foreslås omfattet af gassikkerhedslovens anvendelsesområde med dette lovforslags § 1, nr. 3. Der henvises til pkt. 2.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3.

UDKAST

Den anden ændring af bestemmelsen foreslås som en konsekvens af ændringen af gassikkerhedslovens § 5, stk. 1, der foreslås med dette lovforslags § 1, nr. 9, hvor det i et nyt nr. 3 foreslås, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om udførelse, drift og vedligehold af rørledninger og arbejde i nærheden af etablerede rørledninger. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 9.

Til nr. 23

Det følger af definitionen af et gasanlæg i § 2, nr. 2, i gassikkerhedsloven, at til gasanlæg hører også stik- og distributionsledninger.

Det fremgår af § 17, stk. 1, i gassikkerhedsloven, at Sikkerhedsstyrelsen kan forbyde ejeren eller brugeren at anvende gasanlæg og gasinstallationer, der ikke overholder regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 1 eller 2, eller sikkerhedskravet i § 3.

Det fremgår herefter af § 17, stk. 2, 1. pkt., at overtrædes et forbud efter stk. 1, kan Sikkerhedsstyrelsen lade gasforsyningen til anlægget eller installationen afbryde.

Det foreslås, at i § 17, stk. 2, 1. pkt., ændres »eller installationen« til », installationen eller rørledningen«.

Ændringen i bestemmelsen foreslås som en konsekvens af, at rørledninger defineres særskilt i gassikkerhedsloven med dette lovforslags § 1, nr. 6, fremfor som hidtil at være omfattet af definitionen af et gasanlæg. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 6.

§ 17, stk. 2, 1. pkt., i gassikkerhedsloven vil fremadrettet også finde anvendelse for naturgasområdet som følge af, at naturgasområdet foreslås omfattet af gassikkerhedslovens anvendelsesområde med dette lovforslags § 1, nr. 3. Der henvises til pkt. 2.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3.

Til nr. 24

Det fremgår af § 1, stk. 1, i gassikkerhedsloven, at loven gælder for gasanlæg og gasinstallationer. Det fremgår herefter af stk. 2, at loven endvidere gælder for gas, der indgår ved brug af gasanlæg, gasinstallationer og gasmateriel.

UDKAST

Det fremgår af § 5, stk. 1, nr. 4, i samme lov, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om gaskvalitet. Denne bemyndigelse er udmøntet ved bekendtgørelse nr. 230 af 21. marts 2018 om gaskvalitet, hvori der er fastsat en række krav til kvaliteten af den gas, der anvendes i Danmark, herunder forpligtelser for den, der leverer gassen.

Det fremgår af bekendtgørelsens § 1, stk. 1, at bekendtgørelsen fastsætter krav til kvaliteten af brændbare gasser, der indgår ved brug af gasanlæg, gasinstallationer og gasmateriel i henhold til anvendelsesområdet i gassikkerhedsloven. Det fremgår herefter af stk. 2, at den, der leverer brændbare gasser, jf. stk. 1, er ansvarlig for at leve op til kravene i bekendtgørelsen.

Det følger af §§ 15 og 16 i gassikkerhedsloven, at Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde ejeren eller brugeren af henholdsvis et gasanlæg eller en gasinstallation at foretage forskellige tiltag i tilfælde af fejl, mangler eller fare i øvrigt ved anlægget eller installationen.

Gassikkerhedsloven indeholder imidlertid ikke bestemmelser om, at Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde den, der leverer gas, at foretage tiltag, hvis det er selve den leverede gas, der er farlig, og ikke gasanlægget, gasinstallationen eller gasmateriellet. Der er heller ikke fastsat bestemmelser herom i bekendtgørelse nr. 230 af 21. marts 2018 om gaskvalitet.

Derfor foreslås en ny bestemmelse i § 18.

Det foreslås i § 18, stk. 1, at Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde den, der leverer en brændbar gas, at tilbagekalde eller standse levering af gas, hvis gassen ikke lever op til reglerne i denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov, jf. § 5, stk. 1, nr. 5.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at i tilfælde hvor en brændbar gas ikke lever op til de krav til kvaliteten af gassen, som er fastsat i gassikkerhedsloven eller regler i medfør heraf, da kan Sikkerhedsstyrelsen påbyde, at gassen tilbagekaldes eller at levering af gassen standses.

Ved brændbar gas forstås en gas, der kan antændes. Brændbare gasser er f.eks. propan, butan og brint m.v. Eksempler på gasser, der ikke i sig selv er brændbare er nitrogen og kuldioxid. Gasser vil dog ofte bestå af flere

forskellige komponenter, der tilsammen danner en bestemt gastype. Derfor kan der eksempelvis indgå både nitrogen og kuldioxid i en brændbar gas, så længe der er tale om små mængder.

Den, der leverer en gas, er den person eller virksomhed, der forsyner et gasanlæg, en installation eller en rørledning med gas, eller leverer eller påfylder flasker med gas. Der vil ofte være tale om et gasdistributionsselskab, men der kan også være tale om private aktører.

Bestemmelsen vil bidrage til at sikre, at Sikkerhedsstyrelsen kan reagere i de tilfælde, hvor det hverken er gasanlægget, gasinstallationen, rørledningen eller gasmateriellet, der ikke lever op til kravene, men hvor det derimod er selve gassen, der ikke lever op til kravene, uden at det dog kan konstateres, at gassen i sig selv udgør en fare.

Dette vil navnlig være tilfældet, hvor en flaskegas ikke er tilsat tilstrækkelig odorant. Tilsætning af odorant i gas fungerer som en fareforanstaltning, der sikrer, at brugeren kan lugte, hvis der sker udslip af gassen. Manglende eller utilstrækkelig odorant i en gas gør derfor ikke, at gassen i sig selv udgør en større fare end gas med odorant. Ved gasudslip vil gassen således kunne antænde uanset om der er tilsat odorant. Den manglende odorant vil imidlertid kunne være medvirkende til, at et gasudslip ikke opdages tidnok til, at der kan træffes de fornødne foranstaltninger til, at der ikke sker antændelse af gassen eller forgiftning som følge af gasudslippet. Derfor vil det i sådanne tilfælde være afgørende, at Sikkerhedsstyrelsen vil kunne påbyde, at gassen tilbagekaldes eller at levering af gassen standses.

Ved tilbagekaldelse forstås enhver foranstaltning med henblik på brugerens returnering af gassen, der ikke lever op til gældende regler, og som tidligere har været leveret eller stillet til rådighed for brugeren. Påbud om tilbagekaldelse anvendes kun, når andre forholdsregler ikke er tilstrækkelige til at forebygge risici. Tilbagekaldelse er relevant, hvis de risici, gassen frembyder, ikke kan forebygges på anden vis.

At standse levering vil omhandle tilfælde, hvor dele af gassen endnu ikke er leveret til brugeren. Ved leveringsstandsning forpligtes leverandøren til at stoppe leveringen af den resterende gas, der endnu ikke er nået ud til brugerne.

UDKAST

Sikkerhedsstyrelsen vil skulle anvende det tiltag, der er passende, henset til hvilke regler og krav, som gassen ikke lever op til, og hvilke risici den manglende overholdelse af kravene medfører.

Det foreslås i § 18, stk. 2, 1. pkt., at Sikkerhedsstyrelsen samtidig med påbud efter stk. 1 kan udstede et midlertidigt forbud mod levering, markedsføring eller anden tilgængeliggørelse af gassen, hvis handlingerne vurderes at kunne udgøre en risiko.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at i tilfælde, hvor levering, markedsføring eller anden tilgængeliggørelse af en gas, der ikke overholder kravene, vil udgøre en risiko, da kan Sikkerhedsstyrelsen også udstede et midlertidigt forbud mod levering, markedsføring eller anden tilgængeliggørelse af gassen.

Det vil være et krav for at udstede forbuddet, at det udstedes samtidig med et påbud efter det foreslåede stk. 1. Dette vil betyde, at den pågældende gasarts manglende opfyldelse af kravene, vil skulle kunne føre til et påbud efter det foreslåede stk. 1, for at der samtidig kan udstedes forbud efter den foreslåede bestemmelse i § 18, stk. 2, 1. pkt.

Det vil endvidere være en forudsætning for at udstede et forbud efter bestemmelsen, at levering, markedsføring eller anden tilgængeliggørelse af gassen vil kunne udgøre en risiko. Dette indebærer, at det ikke nødvendigvis vil skulle konstateres, at der er en risiko ved f.eks. levering af gassen. Det vil være tilstrækkeligt, at Sikkerhedsstyrelsen vurderer, at der er en potentiel risiko ved, at gassen leveres, markedsføres eller tilgængeliggøres på anden vis.

Endelig vil det også være en forudsætning, at der alene er tale om et midlertidigt forbud. Forbuddet vil således skulle fastsættes til at gælde i en bestemt periode.

Det foreslås i § 18, stk. 2, 2. pkt., at forbuddets varighed ikke kan strække sig ud over, hvad der er nødvendigt for at træffe foranstaltninger til brug for undersøgelser eller vurderinger af gassens sikkerhed.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den varighed et forbud, som Sikkerhedsstyrelsen kan udstede efter 1. pkt., skal gælde, ikke må være

længere end den periode, som er nødvendig for at undersøge og vurdere den pågældende gas' sikkerhed.

Sikkerhedsstyrelsen vil herefter skulle foretage en vurdering af, hvor lang tid det er nødvendigt at opretholde et forbud for, at den pågældende gas kan blive undersøgt og vurderet. Det vil samtidig betyde, at i det tilfælde, hvor der er udstedt forbud mod eksempelvis levering af gas, og hvor undersøgelsen efterfølgende viser, at gassen er tilstrækkeligt sikker, da vil Sikkerhedsstyrelsen straks skulle ophæve forbuddet, når styrelsen får kendskab til resultaterne af undersøgelsen.

Til nr. 25

Det fremgår af § 23, stk. 1, i gassikkerhedsloven, at Sikkerhedsstyrelsen kan oplyse offentligheden om faren ved gasanlæg og gasinstallationer, når der er meddelt et påbud eller et forbud efter § 15, stk. 1, § 16, stk. 1, eller § 17, stk. 1.

Efter lovens § 15, stk. 1, kan Sikkerhedsstyrelsen påbyde ejeren eller brugeren af et gasanlæg, 1) at der foretages eftersyn af hele eller dele af anlægget af en relevant gasfaglig virksomhed, 2) at der foretages ændring af anlægget, hvis der ved anvendelsen er en sikkerhedsmæssig risiko, og 3) at der udbedres fejl og mangler ved anlægget.

Efter lovens § 16, stk. 1, kan Sikkerhedsstyrelsen påbyde ejeren eller brugeren af en gasinstallation, 1) at der foretages eftersyn af hele eller dele af installationen af en virksomhed med virksomhedsgodkendelse på gasområdet eller en autoriseret vvs-installatørvirksomhed, 2) at der foretages ændring af installationen, hvis der ved anvendelsen er en sikkerhedsmæssig risiko, og 3) at der udbedres fejl og mangler ved installationen.

Efter lovens § 17, stk. 1, kan Sikkerhedsstyrelsen forbyde ejeren eller brugeren at anvende gasanlæg og gasinstallationer, der ikke overholder regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 1 eller 2, eller sikkerhedskravet i § 3.

Det foreslås, at der foretages en ændring i § 23, *stk. 1*, hvor der efter »§ 16, stk. 1,« indsættes »§ 16 a, stk. 1,«.

UDKAST

Ændringen foreslås som følge af, at der med dette lovforslags § 1, nr. 21, foreslås en ny påbudsbestemmelse i gassikkerhedsloven § 16 a, der gælder for rørledninger. Den foreslåede bestemmelse i § 16 a svarer i den henseende til lovens §§ 15 og 16 om henholdsvis gasanlæg og gasinstallationer. Rørledninger foreslås således også særskilt defineret i gassikkerhedsloven med dette lovforslags § 1, nr. 6, fremfor som hidtil at være omfattet af definitionen af et gasanlæg. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 6 og 21.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen vil medføre, at Sikkerhedsstyrelsen vil få hjemmel til at offentliggøre alle nødvendige oplysninger til identifikation af en rørledning, der udgør en fare, og hvor ejeren eller brugeren har modtaget et påbud efter det foreslåede § 16 a, stk. 1.

Offentliggørelsen vil skulle indeholde informationer, der er egnede til at identificere rørledningen, f.eks. en beskrivelse eller et billede af den pågældende rørledning. Offentliggørelsen kan ske på flere måder, f.eks. ved at lægge oplysningerne på Sikkerhedsstyrelsens hjemmeside eller på sociale medier. Det kan også være muligt at oplyse via nyhedsmedier eller andre medier.

Til nr. 26

Et gasdistributionsselskab defineres i § 2, nr. 5, i gassikkerhedsloven som en virksomhed, der ejer eller vedligeholder gasforsyningssystemet og distribuerer gas til gasinstallationer, og som er godkendt af Sikkerhedsstyrelsen. Virksomheder, der fylder gastanke og fylder og distribuerer gasflasker i henhold til denne lov, betragtes også som gasdistributionsselskaber.

Et gasdistributionsselskabs forpligtelse til at føre kontrol efter gassikkerhedsloven følger af lovens § 24. Heraf fremgår det af stk. 1, at gasdistributionsselskaber skal føre kontrol med gasinstallationer og visse gasanlæg efter regler udstedt i medfør af § 5, stk. 1, nr. 3.

Det er forudsat i de specielle bemærkninger til bestemmelsen, at gasdistributionsselskaberne vil være forpligtet til at varetage myndighedsopgaver som udførelse af kontrol med gasinstallationer og visse gasanlæg samt sagsbehandling inden for eget forsyningsområde. Ved visse gasanlæg forstås gasdistributionsselskabernes egne gasledninger, herunder

stikledninger, som er omfattet af lovens anvendelsesområde, jf. Folketingstidende 2017-18, tillæg A, L 73 som fremsat, side 23.

Det fremgår endvidere af gassikkerhedslovens § 5, stk. 1, nr. 3, der med lovforslagets § 1, nr. 9, bliver til § 5, stk. 1, nr. 4, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om godkendelse af og forpligtelser for gasdistributionsselskaber. Bemyndigelsen er anvendt til at fastsætte reglerne ved bekendtgørelse nr. 240 af 23. marts 2018 om gasdistributionsselskaber.

Det foreslås, at i § 24, *stk. 1*, ændres »gasinstallationer og visse gasanlæg« til »gasanlæg, gasinstallationer og rørledninger« og »§ 5, stk. 1, nr. 3.« ændres til »§ 5, stk. 1, nr. 4.«

Den første ændring i bestemmelsen foreslås som en konsekvens af, at rørledninger defineres særskilt i gassikkerhedsloven med dette lovforslags § 1, nr. 6, fremfor som hidtil at være omfattet af definitionen af et gasanlæg. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 6.

Den anden ændring af bestemmelsen foreslås som en konsekvens af den ændring af lovens § 5, stk. 1, der foreslås ved dette lovforslags § 1, nr. 9, hvorefter § 5, stk. 1, nr. 3, bliver til nr. 4.

De foreslåede ændringer vil ikke have til hensigt at ændre på gasdistributionsselskabernes forpligtelser efter bestemmelsen.

Til nr. 27

Et gasdistributionsselskab defineres i § 2, nr. 5, i gassikkerhedsloven som en virksomhed, der ejer eller vedligeholder gasforsyningssystemet og distribuerer gas til gasinstallationer, og som er godkendt af Sikkerhedsstyrelsen. Virksomheder, der fylder gastanke og fylder og distribuerer gasflasker i henhold til gassikkerhedsloven, betragtes også som gasdistributionsselskaber.

Et gasdistributionsselskabs forpligtelse til at føre kontrol efter gassikkerhedsloven følger af lovens § 24. Heraf fremgår det af stk. 1, at gasdistributionsselskaber skal føre kontrol med gasinstallationer og visse gasanlæg efter regler udstedt i medfør af § 5, stk. 1, nr. 3.

Det fremgår herefter af § 24, stk. 2, at gasdistributionsselskaber kan udstede påbud eller forbud efter § 15, stk. 1, § 16, stk. 1, eller § 17, stk. 1.

UDKAST

Efter § 15, stk. 1, kan gasdistributionsselskaber påbyde ejeren eller brugeren af et gasanlæg, 1) at der foretages eftersyn af hele eller dele af anlægget af en relevant gasfaglig virksomhed, 2) at der foretages ændring af anlægget, hvis der ved anvendelsen er en sikkerhedsmæssig risiko, og 3) at der udbedres fejl og mangler ved anlægget.

Gasdistributionsselskaber kan også efter § 16, stk. 1, påbyde ejeren eller brugeren af en gasinstallation, 1) at der foretages eftersyn af hele eller dele af installationen af en virksomhed med virksomhedsgodkendelse på gasområdet eller en autoriseret vvs-installatørvirksomhed, 2) at der foretages ændring af installationen, hvis der ved anvendelsen er en sikkerhedsmæssig risiko, og 3) at der udbedres fejl og mangler ved installationen.

Endelig kan gasdistributionsselskaberne efter § 17, stk. 1, forbyde ejeren eller brugeren at anvende gasanlæg og gasinstallationer, der ikke overholder regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 1 eller 2, eller sikkerhedskravet i § 3.

Det foreslås, at der i § 24, stk. 2, efter »§ 16, stk. 1,« indsættes »§ 16 a, stk. 1,«.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at gasdistributionsselskaberne også får mulighed for at udstede påbud til ejeren eller brugeren af en rørledning efter § 16 a, stk. 1, som foreslås tilføjet gassikkerhedsloven med dette lovforslags § 1, nr. 21.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen vil sikre, at gasdistributionsselskaberne fortsat vil kunne føre en tilstrækkelig kontrol efter de forpligtelser, som selskaberne allerede har i dag. Gasdistributionsselskaberne fører således allerede kontrol med egne gasledninger, dvs. rørledninger hvortil de distribuerer gas. For at kunne føre en effektiv kontrol med disse rørledninger, vil de også skulle have mulighed for at give påbud til ejeren eller brugeren af disse rørledninger.

Ændringen foreslås som en konsekvens af, at rørledninger defineres særskilt i gassikkerhedsloven ved dette lovforslags § 1, nr. 6, hvorefter der foreslås en ny særskilt påbudsbestemmelse for så vidt angår rørledninger i § 16 a, ved dette lovforslags § 1, nr. 21.

UDKAST

Gasdistributionsselskaberne vil kunne anvende § 16 a, stk. 1, i forbindelse med deres kontrol efter § 24, stk. 1, på samme vis, som Sikkerhedsstyrelsen kan anvende den i forbindelse med kontrollen efter § 12, stk. 1. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 21.

Til nr. 28

Et gasdistributionsselskab defineres i § 2, nr. 5, i gassikkerhedsloven som en virksomhed, der ejer eller vedligeholder gasforsyningssystemet og distribuerer gas til gasinstallationer, og som er godkendt af Sikkerhedsstyrelsen. Virksomheder, der fylder gastanke og fylder og distribuerer gasflasker i henhold til denne lov, betragtes også som gasdistributionsselskaber.

Et gasdistributionsselskabs forpligtelse til at føre kontrol efter gassikkerhedsloven følger af lovens § 24. Heraf fremgår det af stk. 1, at gasdistributionsselskaber skal føre kontrol med gasinstallationer og visse gasanlæg efter regler udstedt i medfør af § 5, stk. 1, nr. 3. Efter stk. 2, kan gasdistributionsselskaber udstede påbud eller forbud efter § 15, stk. 1, § 16, stk. 1, eller § 17, stk. 1.

Det fremgår herefter af § 24, stk. 3, at Sikkerhedsstyrelsen i forbindelse med godkendelse af et gasdistributionsselskab kan stille krav om habilitet, om tekniske kvalifikationer og om ansvarsforsikring. Sikkerhedsstyrelsen kan endvidere stille krav om, at påbud eller forbud indeholder oplysning om klageadgang, jf. § 30, stk. 2. Efter § 24, stk. 4, kan ansatte hos gasdistributionsselskaber, jf. stk. 1, pålægges strafansvar efter straffelovens §§ 152-152 f.

Det fremgår endvidere af § 29, stk. 2, i gassikkerhedsloven, at gasdistributionsselskabernes omkostninger ved kontrol og udførelse af det sikkerhedstekniske arbejde, der udføres i medfør af bestemmelser fastsat efter § 5, og de omkostninger, der er nævnt i stk. 1, skal refunderes af det selskab, der opkræver gasdistributionsafgiften hos forbrugeren.

Det foreslås, at der i § 24 indsættes et nyt *stk. 5*, hvorefter gasdistributionsselskabernes omkostninger ved kontrol og udførelse af det sikkerhedstekniske arbejde, der udføres i medfør af stk. 1, skal refunderes af det selskab, der opkræver gasdistributionsafgiften hos forbrugeren.

UDKAST

Bestemmelsen foreslås som en konsekvens af, at der foreslås en nyaffattelse af lovens § 29 med dette lovforslags § 1, nr. 33, hvorved den nuværende § 29, stk. 2, udgår af bestemmelsen. Den foreslåede bestemmelse i det nye § 24, stk. 5, er således enslydende med den nuværende bestemmelse i § 29, stk. 2.

Bestemmelsen vil ikke føre til en ændring i, hvordan gasdistributionsselskabernes omkostninger ved kontrol og udførelse af sikkerhedsteknisk arbejde refunderes.

Til nr. 29

Gassikkerhedslovens kapitel 5 indeholder § 25, hvoraf det fremgår, at erhvervsministeren rådfører sig med Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed, der er nedsat i henhold til elsikkerhedslovens kapitel 5, om den sikkerhedstekniske udvikling på gasområdet.

Overskriften til kapitel 5 er således ”Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed”.

Det foreslås, at *overskriften* til kapitel 5 ændres til ”Godkendelse af tredjepart”.

Ændringen foreslås som konsekvens af, at lovens § 25 foreslås ophævet med dette lovforslags § 1, nr. 30, og at der i § 1, nr. 31, foreslås indsat en ny § 25 a, hvorefter Sikkerhedsstyrelsen kan udpege virksomheder eller offentlige myndigheder til at gennemføre godkendelses- og overensstemmelsesvurderingsopgaver, der relaterer sig til brint, såkaldte tredjeparter.

Den foreslåede ændring vil således medføre, at overskriften til kapitel 5 vil afspejle indholdet af kapitlet, som foreslås lovforslagets § 1, nr. 31.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 30 og 31.

Til nr. 30

Det fremgår af § 25 i gassikkerhedsloven, at erhvervsministeren rådfører sig med Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed, der er nedsat i henhold til elsikkerhedslovens kapitel 5, om den sikkerhedstekniske udvikling på gasområdet.

UDKAST

Bestemmelsen om Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed i kapitel 5 i elsikkerhedsloven, jf. lovbekendtgørelsen nr. 26 af 10. januar 2019, blev nyaffattet ved § 3, nr. 2, i lov nr. 637 af 11. juni 2024 om ændring af lov om fyrværkeri og andre pyrotekniske artikler, lov om produkter og markedsovervågning, elsikkerhedsloven og lov om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester.

Det fremgår i § 25, stk. 1, i elsikkerhedsloven, at erhvervsministeren kan etablere Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed, som yder rådgivning til ministeren vedrørende den sikkerhedstekniske udvikling på el- og gasområdet. Det følger herefter af § 25, stk. 2, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om rådet, herunder om sammensætning og opgaver.

Det er bl.a. anført i bemærkningerne til bestemmelsen, at det er hensigten, at rådet vil skulle beskæftige sig med gasteknisk sikkerhed inden for Sikkerhedsstyrelsens ressortområde. Derudover vil rådet i nødvendigt omfang kunne beskæftige sig med spørgsmål af sikkerhedsteknisk betydning inden for autorisationsområdet. Bestemmelsen vil medføre, at erhvervsministeren ikke er forpligtet til at nedsætte og rådføre sig med rådet, som det er tilfældet efter den gældende § 25 i elsikkerhedsloven, jf. Folketingstidende 2023-24 tillæg A, L 120 som fremsat, side 41.

De nærmere regler for etableringen af og opgaverne for Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed er fastsat i bekendtgørelse nr. 1170 af 14. november 2024 om Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed.

Det foreslås, at § 25 ophæves.

Ophævelsen forslås som en konsekvens af, at Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed kan etableres efter elsikkerhedsloven, og at det også efter elsikkerhedsloven er fastlagt, at erhvervsministeren kan rådføre sig med rådet om gasteknisk sikkerhed inden for Sikkerhedsstyrelsens ressort.

Ophævelsen vil således ikke ændre ved Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed.

Til nr. 31

Gassikkerhedsloven indeholder ikke bestemmelser om godkendelse af tredjeparter.

UDKAST

Det foreslås, at indsætte en ny bestemmelsen i gassikkerhedslovens kapitel 5.

Det foreslås i § 25 a, stk. 1, at Sikkerhedsstyrelsen efter ansøgning kan udpege private og offentlige virksomheder samt offentlige myndigheder til at gennemføre godkendelses- og overensstemmelsesvurderingsopgaver af opgaver, der relaterer sig til brint efter bekendtgørelse om sikkerhed for gasanlæg og bekendtgørelse om sikkerhed for rørledninger til gas.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Sikkerhedsstyrelsen kan udpege virksomheder eller myndigheder som såkaldte tredjepartsorganer til at gennemføre bestemte opgaver, der relaterer sig til brint.

De udpegede tredjeparter skal være en uafhængig tredjepart, der skal gennemføre godkendelses- og overensstemmelsesvurderingsopgaver. Det betyder, at de vil skulle godkende, verificere eller lignende, at det pågældende anlæg, den pågældende rørledning eller bestemte dele af disse, som skal anvendes til brint, lever op til kravene.

Bestemmelsen vil kun give Sikkerhedsstyrelsen mulighed for at udpege tredjeparter til opgaver, der vedrører brint. Det vil således ikke være muligt at udpege tredjeparter vedrørende andre gasarter.

Kravene til at blive udpeget som tredjepartsorgan og hvilke opgaver, de udpegede tredjeparter skal udføre, vil blive fastsat som følge af bemyndigelsen i det foreslåede stk. 2 nedenfor.

Det foreslås i § 25 a, stk. 2, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om udpegning, herunder om ansøgning, akkreditering, tilsyn og kontrol med udpegede virksomheder og myndigheder, og om, hvilke opgaver den udpegede skal udføre.

Den foreslåede bestemmelse vil kunne anvendes til at fastsætte nærmere regler om hvilke krav en virksomhed skal opfylde for at blive udpeget som tredjepart. Herudover vil bestemmelsen også kunne anvendes til at fastsætte regler om, præcis hvilke opgaver en udpeget tredjepart skal kunne udføre.

Det forventes at bestemmelsen vil blive anvendt til at fastsætte krav om f.eks. hvilke kompetencer tredjeparten eller ansatte hos tredjeparten skal være i besiddelse af, og at tredjeparten skal være uafhængig. Der vil også

UDKAST

kunne fastsættes krav om, at tredjeparten skal være akkrediteret til udførelse af bestemte typer af opgaver.

Det forventes endvidere, at bestemmelsen vil blive anvendt til at fastsætte krav om konkret hvilke opgaver, udpegede tredjeparter skal kunne udføre inden for brintsektoren.

Til nr. 32

Gassikkerhedslovens anvendelsesområde fremgår af lovens § 1.

Det fremgår af § 1, stk. 1, at loven gælder for gasanlæg og gasinstallationer. Det fremgår af stk. 2, at loven endvidere gælder for gas, der indgår ved brug af gasanlæg, gasinstallationer og gasmateriel.

Gasmateriel er dermed ikke i sig selv omfattet af gassikkerhedsloven. Regler og krav til gasmateriel blev således med vedtagelse af lov nr. 799 af 9. juni 2020 om produkter og markedsovervågning fjernet fra gassikkerhedslovens anvendelsesområde fra den 1. juli 2020.

Det fremgår af § 28, stk. 1, i gassikkerhedsloven, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at administrative forskrifter udstedt i medfør af denne lov, som indeholder krav til virksomheder, gasanlæg, gasinstallationer og gasmateriel m.v., og tekniske specifikationer, der henvises til i sådanne forskrifter, ikke indføres i Lovtidende.

Det foreslås, at i § 28, stk. 1, ændres »gasmateriel« til »rørledninger«.

Ændringen foreslås som konsekvens af, at gasmateriel siden 1. juli 2020 ikke har været omfattet af gassikkerhedslovens anvendelsesområde, og at rørledninger defineres særskilt i gassikkerhedsloven med dette lovforslags § 1, nr. 6, fremfor som hidtil at være omfattet af definitionen af et gasanlæg. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 6.

Den foreslåede ændring vil ikke i øvrigt ændre på anvendelse af bemyndigelsen i § 28, stk. 1, idet erhvervsministeren i forvejen kunne fastsætte regler om, at administrative forskrifter, som indeholder krav til rørledninger, der henvises til i forskrifterne, ikke indføres i Lovtidende, da rørledninger hidtil har været omfattet af definition i gasanlæg.

Bemyndigelsen vil dog fremover også kunne anvendes inden for naturgasområdet som følge af, at naturgas foreslås omfattet af

gassikkerhedslovens anvendelsesområde ved dette lovforslags § 1, nr. 3.
Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3.

Til nr. 33

Det fremgår af § 29, stk. 1, i gassikkerhedsloven, at udgifterne til Sikkerhedsstyrelsens virksomhed på gasområdet dækkes af afgifter, som opkræves hos gasdistributionsselskaberne, i det omfang gebyrer og indtægter ikke dækker udgifterne. Afgiftens størrelse fastsættes på de årlige bevillingslove. I stk. 2, er det fastsat, at gasdistributionsselskabernes omkostninger ved kontrol og udførelse af det sikkerhedstekniske arbejde, der udføres i medfør af bestemmelser fastsat efter § 5, og de omkostninger, der er nævnt i stk. 1, skal refunderes af det selskab, der opkræver gasdistributionsafgiften hos forbrugeren. Det følger herefter af stk. 3, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om betaling af omkostninger forbundet med Sikkerhedsstyrelsens kontrol efter §§ 12-22.

Bestemmelserne i § 29, stk. 1 og 3, finder imidlertid ikke længere anvendelse efter den oprindelige finansieringsmodel. Med Finansloven i 2024 blev der besluttet en omlægning af gebyrmodellen på gasområdet, som også fremgår af Finanslov for finansåret 2025.

Den gældende gebyrmodel for gasområdet følger således af § 08.22.41, Tekstanmærkning nr. 102 i Finanslov for finansåret 2025.

Her fremgår det af stk. 1, at erhvervsministeren bemyndiges til i 2025 at opkræve et gasgebyr på 26,2 mio. kr. til dækning af Sikkerhedsstyrelsens omkostninger på gasområdet, i det omfang disse ikke dækkes af øvrige indtægter eller gebyrer.

Det fremgår herefter af stk. 2, at gebyret opkræves hos gasaktører, der afregner punktafgifter til Skattestyrelsen på relevante gasarter omfattet af Sikkerhedsstyrelsens markedsovervågning. Gebyret fordeles på baggrund af den enkelte gasaktørs markedsandel på det danske marked. Vurderingen af den enkelte aktørs markedsandel foretages på baggrund af aktørens forholdsmæssige andel af de samlede punktafgifter på de omfattede gasarter indberettet til Skattestyrelsen. Aktører med en opgjort markedsandel på under 0,1 promille udelades fra at indgå i det punktafgiftsgrundlag, der lægges til grund for den endelige gebyrfordeling.

Efter stk. 3 følger det, at Sikkerhedsstyrelsen kan indhente ikkeoffentligt tilgængelige oplysninger om de indberettede punktafgifter hos

UDKAST

Skattestyrelsen. Efter stk. 4 kan erhvervsministeren fastsætte nærmere regler om undtagelser fra fordelingen af gebyrer efter stk. 2, mens erhvervsministeren efter stk. 5 kan fastsætte nærmere regler om størrelsen og opkrævningen af gebyrer efter stk. 1.

Det fremgår herefter af stk. 6, at gebyret er underlagt prisstigningsloftet, dvs. reguleres årligt med det generelle pris- og lønindeks inkl. niveauekorrektion og fratrækkes en produktivitetsfaktor på 2 pct. Af stk. 7 følger det, at gebyret opkræves årligt ad to omgange, idet der hvert år opkræves et acotobeløb pr. 30. juni, hvorefter der foretages en endelig afregning af opkrævningen pr. 31. december.

Endelig fremgår det af stk. 8, at foretages der efterfølgende korrektioner i den punktafgift, der ligger til grund for vurderingen af gasaktørens markedsandele og hermed gebyret, foretages eventuelle korrektioner heraf i det år, hvor Skattestyrelsen foretager korrektionen.

Af anmærkning til tekstanmærkning nr. 102 i Finanslov for finansåret 2025 fremgår det, at tekstanmærkningen svarer til nr. 102 på finansloven for 2024 bortset fra ændring af gebyrniveau. Det fremgår endvidere, at ved tekstanmærkningen etableres det nødvendige hjemmelsgrundlag for at kunne fastsætte det årlige gebyr til dækning af Sikkerhedsstyrelsens udgifter til markedsovervågning på gasområdet samt bestemmelser for opkrævning af gebyret. Det anførte justeres ift. lov om sikkerhed for gasanlæg, gasinstallationer og gasmateriel (gassikkerhedsloven) § 29, stk. 1.

Af samme tekstanmærkning fremgår det endvidere, at den tidligere benævnte afgift/gasafgift nu benævnes ”gasgebyr”. Gasgebyret opkræves ikke alene hos ”gasdistributionsselskaberne”, men hos alle relevante gasaktører; gebyret for godkendelse af natur- og biogasanlæg, jf. bekendtgørelse nr. 1988 af 9. december 2020 om sikkerhedsbestemmelser for naturgasanlæg og bionaturgasanlæg efter lov om arbejdsmiljø, ophørte pr. 1. januar 2024. Opgaverne er herfra finansieret af gasgebyret.

§ 29, stk. 2, i gassikkerhedsloven om refundering af gasdistributionsselskabernes omkostninger finder fortsat anvendelse i sin nuværende form.

Der foreslås herefter en nyaffattelse af gassikkerhedslovens § 29, hvorefter gebyrmodellen i finansloven fastsættes i gassikkerhedsloven.

UDKAST

Det foreslås i § 29, stk. 1, at Sikkerhedsstyrelsen årligt opkræver et gasgebyr til dækning af Sikkerhedsstyrelsens omkostninger på gasområdet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Sikkerhedsstyrelsen årligt opkræver gasgebyret til dækning af styrelsens omkostninger på gasområdet med hjemmel i gassikkerhedsloven fremfor den nuværende hjemmel i finansloven.

Gasgebyret vil fortsat skulle følge den gebyrmodel, der er fastlagt i nr. 102 i Finansloven for 2025. Det vil betyde, at gebyret er underlagt prisstigningsloftet, og dermed reguleres årligt med det generelle pris- og lønindeks inkl. niveauekorrektion, ligesom en produktivitetsfaktor på 2 pct. skal fratrækkes. Det vil også betyde, at gebyrordningen skal tilstræbes at balancere økonomisk over en fireårig periode.

Det vil endvidere være en forudsætning for det gebyr, der opkræves efter den foreslåede bestemmelse, at omkostningerne ikke dækkes af Sikkerhedsstyrelsens øvrige indtægter eller gebyrer. Det kan eksempelvis være i det tilfælde, hvor Sikkerhedsstyrelsen kan få refunderet de omkostninger, som styrelsens har haft, i forbindelse med afbrydelse af gasforsyningen hos en ejer eller bruger, der ikke har overholdt et forbud efter lovens § 16, stk. 1, om ikke at anvende et gasanlæg eller en gasinstallation. Her kan styrelsen kræve omkostningerne refunderet efter lovens § 16, stk. 3, og omkostningerne skal derfor ikke indgå i gasgebyret.

Gasgebyrets nærmere størrelse og tidspunktet for opkrævningen vil blive fastsat ved bekendtgørelse. Se bemærkninger til det foreslåede stk. 4 nedenfor.

For nærmere om gebyrordningen henvises til pkt. 2.5.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 29, stk. 2, 1. pkt., at gebyret opkræves hos gasaktører, der afregner punktafgifter til Skattestyrelsen på relevante gasarter omfattet af Sikkerhedsstyrelsens markedsovervågning efter denne lov.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at gasgebyret skal betales af de gasaktører, der afregner punktafgifter på relevante gasarter omfattet af Sikkerhedsstyrelsens kontrol efter gassikkerhedsloven.

Ved relevante gasarter skal forstås de gasarter, som Sikkerhedsstyrelsen fører kontrol med efter gassikkerhedsloven og der afregnes punktafgifter til

UDKAST

Skattestyrelsen af. Der vil være tale om punktafgifter efter lovbekendtgørelse nr. 649 af 28. maj 2025 om afgift af naturgas og bygas m.v. og lovbekendtgørelse nr. 604 af 28. maj 2025 om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. De relevante gasarter vil f.eks. være naturgas, bygas og flaskegas, som også var omfattet af den tidligere gebyrmodel fra før 2024, men også gasarter, der afsættes eller forbruges uden om naturgasnettet, f.eks. biogas og brint m.v., vil være omfattet.

De pågældende gasaktører vil bl.a. være gasdistributionsselskaber, udbydere af flaskegas og virksomheder, der afsætter gas uden om naturgasnettet.

Det foreslås i § 29, stk. 2, 2. pkt., at gebyret fordeles på baggrund af den enkelte gasaktørs markedsandel på det danske marked.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre et gebyrfordelingsprincip, hvorefter de gasaktører med de største markedsandele på det danske marked betaler en større del af gasgebyret, end de gasaktører med mindre markedsandele. Der vil være tale om markedsandele på det danske marked inden for gasområdet.

Det foreslås herefter i § 29, stk. 2, 3. pkt., at fastlæggelse af den enkelte aktørs markedsandel foretages på baggrund af aktørens forholdsmæssige andel af de samlede punktafgifter på de omfattede gasarter indberettet til Skattestyrelsen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at fastlæggelsen af den enkelte gasaktørs markedsandel, og dermed hvor stor en andel af gasgebyret, den pågældende skal betale, vil afhænge af gasaktørens andel af de samlede punktafgifter for de relevante gasarter indberettet til Skattestyrelsen.

Idet en gasaktørs andel af de samlede punktafgifter ikke nødvendigvis udgør samme andel hvert år, vil gasaktørers gebyrbyrde heller ikke nødvendigvis være den samme fra år til år.

Bestemmelse vil således medføre, at gebyrbyrden automatisk vil blive justeret i forhold til niveauerne for punktafgifter på de enkelte gasarter, dvs. når punktafgiftssatserne justeres eller indføres, påvirkes gebyrfordelingsmodellen forholdsmæssigt tilsvarende.

Det vil være en forudsætning for fastlæggelsen af gasaktørernes markedsandele, at hvis der foretages efterfølgende korrektioner af den

punktafgift, der ligger til grund for vurderingen af gasaktørernes markedsandele og dermed andel af gebyrbetalingen, da skal der foretages eventuelle korrektioner af gasaktørernes markedsandele i det år, hvor Skattestyrelsen foretager korrektionen. Dermed vil der også skulle foretages en eventuel korrektion af den andel af gebyret, som de enkelte gasaktører skal betale.

Det foreslås desuden i § 29, stk. 2, 4. pkt., at aktører med en opgjort markedsandel på under 0,1 promille udelades fra at indgå i det punktafgiftsgrundlag, der lægges til grund for den endelige gebyrfordeling.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der fastsættes en bagatelgrænse for betaling af gasgebyret, hvor de gasaktører, hvis markedsandel opgøres til under 0,1 promille ikke skal indgå i gebyrfordelingen. Dermed vil disse aktører ikke skulle betale en andel af gasgebyret, der foreslås fastsat i stk. 1.

Med den foreslåede bestemmelse vil meget små virksomheder, der producerer eller distribuere en meget lille mængde gas på det danske marked, ikke blive uforholdsmæssigt ramt af en forpligtelse til at skulle betale et gasgebyr.

Den foreslåede bagatelgrænse skal bl.a. sikre, at de administrative omkostninger ved opkrævning af gasgebyret ikke overstiger det beløb, som skal opkræves hos de enkelte aktører.

Det foreslås i § 29, stk. 3, at til brug for fordelingen af gebyret efter stk. 1 og 2 kan Sikkerhedsstyrelsen indhente ikkeoffentligt tilgængelige oplysninger om de indberettede punktafgifter hos Skattestyrelsen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Sikkerhedsstyrelsen får adgang til at indhente de nødvendige oplysninger om punktafgifter indberettet til Skattestyrelsen, så styrelsen kan fastlægge de enkelte aktørers markedsandele til brug for fordeling af gasgebyret efter det foreslåede stk. 1 og 2.

Gasaktørers forholdsmæssige andele af de indberettede punktafgifter efter lovbekendtgørelse nr. 649 af 28. maj 2025 om afgift af naturgas og bygas m.v. og lovbekendtgørelse nr. 604 af 28. maj 2025 om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. er ikke offentligt tilgængelige oplysninger. Det vil derfor være nødvendigt, at styrelsen kan få adgang til disse oplysninger, for at kunne fastlægge gasaktørernes markedsandele og dermed hvor stor en andel af gebyret, den enkelte gasaktør skal betale.

UDKAST

Sikkerhedsstyrelsen vil med bestemmelsen alene kunne indhente oplysninger fra Skattestyrelsen, der er nødvendige til fastlæggelsen af gasaktørernes markedsandele.

Endelig foreslås det i § 29, stk. 4, at erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om størrelsen og opkrævningen af gebyret efter stk. 1 og undtagelser fra fordeling af gebyrer efter stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at erhvervsministeren administrativ kan fastsætte nærmere regler om henholdsvis størrelsen af gasgebyret efter det foreslåede stk. 1, om selve opkrævningen af dette gebyr og om undtagelser fra den gebyrfordeling, der er foreslået i stk. 2.

Bestemmelsen vil blive anvendt til at fastsætte gebyrets størrelse.

Størrelsen af gebyret vil blive fastsat på baggrund af den foreslåede gebyrmodel i stk. 1. Der henvises til bemærkningerne til pkt. 2.5.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger og bemærkninger til det foreslåede stk. 1 ovenfor.

Bestemmelsen vil endvidere blive anvendt til at fastsætte regler om, hvordan opkrævningen skal foregå. Eksempelvis forventes det, at der vil blive fastsat regler om, at gebyret fortsat opkræves årligt ad to omgange, så der hvert år opkræves et acotobeløb pr. 30. juni, hvorefter der foretages en endelig afregning af opkrævningen pr. 31. december. Herudover vil der forventeligt også blive fastsat regler om, at gasgebyret er underlagt prisstigningsloftet.

Den foreslåede bestemmelse vil også kunne anvendes til, at erhvervsministeren kan fastsætte undtagelser fra den gebyrfordeling, der foreslås fastsat i stk. 2 oven for.

Reglerne, der fastsættes efter den foreslåede bestemmelse, forventes at blive fastsat ved bekendtgørelse.

Til nr. 34

Gassikkerhedslovens § 4 blev ophævet med § 43, nr. 3, i lov nr. 799 af 9. juni 2020 om produkter og markedsovervågning.

Ved en fejl fremgår der fortsat en henvisning til § 4 i gassikkerhedslovens straffebestemmelser.

UDKAST

Det fremgår således af § 31, stk. 1, nr. 1, at medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der forsætligt overtræder §§ 3 eller 4.

Det foreslås, at i § 31, stk. 1, nr. 1, ændres »§§ 3 eller 4« til »§ 3«.

Ændringen foreslås som en konsekvens af, at § 4 blev ophævet ved § 43, nr. 3, i lov nr. 799 af 9. juni 2020 om produkter og markedsovervågning.

Til nr. 35

Gassikkerhedslovens straffebestemmelser fremgår af lovens § 31.

Her fremgår det af § 31, stk. 1, at medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der 1) forsætligt overtræder §§ 3 eller 4, 2) tilsidesætter oplysningspligten i § 12, stk. 2, eller 3) undlader at efterkomme et påbud eller overtræder et forbud efter § 15, stk. 1, § 16, stk. 1, § 17, stk. 1 eller 2, eller §§ 21 eller 22.

Det foreslås som ny § 31, stk. 1, nr. 2, at medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der ikke foretager anmeldelse af et gasanlæg, en gasinstallation eller en rørledning, jf. § 8, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at hvis ikke ejeren af et gasanlæg, en gasinstallation eller en rørledning foretager anmeldelse af anlægget, installationen eller rørledningen, efter reglerne herom, da vil den pågældende kunne straffes med bøde.

En manglende anmeldelse vil have den betydning, at Sikkerhedsstyrelsen ikke er bekendt med eksistensen eller anvendelsen af et anlæg, en installation eller en rørledning, og dermed ikke har mulighed for at føre kontrol med denne. Manglende anmeldelse vil derfor kunne være en metode til at undgå at blive underlagt kontrol efter gassikkerhedsloven.

Den foreslåede bestemmelse skal være med til, at der ikke skabes et incitament til at lade være med at sende en anmeldelse til Sikkerhedsstyrelsen, da manglende anmeldelser kan være med til at skabe ulige vilkår blandt aktørerne på området, når det kun er de anlæg, installationer og rørledninger, som Sikkerhedsstyrelsen er bekendt med, der udsættes for kontrol.

UDKAST

Det vil være ejeren af et anlæg, en installation eller en rørledning, der er forpligtet til at anmelde disse, jf. den foreslåede § 8 i dette lovforslags § 1, nr. 12. Det vil derfor også være ejeren, der vil kunne pålægges en bøde for ikke at have anmeldt anlægget, installation eller rørledningen til Sikkerhedsstyrelsen.

Til nr. 36

Det fremgår af gassikkerhedslovens § 37, stk. 1, nr. 3, at medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der undlader at efterkomme et påbud eller overtræder et forbud efter § 15, stk. 1, § 16, stk. 1, § 17, stk. 1 eller 2, eller §§ 21 eller 22.

Det foreslås i § 31, stk. 1, nr. 3, der bliver nr. 4, at »§ 17, stk. 1 eller 2, eller §§ 21 eller 22« ændres til »§ 16 a, stk. 1, § 17, stk. 1 eller 2, §§ 18, 21 eller 22«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at der med lovforslagets § 1, nr. 21, foreslås indsat en ny bestemmelse i § 16 a vedrørende Sikkerhedsstyrelsens og gasdistributionsselskabers beføjelse til at udstede påbud over for ejeren eller brugeren af en rørledning. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 21 og 27.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det vil være strafbart at undlade at efterkomme et påbud, som er udstedt i henhold til den foreslåede bestemmelse i § 16. Straffen vil være bøde.

Der er ikke tiltænkt øvrige indholdsmæssige ændringer i bestemmelsen.

Til nr. 37

Gassikkerhedsloven indeholder ikke bestemmelser om forældelsesfristen for strafansvar.

Det følger af straffelovens § 93, stk. 1, nr. 1, at forældelsesfristen er 2 år, når der ikke er hjemlet højere straf end fængsel i 1 år for overtrædelsen. Forældelsesfristen regnes fra den dag, hvor den strafbare virksomhed eller undladelse er ophørt, jf. straffelovens § 94, stk. 1.

Det følger af gassikkerhedslovens § 31, stk. 1, at medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der 1) forsætligt overtræder §§ 3 eller 4, 2) tilsidesætter oplysningspligten i § 12, stk. 2, eller

UDKAST

3) undlader at efterkomme et påbud eller overtræder et forbud efter § 15, stk. 1, § 16, stk. 1, § 17, stk. 1 eller 2, eller §§ 21 eller 22.

Overtrædelser af gassikkerhedsloven er derfor omfattet af den almindelige forældelsesfrist på 2 år i medfør af straffelovens § 93, stk. 1, nr. 1

Det foreslås i § 31 a, at forældelsesfristen for straffeansvar er 10 år.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at overtrædelser af gassikkerhedsloven kan strafforfølges i op til 10 år efter, at overtrædelser af sket. Med forslaget fraviges den almindelige forældelsesfrist på 2 år efter straffelovens § 93, stk. 1, nr. 1.

Forslaget vil omfatte enhver overtrædelse af gassikkerhedslovens bestemmelser, som er angivet i § 37, stk. 1. Bestemmelsen vil således omfatte ulovlige forhold, som først har været mulige at konstatere på et senere tidspunkt end overtrædelsestidspunktet. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvor en overtrædelse konstateres i forbindelse med et ejerskifte af et gasanlæg, en gasinstallation eller en rørledning eller hvor der i forbindelse med et eftersyn eller en skade konstateres en overtrædelse. Bestemmelsen vil dermed kunne anvendes med henblik på at kunne påtale og pådømme overtrædelser, som ellers ville have været forældet efter den tidligere forældelsesfrist på 2 år.

Der henvises til pkt. 2.6.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Det foreslås, at loven skal træde i kraft den 1. januar 2026.

Den foreslåede ikrafttrædelse er i overensstemmelse med de fælles ikrafttrædelsesdatoer for erhvervsrettet regulering.

Til § 3

Det fremgår af § 35 i gassikkerhedsloven, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Det foreslås, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland.

Bestemmelsen angår lovens territoriale gyldighed og vil indebære, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	§ 1 I gassikkerhedsloven, lov nr. 61 af 30. januar 2018, som ændret ved § 6 i lov nr. 1533 af 18. december 2018 og § 43 i lov nr. 799 af 9. juni 2020, foretages følgende ændringer:
	1. Lovens <i>titel</i> affattes således: »Lov om sikkerhed for gasanlæg, gasinstallationer og rørledninger til gas (gassikkerhedsloven)«.
§ 1. Loven gælder for gasanlæg og gasinstallationer. <i>Stk. 2 og 3. ---</i> <i>Stk. 4.</i> Loven gælder ikke for distributionsledninger til forsyning af naturgas eller bionaturgas eller transmissionsledninger til naturgas. Loven gælder dog for kvaliteten af den gas, der føres i disse ledninger.	2. I § 1, <i>stk. 1</i>, ændres »og gasinstallationer« til: », gasinstallationer og rørledninger til gas«.
	3. § 1, <i>stk. 4</i>, affattes således: <i>»Stk. 4.</i> Loven gælder ikke for gastanke, i det omfang sikkerheden for disse er reguleret i anden lovgivning.«
§ 2. I denne lov forstås ved: 1) Gas: Flaskegas, naturgas, biogas, bygas og brint eller tilsvarende brændbare gasser i luftformig eller flydende	4. I § 2, <i>nr. 1</i>, indsættes efter »eller som er beregnet til«: »transport i rørledninger og«.

UDKAST

tilstand, som indgår ved brug af gasanlæg, eller som er beregnet til anvendelse i gasinstallationer. 2) Gasanlæg: Anlæg, der anvendes til produktion, forsyning, udvinding, opgradering, blanding eller påfyldning af gas. Til gasanlæg hører også stik- og distributionsledninger. 3-5) ---	
	5. § 2, nr. 2, affattes således: »2) Gasanlæg: Anlæg, der anvendes til produktion, forsyning, udvinding, opgradering, blanding eller påfyldning af gas. Omfattet er også stationer eller anlæg til behandling, oplagring, måling og regulering af tryk og kompression.«
	6. I § 2 indsættes som nr. 6: »6) Rørledninger: Et rør eller en ledning, herunder rørsystemer, der anvendes til transport af gas fra en produktionskilde eller et forsyningspunkt. Rørledninger kan være en del af et ledningsnet, gasanlæg eller en gasinstallation m.v. og omfatter både over- og underjordiske rør og ledninger.«
	7. Efter § 2 indsættes: »§ 2 a. Overholdelse af gassikkerhedsloven og regler fastsat i medfør heraf, fritager ikke for overholdelse af regler under andre myndigheders ansvarsområde.«

UDKAST

§ 3. Gasanlæg og gasinstallationer skal udføres og drives på en sådan måde, at de ikke frembyder fare for personer, husdyr eller ejendom. § 5. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om 1) udførelse, drift og vedligehold af gasanlæg, 2) udførelse, drift og vedligehold af gasinstallationer, 3) godkendelse af og forpligtelser for gasdistributionsselskaber og 4) gaskvalitet. Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om dokumentation for udførelse, drift og vedligehold af gasanlæg og gasinstallationer og om dokumentation for opfyldelse af regler for gasdistributionsselskaber og opfyldelse af regler om gaskvalitet, jf. stk. 1. Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om særlige uddannelsesmæssige kompetencekrav for udførelse af visse typer af arbejder på gasanlæg og gasinstallationer, jf. stk. 1, nr. 1 og 2.	8. I § 3, § 5, stk. 2 og 3, og § 23, stk. 1, ændres »og gasinstallationer« til: », gasinstallationer og rørledninger«.
	9. I § 5, stk. 1, indsættes efter nr. 2 som nyt nummer: »3) udførelse, drift og vedligehold af rørledninger og arbejde i nærheden af etablerede rørledninger,«. Nr. 3 og 4 bliver herefter nr. 4 og 5.

UDKAST

	10. I § 5, stk. 3, ændres »nr. 1 og 2« til: »nr. 1-3«.
§ 7. Den, der udfører eller driver gasanlæg eller gasinstallationer, skal følge regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1. Er der i regler fastsat i medfør heraf henvist til anerkendte standarder, anses sikkerhedskravet i § 3 for opfyldt, hvis de fastsatte regler og de anerkendte standarder, som reglerne henviser til, er fulgt. <i>Stk. 2 og 3.---</i>	11. I § 7, stk. 1, 1. pkt., ændres »eller gasinstallationer« til: », gasinstallationer eller rørledninger« og »§ 5, stk. 1,« ændres til: »§ 5, stk. 1 og 2,«.
	12. Efter § 7 indsættes: »§ 8. Den, der ejer et gasanlæg, en gasinstallation eller en rørledning skal anmelde disse til Sikkerhedsstyrelsen efter reglerne fastsat i henhold til stk. 2. <i>Stk. 2.</i> Erhvervsministeren fastsætter regler om pligten til anmeldelse, herunder tidspunktet for anmeldelse.«
§ 10. ---	13. Efter § 10 indsættes: »§ 10 a. Ejeren eller brugeren af en rørledning er ansvarlig for, at rørledningen overholder regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 3, og sikkerhedskravet i § 3. <i>Stk. 2.</i> Ejeren eller brugeren af en rørledning er ansvarlig for, at rørledningen drives og vedligeholdes forsvarligt i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 3. Ejeren eller brugeren af en rørledning skal endvidere lade fejl og

	mangler afhjælpe snarest muligt og hurtigst muligt træffe foranstaltninger for at hindre, at fejl og mangler kan foranledige fare, jf. § 3. <i>Stk. 3.</i> Ejeren eller brugeren af en rørledning skal udvise omhu med hensyn til at afværge, at rørledningen udsættes for overlast. § 10 b. Ejeren eller brugeren af et gasanlæg, en gasinstallation eller en rørledning skal straks give Sikkerhedsstyrelsen meddelelse, hvis der i forbindelse med drift, herunder idriftsættelse, eller vedligeholdelse af disse sker skade herpå eller på personer, husdyr eller ejendom. <i>Stk. 2.</i> Meddelelsen skal som minimum indeholde oplysninger om 1) hændelsesforløbet, 2) skadens omfang, 3) hvilke foranstaltninger ejeren eller brugeren har udført for at begrænse eller afhjælpe skaden, og 4) ejeren eller brugerens eventuelle henvendelser til andre offentlige myndigheder angående skaden.«
§ 12. --- <i>Stk. 2. ---</i>	14. I § 12 indsættes som <i>stk. 3</i>: » <i>Stk. 3.</i> Sikkerhedsstyrelsen kan foretage eller deltage i undersøgelse af en gasrelateret ulykke, hvis det er nødvendigt for at afklare en overtrædelse af denne lov og regler fastsat i medfør heraf, eller hvis det af hensyn til den generelle sikkerhedsovervågning af området anses for nødvendigt.«

UDKAST

§ 14. Sikkerhedsstyrelsen og gasdistributionsselskaber, jf. § 24, har til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til offentlige og private ejendomme og lokaliteter for at føre en effektiv kontrol efter denne lov. <i>Stk. 2.</i> Politiet yder om fornødent Sikkerhedsstyrelsen og gasdistributionsselskaber bistand til gennemførelse af kontrol efter stk. 1.	15. I § 14 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke: »Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen kan som led i kontrollen søge bistand hos andre sagkyndige til gennemførelse af undersøgelser, prøvninger og besigtigelser.« Stk. 2 bliver herefter stk. 3.
§ 15. Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde ejeren eller brugeren af et gasanlæg, 1) at der foretages eftersyn af hele eller dele af anlægget af en relevant gasfaglig virksomhed, 2) at der foretages ændring af anlægget, hvis der ved anvendelsen er en sikkerhedsmæssig risiko, og 3) at der udbedres fejl og mangler ved anlægget. <i>Stk. 2.</i> ---	16. I § 15, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »foretages eftersyn«: »eller verificering« og efter »virksomhed,« indsættes: » og at eventuelle fejl og mangler ved anlægget udbedres,«.
	17. I § 15, stk. 1, nr. 2, ændres »risiko, og« til: »risiko.« og nr. 3 ophæves.
§ 16. Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde ejeren eller brugeren af en gasinstallation, 1) at der foretages eftersyn af hele eller dele af installationen af en virksomhed med virksomhedsgodkendelse på gasområdet eller en autoriseret vvs-installatørvirksomhed, 2) at der foretages ændring af installationen, hvis der ved	18. I § 16, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »foretages eftersyn«: »eller verificering« og efter »vvs-installatørvirksomhed,« indsættes: » og at eventuelle fejl og mangler ved installationen udbedres, eller«.

UDKAST

anvendelsen er en sikkerhedsmæssig risiko, og 3) at der udbedres fejl og mangler ved installationen. <i>Stk. 2.</i> Omkostninger forbundet med efterkommelse af påbud efter stk. 1 er for ejerens eller brugerens egen regning.	
	19. I § 16, stk. 1, nr. 2, ændres »risiko, og« til: »risiko.« og nr. 3 ophæves.
	20. I § 16 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke: »Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde, at en gasinstallation, der ikke overholder regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 2, skal afmonteres. Omkostninger forbundet med afmonteringen sker for ejer eller brugers egen regning.« Stk. 2 bliver herefter stk. 3.
	21. Efter § 16 indsættes: »§ 16 a. Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde ejeren eller brugeren af en rørledning, at der 1) foretages eftersyn eller verificering af hele eller dele af rørledningen af en relevant gasfaglig virksomhed, og at eventuelle fejl og mangler ved rørledningen udbedres, 2) foretages ændring af rørledningen, hvis der ved anvendelsen er en sikkerhedsmæssig risiko. <i>Stk. 2.</i> Omkostninger forbundet med at efterkomme et påbud i henhold til stk. 1 er for ejers eller brugers egen regning.«

UDKAST

§ 17. Sikkerhedsstyrelsen kan forbyde ejeren eller brugeren at anvende gasanlæg og gasinstallationer, der ikke overholder regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 1 eller 2, eller sikkerhedskravet i § 3. <i>Stk. 2.</i> Overtrædes et forbud efter stk. 1, kan Sikkerhedsstyrelsen lade gasforsyningen til anlægget eller installationen afbryde. Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde, at anlægget nedlukkes, eller at gasdistributionsselskabet afbryder gasforsyningen, hvis forbud efter stk. 1 overtrædes. <i>Stk. 3.</i> ---	22. I § 17, <i>stk. 1</i>, ændres »og gasinstallationer« til: », gasinstallationer eller rørledninger« og »§ 5, stk. 1, nr. 1 eller 2,« ændres til: »§ 5, stk. 1, nr. 1, 2 eller 3,«.
	23. I § 17, <i>stk. 2, 1. pkt.</i>, ændres »eller installationen« til: », installationen eller rørledningen«.
	24. Efter § 17 indsættes: »§ 18. Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde den, der leverer en brændbar gas, at tilbagekalde eller standse levering af gas, hvis gassen ikke lever op til reglerne i denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov, jf. § 5, stk. 1, nr. 5. <i>Stk. 2.</i> Sikkerhedsstyrelsen kan samtidig med påbud efter stk. 1 udstede et midlertidigt forbud mod levering, markedsføring eller anden tilgængeliggørelse af gassen, hvis det vurderes at kunne udgøre en risiko. Forbuddets varighed kan ikke strække sig ud over, hvad der er nødvendigt for at træffe foranstaltninger til brug for undersøgelser eller vurderinger af gassens sikkerhed.«

UDKAST

§ 23. Sikkerhedsstyrelsen kan oplyse offentligheden om faren ved gasanlæg og gasinstallationer, når der er meddelt et påbud eller et forbud efter § 15, stk. 1, § 16, stk. 1, eller § 17, stk. 1. <i>Stk. 2. ---</i>	25. I § 23, <i>stk. 1</i>, indsættes efter »§ 16, stk. 1,«: »§ 16 a, stk. 1,«.
§ 24. Gasdistributionsselskaber skal føre kontrol med gasinstallationer og visse gasanlæg efter regler udstedt i medfør af § 5, stk. 1, nr. 3. <i>Stk. 2.</i> Gasdistributionsselskaber kan udstede påbud eller forbud efter § 15, stk. 1, § 16, stk. 1, eller § 17, stk. 1. <i>Stk. 3 og 4. ---</i>	26. I § 24, <i>stk. 1</i>, ændres »gasinstallationer og visse gasanlæg« til »gasanlæg, gasinstallationer og rørledninger« og »§ 5, stk. 1, nr. 3.« ændres til: »§ 5, stk. 1, nr. 4.«
	27. I § 24, <i>stk. 2</i>, indsættes efter »§ 16, stk. 1,«: »§ 16 a, stk. 1,«.
	28. I § 24 indsættes som <i>stk. 5</i>: »Stk. 5. Gasdistributionsselskabernes omkostninger ved kontrol og udførelse af det sikkerhedstekniske arbejde, der udføres i medfør af stk. 1, skal refunderes af det selskab, der opkræver gasdistributionsafgiften hos forbrugeren.«
Kapitel 5 Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed	29. <i>Overskriften</i> til kapitel 5 affattes således: »Kapitel 5 <i>Godkendelse af tredjepart«.</i>
§ 25. Erhvervsministeren rådfører sig med Rådet for El- og	30. § 25 ophæves.

UDKAST

Gasteknisk Sikkerhed, der er nedsat i henhold til elsikkerhedslovens kapitel 5, om den sikkerhedstekniske udvikling på gasområdet.	
	31. I kapitel 5 indsættes: »§ 25 a. Sikkerhedsstyrelsen kan efter ansøgning udpege private og offentlige virksomheder samt offentlige myndigheder til at gennemføre godkendelses- og overensstemmelsesvurderingsopgaver af opgaver, der relaterer sig til brint efter bekendtgørelse om sikkerhed for gasanlæg og bekendtgørelse om sikkerhed for rørledninger til gas. <i>Stk. 2.</i> Erhvervsministeren kan fastsætte regler om udpegning, herunder om ansøgning, akkreditering, tilsyn og kontrol med udpegede virksomheder og myndigheder, og om, hvilke opgaver den udpegede skal udføre.«
§ 28. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at administrative forskrifter udstedt i medfør af denne lov, som indeholder krav til virksomheder, gasanlæg, gasinstallationer og gasmateriel m.v., og tekniske specifikationer, der henvises til i sådanne forskrifter, ikke indføres i Lovtidende. <i>Stk. 2 og 3. ---</i>	32. I § 28, <i>stk. 1</i>, ændres »gasmateriel« til: »rørledninger«.
§ 29. Udgifterne til Sikkerhedsstyrelsens virksomhed på gasområdet dækkes af afgifter, som	33. § 29 affattes således: »§ 29. Sikkerhedsstyrelsen opkræver årligt et gasgebyr til

UDKAST

opkræves hos gasdistributionsselskaberne, i det omfang gebyrer og indtægter ikke dækker udgifterne. Afgiftens størrelse fastsættes på de årlige bevillingslove. <i>Stk. 2.</i> Gasdistributionsselskabernes omkostninger ved kontrol og udførelse af det sikkerhedstekniske arbejde, der udføres i medfør af bestemmelser fastsat efter § 5, og de omkostninger, der er nævnt i stk. 1, skal refunderes af det selskab, der opkræver gasdistributionsafgiften hos forbrugeren. <i>Stk. 3.</i> Erhvervsministeren kan fastsætte regler om betaling af omkostninger forbundet med Sikkerhedsstyrelsens kontrol efter §§ 12-22.	dækning af Sikkerhedsstyrelsens omkostninger på gasområdet. <i>Stk. 2.</i> Gebyret opkræves hos gasaktører, der afregner punktafgifter til Skattestyrelsen på relevante gasarter omfattet af Sikkerhedsstyrelsens markedsovervågning efter denne lov. Gebyret fordeles på baggrund af den enkelte gasaktørs markedsandel på det danske marked. Fastlæggelse af den enkelte aktørs markedsandel foretages på baggrund af aktørens forholdsmæssige andel af de samlede punktafgifter på de omfattede gasarter indberettet til Skattestyrelsen. Aktører med en opgjort markedsandel på under 0,1 promille udelades fra at indgå i det punktafgiftsgrundlag, der lægges til grund for den endelige gebyrfordeling. <i>Stk. 3.</i> Til brug for fordelingen af gebyret efter stk. 1 og 2 kan Sikkerhedsstyrelsen indhente ikkeoffentligt tilgængelige oplysninger om de indberettede punktafgifter hos Skattestyrelsen. <i>Stk. 4.</i> Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om størrelsen og opkrævningen af gebyret efter stk. 1 og undtagelser fra fordeling af gebyrer efter stk. 2.«
§ 31. Medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der 1) forsætligt overtræder §§ 3 eller 4, 2) ---	34. I § 31, stk. 1, nr. 1, ændres »§§ 3 eller 4« til: »§ 3«.

UDKAST

3) undlader at efterkomme et påbud eller overtræder et forbud efter § 15, stk. 1, § 16, stk. 1, § 17, stk. 1 eller 2, eller §§ 21 eller 22. <i>Stk. 2-4. ---</i>	
	35. I § 31, stk. 1, indsættes efter nr. 1 som nyt nummer: »2) ikke foretager anmeldelse af et gasanlæg, en gasinstallation eller en rørledning, jf. § 8, stk. 1,«. Nr. 2 og 3 bliver herefter nr. 3 og 4.
	36. I § 31, stk. 1, nr. 3, der bliver nr. 4, ændres »§ 17, stk. 1 eller 2, eller §§ 21 eller 22« til: »»§ 16 a, stk. 1, § 17, stk. 1 eller 2, §§ 18, 21 eller 22«.
	37. Efter § 31 indsættes: »§ 31 a. Forældelsesfristen for straffeansvar er 10 år.«